

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 31 lipca 1937 r.

Nr 19

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

ROZPORZĄDZENIA PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ:

Poz. 643—z dnia 25 czerwca 1937 r. w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień traktatu handlowego i nawigacyjnego pomiędzy Rzecząpospolitą Polską a Republiką Francuską, podpisanego wraz z protokołem podpisania w Paryżu dnia 22 maja 1937 r. 901

„ 644—z dnia 15 lipca 1937 r. w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień podpisanego w Warszawie dnia 30 czerwca 1937 r. IV protokołu dodatkowego do konwencji handlowej między Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Węgier, podpisanej w Budapeszcie dnia 26 marca 1925 r. . 947

„ 645—z dnia 15 lipca 1937 r. w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień porozumienia między Polską a Norwegią w formie not, wymienionych w Warszawie dnia 18 czerwca 1937 r., w sprawie clenia serów pochodzenia norweskiego 948

UKŁAD DODATKOWY:

Poz. 646—do konwencji między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Grecką z dnia 22 kwietnia 1931 r. w sprawie eksploatacji linij regularnej komunikacji lotniczej, podpisanej w Atenach dnia 5 października 1936 r. 949

„ 647—Oświadczenie rządowe z dnia 10 lipca 1937 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych układu dodatkowego do konwencji między Rzecząpospolitą Polską i Republiką Grecką, dotyczącej eksploatacji linij regularnej komunikacji lotniczej między Polską a Grecją z dnia 22 kwietnia 1931 r., podpisanego w Atenach dnia 5 października 1936 r. 950

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

Poz. 648—z dnia 12 lipca 1937 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania do grup uposażenia sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym, prokuratorów, oraz asesorów i aplikantów sądowych, tudzież o dodatkach lokalnych i funkcyjnych 951

„ 649—z dnia 12 lipca 1937 r. o sposobie kwalifikowania urzędników państwowych 951

„ 650—z dnia 12 lipca 1937 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonariuszów państwowych . . 953

„ 651—z dnia 12 lipca 1937 r. o rozszerzeniu zakresu działania Państwowego Zakładu Emerytalnego na kandydatów na szeregowych Policji Państwowej 954

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz. 652—Spraw Wojskowych z dnia 8 lipca 1937 r. w porozumieniu z Ministrami: Komunikacji i Skarbu w sprawie wykonania ustawy z dnia 27 marca 1920 r. o kolejach w czasie wojny lub grożącego Państwu niebezpieczeństwa 954

„ 653—Przepisy Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 lipca 1937 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o noszeniu i używaniu broni przez pracowników Polskiej Wytwórni Papierów Wartościowych 956

OBWIESZCZENIA MINISTRÓW:

Poz. 654—Przemysłu i Handlu z dnia 14 lipca 1937 r. w porozumieniu z Ministrem Skarbu o wykazie instytucyj uprawnionych do wydawania zaświadczeń eksportowych, wymienionych w § 3 rozporządzenia z dnia 25 października 1934 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie niektórych towarów . 957

Poz. 655—Przemysłu i Handlu z dnia 20 lipca 1937 r. w porozumieniu z Ministrami: Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o trybie postępowania przy wydawaniu zaświadczeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu na wolny od cła wywóz grzybów jadalnych: suszonych, solonych i marynowanych, konserw rybnych i ogórków 958

OBWIESZCZENIE URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA:

Poz. 656—z dnia 13 lipca 1937 r. w sprawie wylosowanych premii do obligacji 3% premiowej pożyczki inwestycyjnej emisji II-ej z 1935 r. 959

OKÓLNIKI MINISTERSTWA SKARBU:

Poz. 657—L. D. III. 9083/4/37 z dnia 24 lipca 1937 r. w sprawie obrotu czekowego za pośrednictwem P.K.O. 959

„ 658—L. D. IV. 15993/3/37 z dnia 17 lipca 1937 r. w sprawie odprawy celnej czasopism i dzienników na podstawie zgłoszenia ustnego 960

„ 659—L. D. IV. 17324/3/37 z dnia 26 lipca 1937 r. w sprawie przesyłek dostarczanych drogą kołową do odprawy w magazynach kolejowo-celnych 960

„ 660—L. D. IV. 17191/2/37 z dnia 26 lipca 1937 r. w sprawie uzupełnienia wykazu środków leczniczych dozwolonych do przywozu na podstawie zaświadczeń wojewódzkiej władzy administracji ogólnej . 960

„ 661—L. D. IV. 17188/3/37 z dnia 17 lipca 1937 r. o uzupełnieniu okólnika L. D. IV. 30842/3/35. . . 961

„ 662—L. D. IV. 18063/3/37 z dnia 26 lipca 1937 r. w sprawie ogólnego pozwolenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu na przywóz niektórych towarów z zagranicy 961

„ 663—L. D. IV. 18212/2/37 z dnia 26 lipca 1937 r. w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy stosowania do niepokrajanych i niepodziurawionych skrawków papierowych i makulatury odpowiednich pozycyj z grup 57 i 58 taryfy celnej) 963

„ 664—L. D. V. 22116/2/37 z dnia 15 lipca 1937 r. sprawie odpisań na zużycie oraz kwalifikacji podatkowej wydatków na remonty przy ustalaniu dochodu z budynków 963

„ 665—L. D. V. 28074/3/37 z dnia 16 lipca 1937 r. o darowaniu skutków niedotrzymania terminów w sprawach ulg w podatku gruntowym z powodu klęsk żywiołowych 964

„ 666—L. D. V. 6474/1/37 z dnia 19 lipca 1937 r. w sprawie niepotrącania zaległości podatkowych z pożyczek przyznawanych pod rejestrowy zastaw rolniczy 964

„ 667—L. D. V. 37296/4/37 z dnia 17 lipca 1937 r. w sprawie ulg w podatku przemysłowym na III-cich Międzynarodowych Targach Futrzarskich w Wilnie 965

„ 668—L. D. V. 7815/1/37 z dnia 23 lipca 1937 r. w sprawie stosowania norm szacunkowych dochodowości przedsiębiorstw handlowych, przemysłowych, rzemieślniczych oraz wolnych zajęć zawodowych 966

„ 669—L. D. VI. 6647/3/37 z dnia 20 lipca 1937 r. w sprawie naklejania opasek podatkowych na cegiełkach z drożdżami 966

„ 670—L. D. VI. 7130/4/37 z dnia 20 lipca 1937 r. w sprawie alkoholomierzy 967

OKÓLNIK KOMISJI DEWIZOWEJ:

Poz. 671—z dnia 14 lipca 1937 r. o uzupełnieniu okólnika nr 10 z dnia 22 maja 1937 r. w sprawie sprzedaży i kupna złota na cele przemysłowo-przetwórcze, naukowe i lecznicze 967

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Z MINISTERSTWA SKARBU:

Komunikat o zmianie siedzib i utworzeniu Oddziału Brygady Ochrony Skarbowej na terenie województwa śląskiego 967

Komunikat o ulgach w spłacie należności prywatno-prawnych Skarbu Państwa mających charakter długów rolniczych a znajdujących się w jego kompetencji 967

Komunikat o sprostowaniu błędu w okólniku C. 43 — L. D. IV. 14573/3/37 z dnia 30 czerwca 1937 r. 968

Komunikat o płatności podatków w sierpniu 1937 r. 968

Wyciąg z Ceduły Urzędowej Giełdy Pieniężnej w Warszawie 969

OGŁOSZENIA.

643

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 25 czerwca 1937 r.

w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień traktatu handlowego i nawigacyjnego pomiędzy Rzecząpospolitą Polską a Republiką Francuską, podpisanego wraz z protokołem podpisania w Paryżu dnia 22 maja 1937 r.

Na podstawie art. 52 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Wprowadza się tymczasowo w życie postanowienia traktatu handlowego i nawigacyjnego pomiędzy Rzecząpospolitą Polską a Republiką Francuską, podpisanego wraz z protokołem podpisania w Paryżu dnia 22 maja 1937 r.

(2) Teksty wspomnianych: traktatu i protokołu podpisania zawarte są w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Zagranicznych, Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia 1 czerwca 1937 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 19 lipca 1937 r. Nr 54, poz. 423).

Załącznik do rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 czerwca 1937 r. (Dz. Urz. Min. Sk. poz. 643).

Przekład.

TRAKTAT HANDLOWY I NAWIGACYJNY

pomiędzy Rzecząpospolitą Polską i Republiką Francuską.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej i Prezydent Republiki Francuskiej ożywieni w równej mierze pragnieniem przyczynienia się do rozwoju stosunków gospodarczych pomiędzy obu krajami postanowili w tym celu zawrzeć Traktat i mianowali swymi pełnomocnikami:

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej:

J. Eks. p. Juliusza ŁUKASIEWICZA, Ambasadora Nadzwyczajnego i Pełnomocnego Polski we Francji.

J. Eks. p. Antoniego ROMANA, Ministra Przemysłu i Handlu.

Prezydent Republiki Francuskiej:

p. Yvon DELBOS, Deputowanego, Ministra Spraw Zagranicznych.

p. Paul. BASTID, Deputowanego, Ministra Przemysłu i Handlu,

którzy, po wymienieniu swych pełnomocnictw w dobrej i właściwej formie, zgodzili się na postanowienia następujące:

Artykuł 1.

Produkty naturalne lub przetworzone pochodzące i przychodzące z terytorium celnego francuskiego, z wyjątkiem wymienionych w załączonej przy niniejszym liście 1, będą korzystały przy ich przywozie bez względu na system, w jakim się on odbywa, na polskie terytorium celne z taryfy najbardziej korzystnej, jakiej Polska udziela lub mogłaby udzielić jakiemukolwiek trzeciemu mocarstwu w wyniku zarządzeń taryfowych lub umów handlowych, zarówno, jeśli chodzi o cła przywozowe jak i o wszystkie dopłaty lub podwyżki, które Polska ustanowiła lub mogłaby ustanowić w przyszłości.

Niezależnie od powyższych postanowień produkty naturalne lub przetworzone, pochodzące i przychodzące z francuskiego terytorium celnego, a wymienione w liście A załączonej przy niniejszym będą korzystały przy ich przywozie na polskie terytorium celne ze zniżek procentowych wymienionych na tej liście.

Artykuł 2.

Produkty naturalne lub przetworzone, pochodzące i przychodzące z polskiego terytorium celnego, z wyjątkiem wymienionych w załączonej przy niniejszym liście 2, będą korzystały przy ich przywozie bez względu na system, w jakim się on odbywa, na francuskie terytorium celne, z taryfy minimalnej, to znaczy z najniższych stawek, jakich Francja udziela lub mogłaby udzielić jakiemukolwiek innemu mocarstwu w wyniku zarządzeń taryfowych lub umów handlowych, zarówno, jeśli chodzi o cła przywozowe jak i o wszystkie dopłaty lub podwyżki, które Francja ustanowiła lub mogłaby ustanowić w przyszłości.

Niezależnie od powyższych postanowień produkty naturalne lub przetworzone, pochodzące i przychodzące z polskiego terytorium celnego, a wymienione w liście B załączonej przy niniejszym, będą korzystały przy ich przywozie na francuskie terytorium celne ze stawek wymienionych na tej liście, z zastrzeżeniem, że wymienienie to nie stanowi konsolidacji tych stawek.

Artykuł 3.

Korzyści przewidziane w art. 1 i 2 przez każdą z Wysokich Układających się Stron pozostaną jako nabyte przez produkty przywożone na terytorium celne drugiej Strony bez względu na to, jakie mogłyby zajść zmiany w taryfikacji tych produktów w wyniku zmian w nomenklaturze lub nowych klasyfikacji.

Artykuł 4.

Produkty naturalne lub przetworzone z terytorium celnego jednej z Wysokich Układających się Stron wywożone z przeznaczeniem na terytorium celne drugiej Strony będą korzystały w zakresie ceł i opłat wywozowych z systemu najbardziej korzystnego, jakiego każda z Wysokich Układających się Stron udziela lub mogłaby udzielić bądź na stałe, bądź czasowo jakiemukolwiek trzeciemu krajowi.

Artykuł 5.

Wysokie Układające się Strony zapewniają sobie w ogólności, w zakresie formalności celnych, korzystanie z traktowania udzielanego jakiemukolwiek trzeciemu mocarstwu.

Artykuł 6.

Postanowienia poprzedzających artykułów mieszczą w sobie udzielenie wzajemne traktowania na stopie kraju najbardziej uprzywilejowanego.

W wyniku tego wszystkie korzyści i ułatwienia, w zakresie spraw omówionych we wspomnianych artykułach, udzielone przez jedną z Wysokich Układających się Stron jakiemukolwiek trzeciemu krajowi będą zastosowane natychmiast w stosunku do drugiej Strony bez specjalnych żądań ani warunków.

Artykuł 7.

Traktowanie na stopie kraju najbardziej uprzywilejowanego przewidziane w poprzedzających artykułach nie będzie stosowało się:

a) do przywilejów udzielonych lub mogących być udzielonymi w przyszłości przez jedną

z Wysokich Układających się Stron w celu ułatwienia obrotu granicznego z krajami sąsiadującymi i to w strefie, nie przekraczającej 15 kilometrów po obu stronach granicy;

b) do korzyści specjalnych, wynikających z unii celnej zgodnej z zobowiązaniami międzynarodowymi, zawartymi przez obie Wysokie Układające się Strony;

c) do przejściowego ustroju celnego wprowadzonego pomiędzy polskim Górnym Śląskiem a niemieckim Górnym Śląskiem;

d) do przywilejów, korzyści i zwolnień, jakich Polska udzieliła lub mogłaby udzielić w przyszłości Krajom Bałtyckim, a mianowicie Łotwie, Estonii, Litwie i Finlandii, o ile tylko nie udzieliłaby ich jakiemukolwiek innemu mocarstwu;

e) do porozumień specjalnych, zawartych lub mogących być zawartymi w przyszłości przez jeden lub drugi układający się rząd, zgodnie z zaleceniami międzynarodowej Konferencji w Stresa, o ile porozumienia te nie uległyby w okresie miesięcznym od chwili notyfikacji ich przez Ligę Narodów zainteresowanym rządom, zastrzeżeniom ze strony jednego z obu rządów;

f) do korzyści preferencyjnych, jakich Francja udziela lub mogłaby udzielić w przyszłości na swym terytorium celnym koloniom, protektoratom i krajom, znajdującym się pod mandatem Francji.

Artykuł 8.

W tym co się tyczy reglamentacji celnej w zakresie pochodzenia i przychodzenia towarów, Wysokie Układające się Strony będą stosowały do siebie wzajemnie traktowanie na stopie kraju najbardziej uprzywilejowanego.

W wypadku, gdyby produkty, pochodzące i przychodzące z terytorium celnego jednej z Wysokich Układających się Stron, uległy przerwie w przesyłce w czasie ich przewozu drogą żelazną z przeznaczeniem na terytorium celne drugiej Strony, władze tej ostatniej nie uznają tego jako powód do odmówienia im korzyści najniższych taryf pod warunkiem, że pochodzenie produktów zostanie odpowiednio ustalone i że nie uległy one na terytorium trzeciego kraju ani złożeniu na skład, ani przetworzeniu, ani podziałowi na kilka ładunków, ani przesortowaniu, ani zmianie w zewnętrznym opakowaniu, ani zmianie właściciela lub adresata.

Pod warunkami ustalonymi w poprzednim ustępie, Francja udziela, zważywszy na specjalną sytuację geograficzną Polski, korzyści bezpośredniego przewozu zarówno w zakresie stosowania taryfy minimalnej, jak i w zakresie zwolnienia z dodatkowej opłaty od pochodzenia towaru, produktom polskim, przychodzącym z jednego z następujących portów europejskich: Rygi, Liepaji (Libawa), Kłajpedy (Memla), Królewca, Szczecina.

Dla korzystania z powyższych zarządzeń przesyłki muszą być zaopatrzone we wszystkie dokumenty stwierdzające, które ustalają, że warunki wymagane w nich zostały spełnione.

Artykuł 9.

Cła i opłaty wewnętrzne, bez względu na to na czyj rachunek zostają pobierane, a które obciążają lub obciążać mogą wytwórczość, obrót, opakowanie lub spożycie jakiegokolwiek produktu na terytorium jednej z Wysokich Układających się Stron, nie będą mogły obciążać produktów drugiej Strony w sposób silniejszy lub bardziej uciążliwy niż obciążają produkty krajowe.

Artykuł 10.

Wysokie Układające się Strony będą mogły wymagać, aby produkty i towary przywożone na ich terytorium były zaopatrzone w świadectwo pochodzenia, stwierdzające:

1) jeśli chodzi o surowce we właściwym tego słowa znaczeniu lub o produkty naturalne, że surowce te lub produkty naturalne pochodzą z drugiego kraju;

2) jeśli chodzi o produkty przetworzone, że produkty te dopełniają warunków — zarówno w tym, co się tyczy zawartego w nich surowca jak i w tym, co się tyczy przetworzenia, jakiemu uległy, — od których kraj przywożący uzależnia uznanie narodowości towaru.

Świadectwa pochodzenia będą wystawiane bądź przez Izby Handlowe, od których zależy wysyłający towar, bądź przez władze celne, bądź przez każdą inną władzę lub organizm gospodarczy, co do których wyrazi zgodę kraj przeznaczenia towaru. Będą one legalizowane przez przedstawiciela dyplomatycznego lub konsularnego kraju przeznaczenia towaru z wyjątkiem wypadku, gdyby zostały one wystawione przez władze celne kraju pochodzenia.

W wypadku, gdyby wysyłający towar mógł obawiać się, że mimo świadectwa pochodzenia, w które towar jest zaopatrzony, towar ten może być przedmiotem zakwestionowania, będzie mógł zlecić stwierdzenie świadectwa pochodzenia przez świadectwo sprawdzenia wystawione i podpisane zarówno przez wystawiającego świadectwo pochodzenia jak i przez agenta technicznego wskazanego przez przedstawiciela dyplomatycznego kraju przeznaczenia, a którego wskazanie zostanie notyfikowane rządowi kraju, wysyłającego towar. Agent ten będzie mógł dla dokonania sprawdzenia zażądać wszelkich stosownych dowodów i oznajmień, jak również pobrać opłatę, której wysokość będzie ściśle ograniczona do kosztów czasu i przejazdu potrzebnych dla wystawienia świadectwa sprawdzenia. Jeżeli towar zaopatrzony jest w świadectwo sprawdzenia, nie będzie on podlegał prawnej ekspertyzie podczas clenia, chyba w wypadku przypuszczalnego nadużycia lub zastąpienia towaru przez inny.

Przesyłki pocztowe będą zwolnione od świadectwa pochodzenia, o ile chodzić będzie o przywóz, nie mający cech handlowych.

Świadectwa pochodzenia będą wystawiane bądź w języku kraju pochodzenia, bądź w języku kraju przeznaczenia.

W pierwszym wypadku oba kraje zastrzegają sobie prawo wymagania ich tłumaczenia

We wszystkich wypadkach, gdy jeden z obu rządów zawiadomi drugi za pośrednictwem upoważnionego do tego agenta, że przy wystawianiu wspomnianych świadectw doszło do nadużyć, rząd, do którego zostanie skierowane zawiadomienie, zastosuje specjalne zbadanie zarzucanych faktów, zawiadomi o wynikach tego badania rząd oskarżający i poweźmie ewentualnie wszystkie zarządzenia w swej mocy dla uniknięcia utrzymywania się w dalszym ciągu wspomnianych nadużyć.

Artykuł 11.

O ile na terytorium jednej z Wysokich Układających się Stron dopuszczenie jakiegoś towaru z uwagi na wymagania wewnętrznego ustawodawstwa doń stosowanego lub oclenie towaru przy korzystaniu ze zniżonej taryfy celnej zależy od specjalnych warunków technicznych, tyczących się składu tego towaru, stopnia jego czystości, cech jego zdrowotności, miejsca jego pochodzenia lub jakiegokolwiek innego warunku tego rodzaju, władze celne kraju, w którym towar ten przedstawiony jest do przywozu, uznają świadectwa ustalone przez właściwe władze kraju, który towar wywozi.

Świadectwo nie będzie wymagane dla żadnego towaru wytworzonego pod kontrolą jakiejś administracji państwowej i opatrzonego w dokument wystawiony przez tę administrację dla zaświadczenia o kontroli przez nią wykonanej.

Wysokie Układające się Strony zastrzegają sobie prawo w wypadku wątpliwości co do ścisłości świadectwa, do wystąpienia ze wszystkimi sprawdzeniami późniejszymi, jakie uznają za potrzebne.

Wysokie Układające się Strony określą za wspólnym porozumieniem procedurę, jakiej należy się trzymać w każdym kraju, celem ustalenia tego świadectwa, pobrania próbek, środków zapobiegawczych, które należy zastosować dla przeszkodzenia zastępowaniu produktów innymi, oraz wzorów świadectw. Każda ze stron udzieli drugiej stronie notyfikacji co do listy zakładów i rzeczoznawców uprawnionych przez nią do ich wystawiania.

Ustala się jednak co do produktów przeznaczonych dla pożywienia ludzi i zwierząt, że analiza produktów tych wykonywaną będzie według urzędowych metod, znajdujących się w użyciu w kraju, wystawiającym świadectwo, i że wyniki analizy tej będą wyrażone zgodnie z przepisami, obowiązującymi w kraju, który wystawia świadectwa.

Świadectwa te wizowane będą w tych samych warunkach co świadectwa pochodzenia z zastrzeżeniem wyjątków, które mogłyby być ustalone w drodze porozumienia obu rządów.

Świadectwo przewidziane w ustępie 1 niniejszego artykułu będzie zwalniało towary, do których się stosuje, z okazywania świadectwa pochodzenia przewidzianego w artykule 10, o ile zawierać będzie co do pochodzenia wspomnianych towarów dane wymagane przez wspomniany artykuł.

Co do przywozu bydła, mięsa, przetworów mięsnych, innych produktów zwierzęcych i produktów farmaceutycznych postanowienia niniejszego artykułu będą się stosowały tylko po uprzednim porozumieniu Układających się Stron w tym specjalnym punkcie.

Artykuł 12.

Do chwili, gdy będzie można ustalić pomiędzy Wysokimi Układającymi się Stronami całkowitą wolność handlu, zakazy lub ograniczenia przywozu lub wywozu, wprowadzone lub mogące być wprowadzonymi w przyszłości dla jakichkolwiek przyczyn na terytorium celnym jednej z Wysokich Układających się Stron, będą mogły być stosowane do handlu drugiej Strony tylko w wypadku, gdyby te zakazy i ograniczenia tyczyły się wszystkich innych krajów.

Artykuł 13.

Zobowiązania ustalone w artykule poprzednim nie zabraniają zarządzeń w zakresie zakazów lub ograniczeń, które każda z Wysokich Układających się Stron będzie mogła być zmuszona do przedsięwzięcia, o ile tylko te zakazy lub ograniczenia będą się stosowały jednocześnie do wszystkich krajów, znajdujących się w tych samych warunkach, i o ile będą one zastosowane dla któregokolwiek z powodów wymienionych poniżej:

a) zakazy lub ograniczenia z powodów bezpieczeństwa publicznego;

b) zakazy lub ograniczenia z powodów kontroli sanitarnej w celu zapewnienia ochrony ludzi, zwierząt lub roślin przeciwko chorobom i pasożytom, niezależnie jednak od postanowień specjalnych układów, które mogłyby być w tych dziedzinach zawarte;

c) zakazy lub ograniczenia, tyczące się obrotu bronią, amunicją i materiałem wojennym, oraz w okolicznościach wyjątkowych tyczące się obrotu każdym innym zaopatrzeniem wojennym;

d) zakazy lub ograniczenia z celem rozciągnięcia na towary zagraniczne postanowień ustawodawstwa wewnętrznego w zakresie wytwórczości, obrotu, przewozu i spożycia wewnątrz

kraju towarów krajowych tego samego rodzaju; postanowienie to dotyczy również towarów, które są lub będą przedmiotem monopolu państwowego lub monopolu udzielonego przez Państwo;

e) zakazy i ograniczenia konieczne dla wykonania pewnych zobowiązań międzynarodowych, w których Wysokie Układające się Strony na równi biorą udział.

Artykuł 14.

Niezależnie od postanowień artykułu 21 kupcy, fabrykanci i inni przemysłowcy jednej z Wysokich Układających się Stron, którzy stwierdzają przez przedstawienie swej przemysłowej karty legitymacyjnej wystawionej przez właściwe władze ich kraju, że mają prawo wykonywania w nim swego handlu lub przemysłu i że płacą w nim opłaty i podatki przewidziane ustawami, będą mieli prawo bądź osobiście, bądź przez komiwojażerów na ich usługach, czynienia zakupów na terytorium drugiej Strony Układającej się u kupców lub przemysłowców albo w lokalach sprzedaży publicznej. Będą oni mogli również brać zamówienia, nawet na podstawie próbek, u kupców lub innych osób, którzy dla swego handlu lub przemysłu używają towarów, odpowiadających tym próbkom. Ani w jednym, ani w drugim wypadku nie będą oni zmuszeni do uiszczania w tym celu specjalnej opłaty.

Komiwojażerzy, o których mowa w ustępie 1, zaopatrzeni w kartę legitymacyjną, odpowiadającą wzorowi załączonemu do niniejszego Traktatu i wystawioną przez władze ich krajów będą mieli wzajemne prawo posiadania ze sobą próbek lub wzorów lecz nie towarów.

Wysokie Układające się Strony zawiadomią się wzajemnie o władzach, których obowiązkiem jest wystawianie kart legitymacyjnych, jak również o zarządzeniach, do których komiwojażerzy stosować się mają przy wykonywaniu swego handlu.

Obywatele każdej z Wysokich Układających się Stron, o których mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, a zaopatrzeni w kartę legitymacyjną, którzy będą brali udział na terytorium drugiej Strony w targach lub wystawach, będą na nich traktowani jak krajowcy i nie będą podlegali przy tej okazji opłatom innym lub wyższym niż ci ostatni.

Artykuł 15.

Przedmioty, podlegające cłu, z wyjątkiem towarów zakazanych do przywozu dla jednego z powodów wymienionych w artykule 13, które są przywożone jako próbki lub wzory przez komiwojażerów, będą obustronnie dopuszczone bezcłowo w przywozie i wywozie pod warunkiem, że przedmioty te, jeżeli nie zostały sprzedane, zostaną reeksportowane w terminie ustanowionym i że tożsamość przedmiotów przywiezionych i wywiezionych nie pozostawia wątpliwości, bez względu na to skądinąd przez jaki urząd przeszły.

Reeksport wzorów albo modeli powinien być gwarantowany w obu krajach, czy to przez złożenie w gotówce sumy należnego cła w biurze celnym miejsca przywozu, czy to przez kaucję stosownie złożoną.

Skoro wygaśnie okres przepisowy, suma cła w zależności od tego czy została ona złożona z góry, czy zagwarantowana, przypadnie Skarbowi lub zostanie ściągnięta na rzecz jego, chyba że zostanie ustalone, iż w ciągu okresu tego, wzory lub próbki zostały reeksportowane.

Jeżeli przed wygaśnięciem przepisowego okresu próbki lub wzory przedstawi się w biurze celnym otwartym na ten cel dla ich reeksportowania, biuro to powinno upewnić się przez sprawdzenie, czy przedstawione mu artykuły są istotnie tymi, dla których wydano pozwolenie przywozu. Jeśli nie zachodzą pod tym względem żadne wątpliwości, biuro stwierdzi reeksport i zwróci sumę cła złożoną przy przywozie, albo też przedsięweźmie wszystkie potrzebne zarządzenia w celu zwolnienia kaucji.

Nie będzie się wymagało od importera żadnej opłaty z wyjątkiem opłaty stemplowej, ani za wystawienie świadectwa lub pozwolenia, ani za umieszczenie znaków przeznaczonych dla zapewnienia identyczności próbek lub wzorów.

Władze celne każdej z Wysokich Układających się Stron uznają w celu późniejszego stwierdzenia identyczności próbek lub wzorów za wystarczające znaki, które zostaną na nich umieszczone przez biura celne drugiej Układającej się Strony, pod warunkiem, że te próbki lub wzory posiadać będą listę z opisem ich, poświadczoną przez władze celne tej Strony. Będzie można jednak umieszczać na próbkach lub wzorach przez biura celne kraju przywożącego znaki dodatkowe w tych wszystkich wypadkach, gdyby biura te uznały tę uzupełniającą gwarancję za konieczną dla zapewnienia zidentyfikowania próbek lub wzorów w chwili reeksportu. Z wyjątkiem tego wypadku sprawdzenie ze strony biura celnego polegać będzie poprostu na stwierdzeniu identyczności próbek i na określeniu sumy cła i opłat, które by się ewentualnie należały.

Okres dla reeksportu ustala się najwyżej na 6 miesięcy z wyjątkiem zastrzeżonej dla administracji celnej kraju przywożącego możności przedłużenia go. Z chwilą upływu tego okresu od próbek niereeksportowanych stanie się wymagalna zapłata cła.

Artykuł 16.

Postanowienia artykułów 14 i 15 nie mają zastosowania ani do zawodów wędrownych, ani

do kolportażu, ani do zbierania zamówień u osób, które nie wykonują ani przemysłu ani handlu. Każda z Wysokich Układających się Stron zastrzega sobie w tym względzie całkowitą swobodę swego ustawodawstwa.

Artykuł 17.

W tym co się tyczy reglamentacji wolnego handlu, a mianowicie sprzedaży, wystawienia na sprzedaż, obrotu i spożycia produktów, żadna z Wysokich Układających się Stron nie wprowadzi różnic pomiędzy produktami krajowymi i produktami drugiej Strony z zastrzeżeniem środków, które każdy z obu rządów mógłby zostać zmuszony zastosować dla zwalczania nielojalnej konkurencji.

Artykuł 18.

Każda z Wysokich Układających się Stron zobowiązuje się do przedsięwzięcia wszystkich potrzebnych środków dla zabezpieczenia w sposób skuteczny produktów naturalnych lub przetworzonych, pochodzących z drugiej Układającej się Strony, przed nielojalną konkurencją w transakcjach handlowych, a mianowicie do zwalczania i zabraniania przez konfiskatę lub przez wszystkie inne stosowne sankcje zgodnie ze swym własnym ustawodawstwem wyrobu, obiegu, przywozu, oddawania na skład, sprzedaży lub wystawiania na sprzedaż wewnątrz kraju, jak również i wywozu wszystkich produktów, noszących na nich samych, na ich opakowaniu bezpośrednim lub na ich opakowaniu zewnętrznym, na fakturach, listach przewozowych i dokumentach handlowych oznak, nazw, napisów, wizerunków lub jakichkolwiek znaków, zawierających pośrednio lub bezpośrednio fałszywe wskazówki co do pochodzenia, rodzaju, właściwości przyrodzonych lub jakości specyficznych tych produktów lub towarów.

Artykuł 19.

Każda z Wysokich Układających się Stron zobowiązuje się do przedsięwzięcia wszystkich środków potrzebnych dla zwalczania na swym terytorium nieprawnego używania geograficznych nazw pochodzenia produktów winnych drugiej Strony, skoro tylko nazwy te są chronione przez Stronę tę we właściwy sposób i zostały przez nią notyfikowane.

Uważa się za używane nieprawnie nazwy pochodzenia każdego z dwóch krajów, kiedy są one stosowane do produktów, którym przepisy ustawowe lub reglamentacyjne tego kraju odmawiają tych praw.

Notyfikacja przewidziana powyżej powinna mianowicie wyszczególnić dokumenty wystawione przez kompetentną władzę kraju pochodzenia, stwierdzające prawo do nazw pochodzenia.

W szczególności zabrania się używania geograficznej nazwy pochodzenia dla oznaczania produktów winnych innych niż te, które mają w rzeczywistości do tego prawo, nawet wówczas, gdyby wspomniane było prawdziwe pochodzenie produktów lub gdyby nieprawnej nazwie towarzyszyły pewne sprostowania, jak „rodzaj", „sposób", „typ" lub inne.

Również żadna geograficzna nazwa pochodzenia produktów winnych jednej z Wysokich Układających się Stron, o ile jest ona we właściwy sposób chroniona w kraju ich wytwarzania i o ile została ona prawidłowo notyfikowana drugiej Stronie, nie będzie mogła być uważana jako posiadająca charakter rodzajowy.

Powyższe przepisy nie czynią przeszkód, aby sprzedawca umieszczał swe nazwisko i adres na opakowaniu produktu. Niemniej jednak będzie on musiał, w braku nazwy regionalnej lub lokalnej, uzupełniać wzmiankę tę przez oznaczenie widocznym pismem kraju pochodzenia produktu we wszystkich tych wypadkach, kiedy przez umieszczenie nazwiska lub adresu mogłoby powstać pomieszanie z okolicą lub miejscowością położoną w innym kraju.

Konfiskata produktów, którym zarzuca się nieprawną nazwę, lub inne sankcje zastosowane będą bądź staraniem administracji, bądź na wniosek Prokuratorii lub każdego zainteresowanego, czy to osoby czy związku lub syndykatu, zgodnie z odpowiednim ustawodawstwem każdej z Wysokich Układających się Stron.

Używanie fałszywych nazw pochodzenia, określone w poprzednich ustępach uznane będzie jako akt nielojalnej konkurencji. Będzie ono zwalczane i zakazywane, zgodnie z przepisami przewidzianymi w artykule 18 niniejszego Traktatu.

Artykuł 20

Wysokie Układające się Strony zgodne są co do tego, aby informować się wzajemnie o wszystkich projektach, tyczących się normalizacji na ich terytoriach typów i serii przemysłowych, oraz gotowe są popierać wszystkimi siłami porozumienia, jakie mogłyby powstawać w tej sprawie pomiędzy zainteresowanymi przemysłami.

Artykuł 21.

Obywatele każdej z obu Wysokich Układających się Stron będą korzystali na terytorium drugiej Strony, z zastrzeżeniem ogólnych przepisów ustaw i zarządzeń co do kontroli i wa-

runków wjazdu i pobytu cudzoziemców w zakresie paszportów, pozwoleń pobytu (kart identyczności) oraz prawa wydalania, z traktowania kraju najbardziej uprzywilejowanego w tym co się tyczy:

1) pobytu i ustalania się;

2) wykonywania handlu i przemysłu;

3) prawa posiadania, nabywania, zajmowania, wynajmowania wszystkich dóbr ruchomych i nieruchomych oraz zarządzania nimi w jakikolwiek sposób;

4) prawa tworzenia towarzystw o charakterze gospodarczym.

Pod warunkiem wzajemności nie będą mogli być oni poddani traktowaniu mniej korzystnemu od krajowców co do środków wywłaszczania z przyczyny użyteczności publicznej lub interesu ogólnego.

Będą oni zwolnieni z jakiejkolwiek osobistej służby wojskowej, z jakichkolwiek osobistych świadczeń wojskowych i ze wszystkich opłat pobieranych w zamian za tę służbę lub te świadczenia.

Artykuł 22.

Spółki cywilne, handlowe, przemysłowe, finansowe, ubezpieczeniowe i inne o charakterze gospodarczym, które zostały utworzone w jednym z obu krajów, zgodnie z jego ustawami i które posiadają w nim swoją siedzibę, uznane będą przez drugą Układającą się Stronę jako istniejące w sposób prawidłowy.

Prawność ich utworzenia oraz ich zdolność stawania przed sądami będzie określona według ich statutów i według ustaw kraju, gdzie zostały one utworzone.

Będą one mogły na terytorium drugiej Strony, stosując się do krajowych ustaw i rozporządzeń, wykonywać każdą działalność zezwoloną spółkom każdego innego kraju, tworzyć na terytorium tym filie i agencje oraz korzystać będą ze wszystkich praw przyznanych osobom fizycznym przez przepisy artykułu 21 i wszystkich innych układów zawartych pomiędzy obu Stronami.

Wysokie Układające się Strony zgodne są co do tego:

1) aby nie tworzyć drogą specjalnego i uprzedniego zezwolenia trudności w ustalaniu się spółek, mających wykonywać działalność powszechnie zezwoloną spółkom wszystkich innych krajów;

2) aby nie odwoływać raz danego zezwolenia, chyba na skutek naruszenia ustaw i rozporządzeń krajowych.

Artykuł niniejszy nie stosuje się do przemysłów, stanowiących przedmiot monopolu państwowego, i nie reguluje spraw tyczących się transportu emigrantów.

Artykuł 23.

Niniejszy artykuł z wyłączeniem wszystkich innych reguluje sprawy podatkowe.

Obywatele każdej z Wysokich Układających się Stron i spółki, spełniające warunki wskazane w artykule 22, nie będą podlegały na terytorium drugiej Strony należnościom, opłatom, podatkom lub daninom, jakkolwiek by się one nazywały i bez względu na to na czyj rachunek byłyby one pobierane, innym lub wyższym od tych, jakie pobiera się od krajowców lub spółek krajowych w identycznych sytuacjach.

Przepisy te nie przeszkadzają ewentualnemu pobieraniu bądź opłat zwanych pobytowymi, bądź opłat związanych z wykonywaniem formalności policyjnych, przy czym jednak rozumie się, że obywatele obu krajów będą korzystali co do wysokości wspomnianych opłat z traktowania udzielanego obywatelom kraju najbardziej uprzywilejowanego.

Artykuł 24.

We wszystkich sprawach, tyczących się tranzytu międzynarodowego, Wysokie Układające się Strony będą stosowały w swych wzajemnych stosunkach przepisy Konwencji i Statutu Barcelońskiego z dnia 20 kwietnia 1921 r. o wolności tranzytu.

Artykuł 25

Każda z Wysokich Układających się Stron zapewni statkom drugiej Strony w portach morskich położonych pod jej suwerennością, władzą lub ochroną oraz na swoich wodach terytorialnych traktowanie narodowe lub traktowanie na stopie kraju najbardziej uprzywilejowanego w wypadku, gdyby to drugie było bardziej korzystne. Traktowanie to będzie mianowicie stosowało się do swobody dostępu do portów, do korzystania z nich, do pełnego korzystania z udogodnień udzielanych żegludze, do czynności handlowych dla statków, ich towarów lub ich pasażerów, do wszelkiego rodzaju ułatwień, tyczących się udzielania miejsc przy nadbrzeżu, do załadowywania i wyładowywania, do należności i opłat wszelkiego rodzaju pobieranych w imieniu lub na rachunek rządu, władz publicznych, koncesjonariuszy lub wszelkiego rodzaju zakładów.

Artykuł 26.

Postanowienia artykułu poprzedzającego w żadnej mierze nie ograniczają swobody właściwych władz portu morskiego co do stosowania środków, jakie uważają one za stosowne

przedsięwziąć w celu dobrego zarządu portu i policji portowej, byle by tylko środki te były zgodne z zasadą równorzędności traktowania tak, jak została ona określona w artykule 25.

Artykuł 27.

W portach jednej z Wysokich Układających się Stron kapitanowie statków handlowych drugiej Strony, których załogi stałyby się niepełne na skutek chorób lub innych przyczyn, będą mogli, stosując się do ustaw i lokalnych przepisów porządkowych, werbować marynarzy potrzebnych do prowadzenia w dalszym ciągu podróży, przy czym rozumie się, że zwerbowanie, na które zawsze marynarz powinien zgodzić się dobrowolnie, dojdzie do skutku zgodnie z prawem bandery statku.

Artykuł 28.

Wszystkie należności i opłaty za korzystanie z portów morskich winny być ogłaszane we właściwy sposób przed wprowadzeniem ich w życie.

Toż samo stosuje się do przepisów porządkowych i eksploatacyjnych.

W każdym porcie morskim zarząd portu będzie utrzymywał do dyspozycji zainteresowanych zbiór obowiązujących należności i opłat jak również przepisów porządkowych oraz eksploatacyjnych.

Artykuł 29.

Statki, które według francuskich ustaw i rozporządzeń udowodnią, że są narodowości francuskiej, oraz statki, które według polskich ustaw i rozporządzeń udowodnią, że są narodowości polskiej, uznane będą jako będące odpowiednio narodowości francuskiej lub polskiej.

Świadectwa pomiarowe wystawiane przez władze jednej z Wysokich Układających się Stron, będą uznane przez władze drugiej Strony jako równoznaczne ze świadectwami wystawianymi przez jej własne władze.

Artykuł 30.

Statki jednej z Układających się Stron, udające się do portu drugiej Strony w celu uzupełnienia tam swego ładunku lub pozostawienia tam części swego ładunku, będą mogły, stosując się do ustaw i rozporządzeń, obowiązujących w kraju, gdzie leży port, zachowywać na statku część swego ładunku przeznaczoną dla innego portu tego samego lub innego kraju. Nie będą one obciążane w stosunku do tej części ładunku ani należnościami, ani opłatami, chyba że będzie chodziło o opłaty za dozór, którym podlegają również statki krajowe, wykonywające te same czynności.

Artykuł 31.

Z postanowień artykułów 25 do 30 są wyjęte i pozostają regulowane całkowicie przez ustawodawstwo krajowe:

1) kabotaż krajowy;

2) wykonywanie rybołówstwa i polowania na zwierzęta morskie na wodach terytorialnych oraz te specjalne korzyści, których przedmiotem są lub będą produkty krajowego rybołówstwa;

3) korzyści, jakich każda z Wysokich Układających się Stron udziela lub udzielić mogłaby swym obywatelom w celu popierania rozwoju marynarki handlowej, w formie bądź premii lub subwencji na budowę czy nabycie statków handlowych, bądź jakichkolwiek premii czy zobowiązań w stosunku do marynarki handlowej;

4) morska obsługa portów, red i plaż łącznie z pilotażem, holownictwem oraz organizacją służby ratowniczej i służby opieki nad marynarzem;

5) a) obrót pomiędzy Francją i Tunisem, Francją i koloniami francuskimi, koloniami tymi między sobą i z Tunisem; niemniej jednak w obrotach tych statki Wysokich Układających się Stron będą korzystały z traktowania kraju najbardziej uprzywilejowanego;

b) specjalne korzyści, które udzielone by były w dziedzinie żeglugowej we Francji, Tunisie i koloniach francuskich dla transportów, pochodzących z Maroka i krajów, pozostających pod mandatem.

Artykuł 32.

Każdemu statkowi jednej z Wysokich Układających się Stron, który zostanie do tego zmuszony przez złą pogodę lub przez wypadek siły wyższej, będzie zezwolone na schronienie się do portu drugiej Strony, na dokonanie tam swej naprawy, na zapewnienie sobie tam wszelkiego potrzebnego zaopatrzenia i na wyjście z powrotem w morze, nie płacąc przy tym innych należności lub opłat, niż te, jakie pobierane są od statków krajowych w tych samych okolicznościach.

W wypadku jednak, gdyby kapitan statku, który schroni się do portu w okolicznościach przewidzianych w poprzednim ustępie znalazł się w potrzebie sprzedaży części swego ładunku w celu pokrycia swych kosztów, musiałby się on zastosować do miejscowych rozporządzeń i taryf.

Artykuł 33.

Jeżeli statek pod banderą jednej z Wysokich Układających się Stron osiądzie na mieliźnie lub rozbije się na wybrzeżach drugiej Strony, zastosowany zostanie artykuł 28 Konwencji Konsularnej z dnia 30 grudnia 1925 r. Ponadto miejscowe władze winny dopilnować, aby statek mógł otrzymać ratunek i pomoc.

Statek lub jego szczątki łącznie z maszynami, ożaglowaniem, aparatami, meblami, wszelkiego rodzaju przyrządami pomocniczymi i dokumentami uratowanymi z rozbicia będzie zwrócony właścicielowi lub uprawnionemu w sposób właściwy jego przedstawicielowi, o ile zażąda tego w okresach przewidzianych przez miejscową ustawę. Toż samo stanie się z uratowanymi towarami. W wypadku sprzedaży, sumy z niej uzyskane będą wypłacone wspomnianemu właścicielowi po potrąceniu kosztów ratowania, konserwacji i sprzedaży.

Władza konsularna tej z Wysokich Układających się Stron, której obywatelami są właściciele, będzie mogła w braku ich zażądać zwrotu uratowanych przedmiotów lub sum uzyskanych za nie w wypadku sprzedaży.

Artykuł 34.

Przedsiębiorstwa żeglugowe jednej z Wysokich Układających się Stron, dopuszczone według ustaw i rozporządzeń drugiej Strony do wykonywania transportu jej emigrantów, oraz działające zgodnie z jej ustawodawstwem, będą korzystały pod każdym względem na terytorium tej Strony z tych samych przywilejów, zwolnień i ułatwień, co analogiczne przedsiębiorstwa kraju najbardziej uprzywilejowanego.

Artykuł 35.

Postanowienia artykułów 25 do 33 niniejszego Traktatu stosują się do wszystkich statków bez względu na to, czy należą one do jednej z Wysokich Układających się Stron, czy do osób prywatnych, spółek lub związków publicznoprawnych.

Nie tyczą się one jednak w żadnej mierze okrętów wojennych ani statków policyjnych czy kontrolnych, ani w ogólności statków, sprawujących z jakiegokolwiek tytułu władzę publiczną, ani wszystkich innych statków, skoro służą one wyłącznie dla celów sił morskich, wojennych lub powietrznych jednej z Wysokich Układających się Stron.

Artykuł 36.

Statki jednej z Wysokich Układających się Stron oraz ich załogi i ładunki będą korzystały na wodach wewnętrznych drugiej Układającej się Strony, jak również w jej wewnętrznych portach otwartych dla handlu, z tego samego traktowania co statki, załogi i ładunki kraju najbardziej uprzywilejowanego.

W tym, co się tyczy wszystkich należności i opłat związanych z wewnętrzną żeglugą, każda z Wysokich Układających się Stron traktować będzie na swoich wewnętrznych drogach rzecznych lub w swoich wewnętrznych portach otwartych dla handlu, statki drugiej Strony, ich załogi oraz ładunki równie przychylnie, jak własne statki, załogi i ładunki.

Postanowienia przewidziane w dwóch poprzednich ustępach nie stosują się do czynności transportowych wykonywanych pomiędzy dwoma portami tej samej sieci rzecznej wewnątrz kraju.

Wszystkie statki, które są zarejestrowane na terytorium jednej z Wysokich Układających się Stron i które należą do obywateli lub spółek tej Strony, uważane są w rozumieniu niniejszego Traktatu za statki Wysokich Układających się Stron.

Artykuł 37.

Produkty naturalne lub przetworzone, pochodzące i przychodzące z polskiego terytorium celnego z wyjątkiem produktów podanych na liście 2 załączonej przy niniejszym, będą korzystały przy ich przywozie do kolonii francuskich, zwanych asymilowanymi, to jest posiadających w zasadzie ten sam ustrój celny co metropolia, z taryfy minimalnej bez względu na to, czy taryfa ta jest taryfą metropolii, czy chodzi o jakąś taryfę specjalną, co należy rozumieć, iż produkty te będą korzystały z traktowania na stopie kraju najbardziej uprzywilejowanego.

Przy przywozie na polskie terytorium celne produkty naturalne lub przetworzone, pochodzące lub przychodzące z kolonii francuskich zwanych asymilowanymi, z wyjątkiem tych produktów, które są podane na liście 1 załączonej przy niniejszym, będą korzystały, o ile są zawarte w liście A, ze zniżek procentowych na liście tej przewidzianych, a bez względu na to, czy zawarte są, czy brak ich na liście A — z traktowania na stopie kraju najbardziej uprzywilejowanego.

W koloniach zwanych nieasymilowanymi, to jest posiadających specjalny ustrój celny, oraz w Tunisie, produkty pochodzące i przychodzące z polskiego terytorium celnego, o których mowa w pierwszym ustępie niniejszego artykułu, będą korzystały z najniższych taryf celnych, jakie są lub mogłyby być tam udzielone każdemu innemu mocarstwu w wyniku zarządzeń taryfowych lub umów handlowych.

Produkty kolonii zwanych nieasymilowanymi, protektoratów i krajów, znajdujących się

pod francuskim mandatem, z wyjątkiem tych produktów, które są podane na liście 1 załączonej przy niniejszym, będą korzystały przy ich przywozie na polskie terytorium celne z traktowania na stopie kraju najbardziej uprzywilejowanego.

Postanowienia powyższe nie upoważniają Polski do wymagania dobrodziejstwa korzyści preferencyjnych, jakich kolonie i protektoraty francuskie udzielają lub mogłyby udzielić Francji, koloniom, protektoratom i krajom, znajdującym się pod mandatem francuskim.

Artykuł 38.

Postanowienia artykułów 3 do 13 włącznie, tyczące się wymiany handlowej pomiędzy obu krajami, będą stosowane do francuskich kolonii, krajów pod protektoratem i krajów, znajdujących się pod mandatem francuskim.

Artykuł 39.

W portach kolonii francuskich statki handlowe polskie i gdańskie będą korzystały, stosując się do przepisów porządku publicznego oraz bezpieczeństwa, jak również do miejscowych ustaw i rozporządzeń, z traktowania na stopie kraju najbardziej uprzywilejowanego.

Rząd francuski zaleci Rządowi Tunisu rozciągnięcie na porty Tunisu powyższego postanowienia z zastrzeżeniem dla rybołówstwa i kabotażu.

Artykuł 40.

Co się tyczy wjazdu i pobytu, obywatele polscy i gdańscy będą korzystali w koloniach francuskich z traktowania przyznawanego obywatelom kraju najbardziej uprzywilejowanego.

Traktowanie to w stosunku do obywateli polskich i gdańskich, zarówno osób fizycznych jak i spółek, które zostały lub mogłyby zostać dopuszczone do osiedlenia się na terytorium kolonii francuskich, zostanie zapewnione przez Rząd francuski z zastrzeżeniem stosowania się do ustaw porządku publicznego lub bezpieczeństwa, jak również miejscowego ustawodawstwa.

Rząd francuski zaleci Rządowi Tunisu, aby ten nie czynił niekorzystnego różniczkowania w stosunku do obywateli polskich i gdańskich, co do ich wjazdu oraz ich pobytu w Tunisie, jak również aby udzielał obywatelom polskim i gdańskim, zarówno osobom fizycznym jak i spółkom, które osiedliły się na terytorium Tunisu, korzyści praw, przysługujących wspólnie obywatelom różnych mocarstw, z zastrzeżeniem stosowania się do ustaw porządku publicznego oraz bezpieczeństwa, jak również do miejscowego ustawodawstwa.

Co do traktowania komiwojażerów, to Rząd francuski udzieli w swych koloniach i zaleci Rządowi Tunisu udzielanie na jego terytorium komiwojażerom polskim i gdańskim, jak również wzorom i próbkom traktowania na stopie kraju najbardziej uprzywilejowanego.

Również obywatele kolonii, protektoratów i krajów, znajdujących się pod mandatem francuskim, będą korzystali w Polsce z traktowania udzielanego obywatelom kraju najbardziej uprzywilejowanego.

Artykuł 41.

Rząd polski, któremu powierzone zostało prowadzenie spraw zagranicznych Wolnego Miasta Gdańska, zgodnie z art. 104 Traktatu Wersalskiego i artykułami 2 i 6 Konwencji Paryskiej z dnia 9 listopada 1920 r. pomiędzy Rzecząpospolitą Polską i Wolnym Miastem Gdańskiem, zastrzega sobie prawo oświadczenia, że Wolne Miasto jest Stroną Układającą się w niniejszym Traktacie i że przyjmuje zobowiązania oraz nabywa prawa z niego wypływające.

Zastrzeżenie to nie rozciąga się na postanowienia niniejszego Traktatu, które Rzeczpospolita Polska, zgodnie z prawami przysługującymi Polsce na podstawie traktatów i konwencyj, ważnie zaciągnęła w stosunku do Wolnego Miasta Gdańska.

Artykuł 42.

Spory, jakie mogłyby powstać pomiędzy Wysokimi Układającymi się Stronami co do wykładni niniejszego Traktatu, a które nie mogłyby być załatwione w drodze dyplomatycznej, przedłożone będą za wspólną zgodą w drodze kompromisu bądź do Stałego Trybunału Sprawiedliwości Międzynarodowej w warunkach i zgodnie z procedurą przewidzianą w jego statucie, bądź, jeśli jedna z obu stron tego zażąda, do Trybunału Rozjemczego w warunkach i zgodnie z procedurą przewidzianą przez Konwencję Haską z dnia 18 października 1907 r. w sprawie pokojowego załatwiania sporów międzynarodowych.

W przypadku, gdyby w zastosowaniu niniejszego artykułu Wysokie Strony Układające się odwołały się do Stałego Trybunału Sprawiedliwości Międzynarodowej, orzekać on będzie w postępowaniu skróconym i w możliwie najkrótszym czasie.

Artykuł 43.

Obie Wysokie Układające się Strony zgodne są co do tego, aby utrzymać stosowanie Kon-

wencji Weterynaryjnej, podpisanej między obu krajami dnia 24 kwietnia 1929 r.

Artykuł 44.

Niniejszy Traktat będzie ratyfikowany i dokumenty ratyfikacyjne wymienione zostaną w Warszawie, skoro tylko to będzie możliwe. Wejdzie on w życie w 30 dniu, począwszy od daty wymiany dokumentów ratyfikacyjnych.

Niniejszy Traktat zawarty jest na jeden rok, począwszy od daty jego wejścia w życie.

W braku wypowiedzenia na sześć miesięcy przed terminem jego wygaśnięcia, niniejszy Traktat uznany zostanie za przedłużony milcząco, przy czym jednak każda z Wysokich Układających się Stron zastrzega sobie prawo wypowiedzenia go w każdej chwili za uprzedzeniem na sześć miesięcy naprzód, skierowanym do drugiej Układającej się Strony.

Artykuł 45.

Wysokie Strony Układające się zgodne są, aby uznać za wygasłe od chwili wejścia w życie postanowień niniejszego Traktatu:

a) prowizoryczny Układ Handlowy pomiędzy Polską i Francją, podpisany w Paryżu dnia 18 lipca 1936 r.;

b) wszystkie porozumienia późniejsze, jakie nastąpiły co do przedłużenia wspomnianego układu handlowego.

Na dowód czego wymienieni wyżej pełnomocnicy podpisali Traktat niniejszy i wycisnęli na nim swe pieczęcie.

Sporządzono w Paryżu w podwójnym egzemplarzu, dnia 22 maja 1937 r.

L. S. J. Łukasiewicz *L. S. Yvon Delbos*
L. S. Antoni Roman *L. S. Paul Bastid*

KOMORY CELNE FRANCUSKIE

Nr porządkowy ....
(komory celnej, która wydaje świadectwo pochodzenia)

ŚWIADECTWO POCHODZENIA NA WWÓZ DO POLSKI

My niżej podpisani, Kontrolerzy Celni w
....

zaświadczamy na podstawie dokumentów wiarogodnych przedstawionych przez p. ....
....

Kupca (1) / Przemysłowca (1) | zamieszkałego w ....

że poniżej wyszczególnione towary wysyłane do Polski koleją (1) statkiem (1) nazwa statku ....

a) są pochodzenia francuskiego
b) są przetworzonymi we Francji i nie mniej, jak 50% ogólnej wartości towaru przypada na koszty robocizny i surowców francuskich

Oznaki i N. N. paczek ....
Wyszczególnienie towaru ....
....

Waga brutto (w kilogramach) ....
Waga netto (w kilogramach) ....
Ilość sztuk i rodzaj opakowania przesyłek ....
....

Wartość (we frankach francuskich)
....

Dnia .... 193 ....

Podpisy

Pieczęć Komory

(1) Skreślić wzmiankę zbyteczną.

Załącznik do artykułu 14 traktatu.

Wzór karty legitymacyjnej.

FRANCJA LUB POLSKA.

Karta legitymacyjna dla komiwojażerów.

(Ważna w ciągu dwunastu miesięcy od daty wystawienia)

ważna we Francji / Polsce .... Nr karty ....

Zaświadcza się niniejszym, iż okaziciel karty tej p. ....

.... urodzony w .... zamieszkały

w .... ulica .... Nr .... posiada (1)

.... w ....

.... pod firmą handlową ....

(2) jest komiwojażerem w służbie { firmy .... / firm ....

w ....

które posiada (1) .... pod firmą

Wobec tego, że okaziciel niniejszej karty chce poszukiwać zamówień w wyżej wymienionych krajach i czynić zakupy na rachunek wspomnianej (wspomnianych) firmy (firm), zaświadcza się, iż rzeczona firma (rzeczone firmy) jest upoważniona (są upoważnione) do wykonywania swego przemysłu i swego handlu i płaci (płacą) należne z tego tytułu podatki.

W .... dnia .... 193 ....

Zaświadczony podpis kierownika firmy (firm) (2):

Rysopis okaziciela:

Wiek ....

Wzrost ....

Włosy ....

Znaki szczególne ....

---

(1) Oznaczenie fabryki lub handlu.

N. B. Rubrykę 1 formularza należy wypełniać tylko w wypadku o ile chodzi o kierownika przedsiębiorstwa handlowego lub przemysłowego, rubrykę 2 w wypadku o ile chodzi o komiwojażera.

(Karta ta winna być sporządzona w 2 egzemplarzach.)

LISTA 1.

Lista towarów, przy których przywozie do Polski Francja nie będzie korzystała z klauzuli największego uprzywilejowania.

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru
2	Żyto
7	Kukurydza, koński ząb
36	Ziemniaki świeże
z 62	Koryntki
106	Muły, osły
125	Jaja ptactwa
140	Strój bobrowy
142	Gąbki morskie i rzeczne
z 180	Węgiel brunatny
223	Smoła stearynowa
265	Słodycze wschodnie: rahatłukum, chałwa, czurczeła i tym podobne
273	Miód do picia
z 408	Węgiel drzewny
514	Mączka skórzana
558	Saboty drewniane, chociażby z dodatkiem skóry
623	Len i konopie; wyczeszki i pakuły lniane i konopne
754	Wełna drzewna
788	Wyroby z torfu
862	Cegły budowlane z gliny nieogniotrwałe
865	Dachówki z gliny nieogniotrwałe
z 1149	Sanie
1151	Taczki, wózki ciężarowe

LISTA 2.

Lista towarów, przy których przywozie do Francji Polska nie będzie korzystała z klauzuli największego uprzywilejowania.

Pozycja taryfy celnej francuskiej	Nazwa towaru
2	Mulice i muły
34 bis 1 i 2	Jaja jedwabników
54	Fiszbin
55	Skóry psów morskich i fok
56	Koral surowy
59	Gąbki wszelkiego rodzaju: surowe
60	Gąbki wszelkiego rodzaju: przerobione
62	Kość słoniowa
65, 1 — 3	Muszle
81, 1 i 2	Kasztany
84 A	Owoce stołowe lub inne świeże w stanie naturalnym:
1	— Migdały
2	— Banany
4	— Cytryny
5	— Pomarańcze słodkie i gorzkie
z 6	— Mandarynki
11	— Figi
24 do 28	— Winogrona stołowe i do wytłaczania
29	— Wytłoki winogronowe
30	— Moszcz winogronowy
85 1 do 20	Owoce stołowe lub inne, suszone lub wytłaczane
96 1 do 3	Kawa
97 1 do 3	Kakao
99	Pieprz
101	Korzenie i kardamon
102	Cynamon
104 1 i 2	Gałka muszkatołowa w łupinach lub bez
106	Goździki
107	Wanilia
108	Herbata
134	Kora korkowa surowa
138 A 1 do 5	Drzewo szlachetne lub drzewo egzotyczne
138 B 1 do 5	
159 1 i 2	Trufle
171 1 do 3	Moszcz winogronowy
171 bis 1 do 6	Wina (inne niż wina likiery) itd.
176 bis 1	Kryształ górski surowy
191 1 i 2	Grafit
200 1 do 6	Złoto i platyna
203 1 do 7	Aluminium
204	Ruda żelazna
223 1 do 10	Cyna czysta lub stopowa
225 1 do 11	Nikiel
226	Rtęć rodzima
232	Ruda kobaltowa
0171 — 1	Radium

LISTA A.

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Procent zniżki
17	Nasiona traw:	
p. 3	wszelkie mieszanki nasion traw	50
18	Nasiona roślin pastewnych:	
z p. 1	lucerny	50
32	Mąka kukurydzowa i ryżowa, krochmal osobno niewymieniony, — w opakowaniu:	
p. 2	2 kg i mniej z bezpośrednim opakowaniem .	15
33	Krochmale z dodatkiem boraksu, stearyny itp., również zabarwione, — w opakowaniu:	
p. 1	powyżej 2 kg	20
z 49	Karczochy	80
z 49	Szparagi sprowadzane w okresie od 1 lutego do 31 marca .	50
82	Przyprawy korzenne, świeże lub suszone:	
p. 1	szafran	65
p. 2	wanilia w strączkach, również mielona, chociażby z cukrem	55
p. 4	pieprz czarny, pieprz biały, ziele angielskie, cynamon:	
	a) niemielone	40
	b) mielone, krajane	40
	Uwaga 1. Pieprz czarny, pieprz biały, ziele angielskie, cynamon — wszystko niemielone, sprowadzane przez porty polskiego obszaru celnego	40
	Uwaga 2. Pieprz czarny, pieprz biały, ziele angielskie, cynamon — wszystko mielone, krajane, sprowadzane przez porty polskiego obszaru celnego	40
z p. 5	goździki:	
	a) niemielone	60
	z Uwagi 3. Goździki niemielone, sprowadzane przez porty polskiego obszaru celnego	60
86	Dekoracyjne: liście, trawy, gałązki bez owoców lub kwiatów, — cięte:	
	1 — świeże, suszone	30
	2 — farbowane lub inaczej preparowane	30
87	Kwiaty, również gałązki z owocami lub kwiatami, — cięte:	
p. 1	świeże, sprowadzane w okresie:	
	a) od 1 grudnia do końca lutego:	
	I. róże, goździki	20
	II. mimoza	70
	III. inne	55
	b) od 1 marca do końca listopada:	
	I. róże, goździki	20
	II. mimoza	70
	III. inne	55
p. 2	suche, farbowane lub inaczej preparowane	55
120	Ostrygi, langusty, raki, homary, krewetki, jadalne ślimaki i inne skorupiaki, — wszystko żywe, świeże, również bez skorupy; żabie udka:	
p. 1	homary, langusty	10
z p. 2	ostrygi	60
128 z p. 4	Sery twarde inne, sery miękkie bez twardej powłoki:	
	a) Roquefort	87
	b) Brie, Camembert, Pont l'Evéque, Port Salut . . .	87
185	Węgiel aktywowany	35
205	Oliwa (olej oliwkowy):	
p. 2	inny w naczyniach:	
	a) powyżej 2 kg	85
	b) 2 kg i mniej z bezpośrednim opakowaniem . . .	80

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Procent zniżki
224	Tłuszcz garbarski	50
230	Przetwory warzywne:	
p. 2	w opakowaniu hermetycznym:	
	a) szparagi	25
	c) groszek zielony	10
233	Kapary, oliwki:	
p. 2	w oliwie, occie, — w opakowaniu:	
	a) powyżej 2 kg	75
	b) 2 kg i mniej z bezpośrednim opakowaniem . .	75
234	Soje, pikle — w opakowaniu:	
p. 1	powyżej 2 kg	66,6
p. 2	2 kg i mniej z bezpośrednim opakowaniem	70
237	Kompoty ananasowe, również z dodatkiem cukru, w opakowaniu hermetycznym:	
p. 1	powyżej 2 kg	10
p. 2	2 kg i mniej z bezpośrednim opakowaniem	20
243	Konserwy mięsne, osobno niewymienione, chociażby z dodatkiem jarzyn, korzeni, itp., mięsne sałatki, galaretki itp., — w opakowaniu:	
p. 2	hermetycznym	15
244	Soki, sosy, wyciągi mięsne, warzywne i ich mieszanki, mąki warzywne do wyrobu potraw, chociażby z dodatkiem soli, korzeni, owoców itp. — wszystko, oprócz osobno wymienionych:	
p. 1	płynne w opakowaniu:	
	b) powyżej 2 do 1000 kg	30
p. 3	stałe, oprócz osobno wymienionych, w opakowaniu:	
	a) powyżej 100 kg	20
	b) powyżej 2 do 100 kg	25
249	Przetwory odżywcze, chociażby z dodatkiem cukru:	
z p. 2	fosfatyna „Fallières" w oryginalnym opakowaniu .	40
251 p. 2	Gotowa musztarda w opakowaniu:	
	a) powyżej 2 kg	30
	b) 2 kg i mniej z bezpośrednim opakowaniem .	35
253	Pasztety wszelkie, kiszki pasztetowe:	
p. 1	pasztety.	80
256	Konserwy rybne:	
z p. 4	sardynki, makrele, tuńczyk, — marynowane w occie, oliwie, sosach, faszerowane lub inaczej przyrządzone, — we wszelkich opakowaniach	65
258	Langusty, homary, krewetki, raki, jadalne ślimaki i inne skorupiaki, ostrygi itp., — wszystko różnie przyrządzone:	
p. 1	langusty, homary	25
268	Owoce w likierach, araku, koniaku itp.	65
269	Wody mineralne:	
z p. 1	Evian, Contrexéville, Vichy, Vittel	60
z 276	Rum pochodzący z kolonii francuskich:	
p. 1	w beczkach lub cysternach, o mocy:	
	a) 45⁰ alkoholu i mniej	65
	b) powyżej 45⁰ alkoholu	75
p. 2	w innych naczyniach	56
z 277	Likiery:	
p. 1	w beczkach lub cysternach, o mocy:	
	a) 45⁰ alkoholu i mniej	69
	b) powyżej 45⁰ alkoholu	77
p. 2	w innych naczyniach	69

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Procent zniżki
z 277	Wódki z owoców alzackich: kirsch, quetsch, mirabelle, maliny, śliwki, truskawki, morele:	
p. 1	w beczkach lub cysternach, o mocy:	
	a) 45° alkoholu i mniej	69
	b) powyżej 45° alkoholu	69
p. 2	w innych naczyniach	69
	Uwaga: Cła konwencyjne na wódki z owoców alzackich powyżej wymienionych będą stosowane pod warunkiem przedłożenia w Urzędzie Celnym przy odprawie celnej zaświadczenia wystawionego przez francuskie Izby handlowe i wizowanego przez Konsulat R. P., stwierdzającego, że wódki te pochodzą z Alzacji i są wyprodukowane z owoców powyżej wymienionych.	
z 278	Koniak, Armagnac:	
p. 1	w beczkach lub cysternach, o mocy:	
	a) 45° alkoholu i mniej	75
	b) powyżej 45° alkoholu	82,5
p. 2	w innych naczyniach	70
279	Esencje, estry, ekstrakty, wszystko ze spirytusem, oprócz osobno wymienionych	55
280	Wina winogronowe nie musujące:	
p. 1	o mocy 16° alkoholu i mniej:	
	a) w cysternach	90
	b) w balonach, gąsiorach, beczkach, — o pojemności 50 litrów i więcej	94,19
	c) w innych naczyniach	94,19
282	Wina musujące:	
p. 1	szampańskie	96,5
p. 2	inne	89
295	Pierwiastki, oprócz osobno wymienionych:	
p. 7	antymon	10
299	Związki sodu, potasu:	
p. 10	wodorosiarczyn, jego formalinowe połączenia . .	35
320	Związki żelaza:	
z p. 3	żelazicjanki: sodowe, potasowe, wapniowe, wapniowo-potasowe	45
339	Kwas benzoesowy i jego sole, oprócz osobno wymienionych .	25
358	Pochodne fenylo-dwumetylo-pyrazolonu, jako to:	
p. 1	antipiryna, amidopiryna	20
360	Lecytyna, związki inozytofosforowe, kwas glicerynofosforowy i inne tym podobne organiczne połączenia kwasu fosforowego oraz ich sole:	
p. 1	kwas glicerynofosforowy i jego sole	50
374	Organiczne związki bromu, bizmutu, oprócz osobno wymienionych:	
z p. 1	trójbromofenolan bizmutu	65
377	Kreolina, lizol, lizoform:	
p. 1	niearomatyzowane	40
380	Alkaloidy, oraz ich pochodne, ich sole; glukozydy:	
p. 3	kofeina, teobromina, chinina, chinidyna	50
p. 4	brucyna, sparteina, strychnina	50
z p 6	atropina, narkotyna, pilokarpina, weratryna, johimbina .	50
p. 7	apomorfina, arekolina, hioscyjamina, kokaina, narceina, skopolamina, tropakokaina	50
p. 8	akonityna, fizostygnina, hydrastyna, hydrastynina, santonina	50
381	pepsyna, pepton, podpuszczka:	
p. 2	podpuszczka	5

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Procent zniżki
z 382	Sole lecznicze mineralne — Vichy:	
p. 1	niedawkowane	70
p. 2	dawkowane, w opakowaniu oryginalnym . . .	20
384	Farmaceutyczne przetwory, jako to:	
	mikstury, rozczyny, wyciągi, nalewki, mieszaniny proszków, maści, sole musujące itp., — wszystko oprócz osobno wymienionych	20
386	Ołówki, używane w lecznictwie, jako to:	
	mentolowe, ałunowe, lapisowe, z siarczanu miedzi:	
p. 1	zawierające azotan srebra	25
p. 2	inne	20
387	Plastry lecznicze:	
p. 1	na tkaninach jedwabnych, półjedwabnych . .	20
p. 2	na innych tkaninach lub papierze . . .	20
389 p. 1	Waty, nasycone środkami leczniczymi	10
396	Aldehydy, ketony szeregu aromatycznego, ich kwasy sulfonowe, chloro- i nitropochodne, ich sole:	
z p. 1	benzaldehyd	55
397 z p. 12	Środek pomocniczy do produkcji wyrobów gumowych: Antioxygène RA	89
	Uwaga: Do zastosowania cła konwencyjnego do wyżej wymienionego środka powinna być złożona w Urzędzie Celnym faktura, zaświadczona przez l'Union des Industries Chimiques we Francji, zawierająca dokładną nazwę środka, zgodnie z powyżej wymienioną. Środek ten może być sprowadzany tylko przez Urząd Celny w Łodzi, gdzie będzie zdeponowana próbka tego środka.	
398	Oksyzwiązki szeregu aromatycznego, ich pochodne sole:	
p. 1a)	rezorcyna	30
z p. 9	ortonitroanizol	78
403	Organiczne związki barwiące syntetyczne, ich leukozwiązki; laki; nitrozonaftole i ich dwusiarczynowe połączenia, mieszaniny oksyzwiązków aromatycznych z nitrozaminami, dwuazozwiązkami i dwuazoaminozwiązkami; indygo wszelkie	15
404	Wszelkie barwniki syntetyczne w opakowaniu 50 g i mniej, z bezpośrednim opakowaniem	35
405	Wyciągi, przetwory farbiarskie roślinne, oprócz osobno wymienionych; henna:	
p. 2	inne	30
409	Bejca orzechowa	25
419	Atramenty:	
p. 2	płynne w opakowaniu:	
	a) powyżej 100 g	30
	b) 100 g i mniej z bezpośrednim opakowaniem .	40
421	Tusze	30
422 p. 3	Kreda krawiecka, kreda bilardowa	70
429	Olejki eteryczne pachnące, nie zawierające spirytusu:	
p. 1	olejek miętowy japoński	60
p. 2	inne	75
430	Tłuszczowe wyciągi kwiatowe stałe	60
431	Produkty pachnące naturalne, sztuczne, oprócz osobno wymienionych:	
p. 1	wanilina	80
p. 2	inne	50

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Procent zniżki
432	Wody pachnące bez spirytusu	75
434	Eliksiry bez spirytusu, pasta, mydło, — wszystko do pielęgnowania jamy ustnej	75
435	Guma do żucia	70
436	Sole oraz inne podobne preparaty do kąpieli aromatyzowane, perfumowane, — bez spirytusu	55
437	Kremy, pudry, otręby migdałowe perfumowane, pomady kosmetyczne, szminki, środki do farbowania włosów, kosmetyki, — wszystko oprócz osobno wymienionych, — bez spirytusu	70
438	Saszetki, trociczki:	
p. 2	saszetki inne; trociczki	60
439	Wody pachnące, eliksiry do pielęgnowania jamy ustnej, kosmetyki, — wszystko oprócz osobno wymienionych, — ze spirytusem	40
440	Perfumy w opakowaniu:	
p. 1	powyżej 1 kg	70
p. 2	1 kg i mniej	70
453	Mydła toaletowe, lecznicze; mydła wszelkie w wiórkach, płatkach, krupkach itp.:	
p. 1	mydła twarde toaletowe i lecznicze w opakowaniu:	
	a) powyżej 2 kg	40
	b) 2 kg i mniej z bezpośrednim opakowaniem	45
p. 2	mydła w stanie płynnym toaletowe i lecznicze: mydła wszelkie w postaci proszku, wiórków, płatków, krupek itp., chociażby nieperfumowanych, — w opakowaniu:	
	b) 2 kg i mniej z bezpośrednim opakowaniem	40
454	Wyroby z mydła, chociażby z dodatkiem pospolitych materiałów lub jedwabiu	50
459	Środki do czyszczenia, smarowania, polerowania i szlifowania, — wszystko z domieszką tłuszczu, wosku, mydła itp.; pasty do obuwia:	
p. 1	we wszelkim opakowaniu, oprócz tubek:	
	a) powyżej 2 kg	30
	b) 2 kg i mniej z bezpośrednim opakowaniem	30
p. 2	w tubkach	30
460	Plastelina oraz mieszaniny wosku, stearyny, palmityny, — wszystko do kształtowania	30
464	Wyroby z wosku i jego mieszanin, oprócz osobno wymienionych	20
465	Dekstryna, krochmal rozpuszczalny, guma brytyjska, lejogom, — wszystko w stanie stałym, — w opakowaniu:	
p. 1	powyżej 2 kg	40
p. 2	2 kg i mniej z bezpośrednim opakowaniem	32
z 466	Klej rybi płynny:	
p. 1	w opakowaniu, oprócz tubek:	
	a) powyżej 2 kg	95
	b) 2 kg i mniej z bezpośrednim opakowaniem	96
467	Kity:	
p. 2	inne w opakowaniu:	
	a) powyżej 2 kg	30
	b) 2 kg i mniej z bezpośrednim opakowaniem	30
469 p. 1	Klej rybi w stanie suchym	85

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Procent zniżki
471	Wyroby z żelatyny:	
p. 2	wyroby z dodatkiem materiałów pospolitych . . .	20
p. 3	wyroby z dodatkiem jedwabiu oraz brązowane, pozłacane, posrebrzane	30
472	Mieszaniny żelatyny z gliceryną lub ich namiastek:	
p. 1	w postaci masy	20
486	Wiskoza, hydroceluloza, acetoceluloza, itp. pochodne celulozy, jak celofan, celozit, rhodoid itp., oprócz osobno wymienionych:	
z p. 1	w proszku	30
z 486	Wiskoza:	
p. 2	w blokach, płytach, arkuszach, paskach, rurach, prętach, chociażby polerowanych, matowanych, barwionych w masie:	
	a) w blokach, płytach, arkuszach, rurach, prętach:	
	I. niebarwionych	20
	II. barwionych	20
	b) w paskach o szerokości powyżej 10 do 500 mm:	
	I. niebarwione	20
	II. barwione	20
z p. 3	kapsle, pudełka, torebki, również z nadrukami . . .	45
490	Przetwory chemiczne osobno niewymienione:	
z p. 1	węglan litu, chlorek litu, tlenek litu . . .	60
z p. 2	benzochinon	50
z p. 2	kwas anyżowy (metoksybenzoesowy) . . .	50
z p. 2	kwas betarezolcylowy (dwuoksybenzoesowy) . . .	50
z p. 2	środki pomocnicze do produkcji wyrobów gumowych:	
	Plastifiant A, Plastifiant B	90
	Accélérateur rapide ARK, TAKARS Nr 1, Nr 2, Nr 3. .	78
	Accélérateur 500, Accélérateur rapide TM, Accélérateur rapide 3R, Accélérateur rapide 5R	65
	Uwaga. Do zastosowania cła konwencyjnego do wyżej wymienionych środków pomocniczych do produkcji wyrobów gumowych powinna być złożona w Urzędzie Celnym faktura, zaświadczona przez l'Union des Industries Chimiques we Francji, zawierająca dokładne nazwy środków, zgodnie z wyżej wymienionymi. Środki te mogą być sprowadzane tylko przez Urząd Celny w Łodzi, gdzie będą zdeponowane próbki tych środków.	
500	Skóry świńskie	75
501	Skóry morsa, hipopotama, słonia itp.	75
508	Skóry wyprawy mineralnej: kozie, koźle, baranie, rosschevreaux:	
p. 1	koloru naturalnego, czarne:	
	a) w całości, połówkach	55
	b) w wykrojach, kawałkach	55
p. 2	kolorowe:	
	a) w całości, połówkach	55
	b) w wykrojach, kawałkach	55
p. 3	białe, glansowane:	
	a) w całości, połówkach	50
	b) w wykrojach, kawałkach	50
509	Skóry zamszowe:	
p. 1	w całości, połówkach	54,55

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Procent zniżki
510	Skóry lakierowane, brązowane, srebrzone, złocone, malowane itp.:	
p. 1	w całości, połówkach:	
	a) lakierowane	55
	b) inne	75
p. 2	w wykrojach, kawałkach:	
	a) lakierowane	55
	b) inne	75
511	Skóry ryb, płazów itp.	75
513	Skóry sztuczne (klejone i sprasowane ze skórzanych odpadków lub mączki skórzanej)	50
525	Koty, króliki, zające:	
p. 1	wszelkie strzyżone, skubane	60
p. 2	inne:	
	b) wyprawione:	
	I. niefarbowane	50
	II. farbowane	50
535	Rękawiczki wykonane całkowicie lub częściowo ze skóry:	
p. 1	bez futra i haftu	40
p. 2	ozdobione futrem lub haftem oraz fantazyjne ze skór różnego koloru, ząbkowane itp.	40
p. 5	podbite futrem, materiałami pospolitymi	25
546	Wyroby ze skóry garbowanej lub surowej, oprócz osobno wymienionych, również w połączeniu z innymi materiałami,— do użytku technicznego:	
p. 1	gońce czółenkowe	30
p. 2	bicze tkackie, cholewy, rzemyki rozdzielcze do zgrzeblarek itp.	17
557	Obuwie z tkanin wełnianych, bawełnianych, lnianych, konopnych, filcu, wojłoku, — wszystko z podeszwą skórzaną, chociażby z dodatkiem skóry na wierzchu:	
z p. 2	obuwie płócienne z podeszwą sznurkową	40
	z uwagi 4. Obuwie płócienne z podeszwą sznurkową podlega cłu według poz. 557 p. 2 bez dodatku.	
561	Przędza jedwabna:	
p. 1	z surowego jedwabiu-grège — łączona, nitkowana na osnowę (organsin) i na wątek (tram):	
	a) niebarwiona, bielona, również mocno nitkowana surowa na szpulkach lub kanetkach z zabarwieniem nietrwałym do odróżniania skrętu przy tkaniu (tzw. crêpe) . .	40
	b) barwiona	40
p. 2	z surowego jedwabiu tussah grège — łączona, nitkowana na osnowę i na wątek:	
	a) niebarwiona, bielona, również mocno nitkowana surowa na szpulkach lub kanetkach z zabarwieniem nietrwałym do odróżniania skrętu przy tkaniu (tzw. crêpe) . . .	40
	b) barwiona	40
563	Tkaniny jedwabne, oprócz osobno wymienionych, o wadze 1 m²:	
p. 1	gładkie:	
	a) powyżej 50 g	40
	b) 50 g i mniej	50

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Procent zniżki
p. 2	wzorzysto - tkane, broszowane, oprócz objętych p. 4:	
	a) powyżej 50 g	40
	b) 50 g i mniej	52
p. 3	drukowane, oprócz objętych p. 4:	
	a) powyżej 50 g	46
	b) 50 g i mniej	55
p. 4	wzorzysto - tkane, broszowane, drukowane — dla fabryk do wyrobu krawatów — za pozwoleniem Ministra Skarbu:	
	a) powyżej 50 g	10
	b) 50 g i mniej	15
564	Tkaniny jedwabne ręcznie malowane . . .	55
565	Aksamity, plusze, — jedwabne:	
p. 1	gładkie	40
p. 2	wzorzysto - tkane, wytłaczane	46
p. 3	drukowane	50
566	Gaza młynarska	50
567	Chustki, szale, — jedwabne, szenilowe tkane . . .	50
568	Wstążki jedwabne tkane:	
p. 1	gładkie	20
p. 2	wzorzysto - tkane, broszowane	20
p. 3	drukowane	20
569	Wstążki aksamitne, pluszowe — jedwabne:	
p. 1	gładkie	20
p. 2	wzorzysto - tkane, wytłaczane	20
p. 3	drukowane	20
570	Dywany, makaty, — jedwabne	65
572	Przędza z jedwabiu sztucznego:	
p. 1	pojedyncza:	
	a) niebarwiona:	
	I. przędza na podstawie octanu celulozy . .	30
	II. inna	20
	b) barwiona:	
	I. przędza na podstawie octanu celulozy .	30
	II. inna	20
p. 2	nitkowana:	
	a) niebarwiona:	
	I. przędza na podstawie octanu celulozy . . .	30
	II. inna	20
	b) barwiona:	
	I. przędza na podstawie octanu celulozy . . .	30
	II. inna	20
p. 3	mocno nitkowana na szpulkach lub kanetkach z zabarwieniem nietrwałym do odróżnienia skrętu przy tkaniu (tzw. crêpe)	20
573	Przędza z włókien sztucznych odpadkowych lub ciętych bez domieszki innych włókien:	
p. 1	niebarwione	10
p. 2	barwione	10
z 575	Słomka i włosie z jedwabiu sztucznego:	
p. 1	niebarwiona	20
p. 2	barwiona	20
576	Tkaniny, oprócz osobno wymienionych, z jedwabiu sztucznego:	
p. 1	gładkie	20
p. 2	wzorzysto - tkane, broszowane, oprócz objętych p. 4 .	20
p. 3	drukowane, oprócz objętych p. 4.	20

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Procent zniżki
p. 4	wzorzysto - tkane, broszowane, drukowane — dla fabryk do wyrobu krawatów — za pozwoleniem Ministra Skarbu .	10
577	Tkaniny z jedwabiu sztucznego ręcznie malowane . . .	25
578	Aksamity, plusze, — z jedwabiu sztucznego:	
p. 1	gładkie	20
p. 2	wzorzysto - tkane, wytłaczane	20
p. 3	drukowane	20
579	Chustki, szale, — z jedwabiu sztucznego, szenilowe tkane .	20
580	Wstążki z jedwabiu sztucznego tkane:	
p. 1	gładkie	20
p. 2	wzorzysto - tkane, wytłaczane	20
p. 3	drukowane	20
581	Wstążki aksamitne, pluszowe — z jedwabiu sztucznego:	
p. 1	gładkie	20
p. 2	wzorzysto - tkane, wytłaczane	20
p. 3	drukowane	20
582	Tkaniny półjedwabne, oprócz osobno wymienionych:	
p. 1	gładkie	20
p. 2	wzorzysto - tkane, broszowane, oprócz objętych p. 4 .	20
p. 3	drukowane, oprócz objętych p. 4.	20
583	Tkaniny półjedwabne ręcznie malowane	30
584	Aksamity, plusze, — półjedwabne:	
p. 1	gładkie	20
p. 2	wzorzysto - tkane, wytłaczane	20
p. 3	drukowane	20
585	Chustki, szale, — pójedwabne, — szenilowe tkane . .	20
592 p. 1	Wełna czesana:	
	a) niebarwiona, bielona	30
	b) barwiona	30
594	Przędza wełniana czesankowa:	
p. 1	pojedyncza niebarwiona, z wyjątkiem opalanej:	
	a) Nr 33 i mniej num. metr.	10
	b) powyżej Nr 33 do 57 num. metr.	10
	c) powyżej Nr 57 num. metr.	30
p. 2	pojedyncza niebarwiona opalana:	
	a) Nr 33 i mniej num. metr.	10
	b) powyżej Nr 33 do 57 num. metr.	15
	c) powyżej Nr 57 num. metr.	30
p. 3	pojedyncza bielona, barwiona, z wyjątkiem opalanej:	
	a) Nr 33 i mniej num. metr.	5
	b) powyżej Nr 33 do 57 num. metr.	10
	c) powyżej Nr 57 num. metr.	25
p. 4	pojedyncza bielona, barwiona — opalana:	
	a) Nr 33 i mniej num. metr.	10
	b) powyżej Nr 33 do 57 num. metr.	15
	c) powyżej Nr 57 num. metr.	30
p. 5	nitkowana, niebarwiona, z wyjątkiem opalanej:	
	a) Nr 33 i mniej num. metr.	5
	b) powyżej Nr 33 do 57 num. metr.	10
	c) powyżej Nr 57 num. metr.	30

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Procent zniżki
p. 6	nitkowana niebarwiona opalana:	
	a) Nr 33 i mniej num. metr.	10
	b) powyżej Nr 33 do 57 num. metr. . . .	15
	c) powyżej Nr 57 num. metr.	30
p. 7	nitkowana bielona, barwiona, z wyjątkiem opalanej:	
	a) Nr 33 i mniej num. metr.	5
	b) powyżej Nr 33 do 57 num. metr.	10
	c) powyżej Nr 57 num. metr.	25
p. 8	nitkowana, bielona, barwiona — opalana:	
	a) Nr 33 i mniej num. metr.	10
	b) powyżej Nr 33 do 57 num. metr. . . .	15
	c) powyżej Nr 57 num. metr.	30
p. 9	ozdobnie nitkowana:	
	a) niebarwiona	30
	b) barwiona	30
p. 10	przędza wełniana w drobnych pasemkach, na szpulkach, kartonach itp., w przystosowaniu zewnętrznym do detalicznej sprzedaży:	
	a) niebarwiona	20
	b) bielona, barwiona	20
604	Włosianki krawieckie:	
p. 1	włosianki z włosia końskiego nieokręcanego, zawierające również wełnę lub bawełnę	25
p. 2	włosianki z włosia końskiego okręcanego i z sierści zwierzęcej, zawierające również wełnę lub bawełnę . . .	40
612	Nici bawełniane bielone, merceryzowane, glansowane, barwione, — do szycia, haftowania, wyszywania itp., w przystosowaniu zewnętrznym do detalicznej sprzedaży, o wadze nici wraz ze szpulką, kartonem itp. 70 g i mniej z bezpośrednim opakowaniem	12
614	Tkaniny bawełniane bielone:	
p. 4	o wadze 1 m² 60 g i mniej i o gęstości osnowy i wątku w 1 cm²:	
	a) do 55 nitek	15
	b) powyżej 55 do 70 nitek	15
	c) powyżej 70 do 85 nitek	15
	d) powyżej 85 nitek	15
619	Welwety, aksamity, plusze, — bawełniane, o wadze 1 m²:	
p. 2	wytłaczane, wzorzyste, drukowane:	
	b) powyżej 300 g	20
637	Tiule, iluzje:	
p. 1	bawełniane, lniane i z innych włóknistych materiałów roślinnych, o wadze 1 m²:	
	c) 40 g i mniej	15
p. 2	wełniane	15
p. 3	z jedwabiu sztucznego	15
p. 4	z jedwabiu naturalnego	55
639	Materie firankowe metrowe o wiązaniu koronkowym, wykonane z materiałów innych niż w poz. 638, oraz wyroby z nich, chociażby przybrane:	
p. 2	jedwabne, również wszelkie z domieszką jedwabiu . .	70
641	Firanki, laufry, kapy, lambrekiny, zazdrostki itp. wyszywane na tkaninach, tiulu, siatce, chociażby przybrane:	
p. 1	z materiałów włóknistych, roślinnych i wełnianych . .	10
p. 2	z innych materiałów	35

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Procent zniżki
642	Koronki z włóknistych materiałów roślinnych	30
643	Koronki z innych materiałów włóknistych, oprócz objętych pozycją 642:	
p. 1	z jedwabiu sztucznego	25
p. 2	bawełniane z domieszką jedwabiu lub szychu do 30%	25
p. 3	jedwabne, również wszelkie z domieszką jedwabiu, oprócz objętych p. 2	30
p. 4	szychowe, również wszelkie z domieszką szychu, oprócz objętych pp. 2 i 3	25
p. 5	inne oprócz osobno wymienionych	25
674	Krążki, tafle, tarcze, — z włókien, przędzy, tkanin, wojłoku,— szyte lub prasowane:	
p. 1	z materiałów roślinnych	20
p. 2	wełniane, włosiane, z sierści:	
	a) wełniane	25
	b) włosiane, z sierści	25
698	Wyroby dziane osobno niewymienione bawełniane o wadze 1 tuzina sztuk:	
p. 1	surowe, bielone:	
	a) powyżej 3000 g	25
	b) powyżej 800 do 3000 g	25
	c) 800 g i mniej	25
p. 2	barwione:	
	a) powyżej 3000 g	25
	b) powyżej 800 do 3000 g	25
	c) 800 g i mniej	25
p. 3	z deseniem ażurowym:	
	a) powyżej 3000 g	25
	b) powyżej 800 do 3000 g	25
	c) 800 g i mniej	25
p. 4	przybrane:	
	a) powyżej 3000 g	25
	b) powyżej 800 do 3000 g	25
	c) 800 g i mniej	25
701	Wyroby dziane osobno niewymienione z jedwabiu sztucznego o wadze 1 tuzina sztuk:	
p. 1	surowe, bielone:	
	a) powyżej 2500 g	25
	b) powyżej 800 do 2500 g	25
	c) 800 g i mniej	25
p. 2	barwione:	
	a) powyżej 2500 g	25
	b) powyżej 800 do 2500 g	25
	c) 800 g i mniej	25
p. 3	z deseniem ażurowym:	
	a) powyżej 2500 g	25
	b) powyżej 800 do 2500 g	25
	c) 800 g i mniej	25
p. 4	przybrane:	
	a) powyżej 2500 g	25
	b) powyżej 800 do 2500 g	25
	c) 800 g i mniej	25
702	Wyroby dziane osobno niewymienione półjedwabne o wadze 1 tuzina sztuk:	
p. 1	surowe, bielone:	
	a) powyżej 2500 g	25

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Procent zniżki
	b) powyżej 800 do 2500 g	25
	c) 800 g i mniej	25
p. 2	barwione:	
	a) powyżej 2500 g	25
	b) powyżej 800 do 2500 g	25
	c) 800 g i mniej	25
p. 3	z deseniem ażurowym:	
	a) powyżej 2500 g	25
	b) powyżej 800 do 2500 g	25
	c) 800 g i mniej	25
p. 4	przybrane:	
	a) powyżej 2500 g	25
	b) powyżej 800 do 2500 g	25
	c) 800 g i mniej	25
707	Bielizna, oprócz pościelowej i stołowej oraz chustek do nosa, uszyta, nieprzybrana:	
p. 4	z tkanin bawełnianych o gęstości osnowy i wątku powyżej 70 nitek w 1 cm²:	
	c) kolorowo - tkanych, drukowanych, merceryzowanych o wadze sztuki:	
	II. 200 g i mniej	20
	d) wzorzysto - tkanych, broszowanych o wadze sztuki:	
	II. 200 g i mniej	20
p. 6	z tkanin z jedwabiu sztucznego, półjedwabnych o wadze sztuki:	
	b) 150 g i mniej	20
p. 7	z tkanin z jedwabiu naturalnego o wadze sztuki:	
	b) 150 g i mniej	20
p. 9	z tiulów, koronek, haftów, — z jedwabiu naturalnego, szychowych	34
713	Gorsety, pasy — biodrowe, sportowe — nieprzybrane:	
p. 2	z materiałów jedwabnych lub zawierających jedwab . .	30
730	Opony pneumatyczne do kół:	
p. 1	samochodowe, motocyklowe, samolotowe . . .	70
p. 2	rowerowe	70
p. 3	powozowe i inne	70
731	Obręcze do kół pełne i półpełne:	
p. 1	samochodowe	70
p. 2	powozowe i inne	60
732	Dętki:	
p. 1	samochodowe, samolotowe, motocyklowe . . .	60
p. 2	rowerowe	60
p. 3	inne	65
741 p. 2	Piłki gumowe do gier dziecięcych i sportu z dodatkiem materiałów pospolitych	60
782	Płyty, paski, kostki, — z kory drzewa korkowego, grubości powyżej 1 mm, bez dodatku innych materiałów:	
p. 2	inne	35
784 z p. 2	Korki do butelek z nadrukami, chociażby wypalanymi, nazw firm francuskich, chociażby z dodatkiem pospolitych materiałów	80
822	Tektura, papier, karton, — wszystko światłoczułe, chociażby podklejone tkaninami; tkaniny światłoczułe:	
p. 1	fotograficzne	20
826	Bibułka do papierosów w postaci książeczek; tutki wszelkie do papierosów	20

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Procent zniżki
834	Wyroby z papieru, kartonu, wyroby introligatorskie, kartonażowe, — wszystko oprócz osobno wymienionych:	
p. 3	z dodatkiem kosztownych materiałów . . .	20
836 p. 1	Książki obrazkowe dla dzieci:	
	a) w których przeważa tekst	25
	b) inne	25
	Uwaga 1 do Grupy 58.	
	Wyroby, objęte poz. 836 p. 1 lit. „b", 837, 838, 839, 840, 842 oraz 845, z wyjątkiem p. 1 lit. „c" i „d", w oprawach introligatorskich z grzbietami, podlegają cłu z dodatkiem . .	25
884	Wyroby z mas glinianych, oprócz osobno wymienionych, jako to: kariatydy, medaliony, popiersia, posągi, figury, lichtarze, patery, wazony, bombonierki i tym podobne wyroby, również polewane, złocone, malowane, lakierowane, o wadze sztuki:	
p. 1	powyżej 50 kg	29
p. 2	powyżej 5 do 50 kg	60
p. 3	powyżej 1 do 5 kg	75
p. 4	1 kg i mniej	69
897	Szkło rozdrobnione, emalia w kawałkach lub proszku:	
p. 2	szkło barwne do powlekania	20
p. 3	emalia w kawałkach lub proszku, oprócz osobno wymienionych	20
925	Surówka i stopy żelaza w gąskach, kawałkach, proszku:	
p. 2	surówka manganowa, żelazo - mangan, o zawartości manganu:	
	b) powyżej 15%	50
z 947	Drut stalowy do aeroplanów i fortepianów, w kręgach, za pozwoleniem Ministra Skarbu:	
	o największym wymiarze przekroju:	
p. 1	powyżej 3 do 6 mm	50
p. 2	powyżej 1 do 3 mm	50
p. 3	powyżej 0,5 do 1 mm	50
p. 4	powyżej 0,3 do 0,5 mm	50
p. 5	0,3 mm i mniej	50
951 z uwagi 3	Gwoździe tapicerskie o nóżce z żelaza lub ze stali oraz o główce z mosiądzu, nawet gdy główka gwoździa waży więcej niż jego nóżka, podlegają cłu według p. 3 niniejszej pozycji z dodatkiem przewidzianym w uwadze 2.	
960	Wyroby z blachy żelaznej i stalowej o grubości 4 mm i mniej, oprócz osobno wymienionych:	
p. 3	malowane, lakierowane, drukowane, pokryte nieszlachetnymi metalami, oprócz objętych p. 2, emaliowane — o wadze sztuki:	
	c) powyżej 50 g do 1 kg	15
978	Aluminium:	
p. 4	blachy prostokątne o szerokości powyżej 300 mm i grubości:	
	a) surowe:	
	I. powyżej 0,5 mm	30
	II. powyżej 0,3 do 0,5 mm	30
	III. 0,3 mm i mniej	30
	b) szlifowane, polerowane, pokryte farbą, lakierem, nieszlachetnymi metalami, faliste, z wytłaczanymi wzorami:	
	I. powyżej 0,5 mm	30
	II. powyżej 0,3 do 0,5 mm	30
	III. 0,3 mm i mniej	30

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Procent zniżki
	c) dziurkowane, ażurowe:	
	I. powyżej 0,5 mm	30
	II. powyżej 0,3 do 0,5 mm	30
	III. 0,3 mm i mniej	30
982	Drut i pręty trolejowe:	
p. 1	miedziane, ze stopów miedzi i z innych metali oraz ich stopów, oprócz osobno wymienionych	25
p. 2	aluminiowe	25
p. 3	ze stopów aluminium i innych metali lekkich oraz ich stopów	32
984	Drut z metali i stopów objętych poz. 977 — 981, oprócz osobno wymienionych, o największym wymiarze przekroju:	
p. 1	miedziany: ze stopów miedzi i z innych metali oraz ich stopów:	
	a) powyżej 5 do 10 mm	15
	b) powyżej 0,5 do 5 mm	10
	c) powyżej 0,2 do 0,5 mm	10
	d) 0,2 mm i mniej (z wyjątkiem szychu) . . .	25
p. 2	aluminiowy:	
	a) powyżej 5 do 10 mm	30
	b) powyżej 0,5 do 5 mm	20
	c) powyżej 0,2 do 0,5 mm	25
	d) 0,2 mm i mniej (z wyjątkiem szychu) . . .	30
p. 3	ze stopów aluminium i innych metali lekkich oraz ich stopów:	
	a) powyżej 5 do 10 mm	30
	b) powyżej 0,5 do 5 mm	30
	c) powyżej 0,2 do 0,5 mm	35
	d) 0,2 mm i mniej (z wyjątkiem szychu) . . .	40
995	Wyroby, oprócz osobno wymienionych, z wszelkich nieszlachetnych metali pozłacane, posrebrzane, z dodatkiem kosztownych materiałów:	
p. 2	inne o wadze sztuki:	
	a) powyżej 5 kg	30
	b) powyżej 2 do 5 kg	30
	c) powyżej 200 g do 2 kg	35
	d) powyżej 20 do 200 g	35
	e) 20 g i mniej	40
1002 p. 3	Dłuta, żelaza do wiórników:	
	a) dłuta	30
	b) żelaza do wiórników	20
p. 4	Skrobaczki, ośniki, śrubokręty, oprawy metalowe do pił ręcznych, cyrkle rzemieślnicze, znaczniki, przecinaki, dziurkacze, liniały, kątowniki żelazne i stalowe bez podziałek, przyrządy do wyciągania gwoździ, do obciągania obręczy; obcęgi, nożyce do przecinania rur, drutu, nitów; nożyce blacharskie, plombownice, numeratory do cechowania drzewa, roztłaczarki do rur, grzechotki; — o wadze sztuki:	
	a) powyżej 500 g:	
	I. skrobaczki, ośniki, śrubokręty, cyrkle rzemieślnicze, znaczniki, przecinaki, dziurkacze, liniały, kątowniki żelazne i stalowe bez podziałek .	35
	II. inne	20
	b) 500 g i mniej:	
	I. skrobaczki, ośniki, śrubokręty, cyrkle rzemieślnicze, znaczniki, przecinaki, dziurkacze, liniały, kątowniki żelazne i stalowe bez podziałek . .	35

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Procent zniżki
	II. inne	20
1002 p. 5	Gwintownice, również z narzynkami, gwintownikami, o wadze:	
	a) powyżej 2 kg	20
	b) powyżej 500 g do 2 kg	20
	c) 500 g i mniej	20
p. 6	Korby, wiertarki ręczne	15
1002 p. 8	Klucze do nakrętek:	
	b) inne	25
1003 p. 2	Piły do metali:	
	b) piły tarczowe o wadze sztuki:	
	I. powyżej 100 g	10
	II. 100 g i mniej	10
p. 3	Piły, oprócz objętych p. 2:	
	a) trakowe	20
	b) tarczowe o wadze sztuki:	
	I. powyżej 1 kg	20
	II. 1 kg i mniej	30
	d) taśmowe w zwojach	20
	e) inne, chociażby z rączkami, pałąkami	20
p. 5	Wiórniki drewniane z żelazami	30
p. 6	Wiórniki, również z żelazami, ściskacze, — żelazne, stalowe	30
1004	Noże maszynowe, oprócz osobno wymienionych, o wadze sztuki:	
p. 1	powyżej 500 g	25
p. 2	500 g i mniej	25
1005	Narzędzia stalowe hartowane do obrabiania metali, drewna, kamieni itp.:	
p. 3	gwintowniki, narzynki, rozwiertniki, gryzy, numerki, alfabety i inne osobno niewymienione narzędzia hartowane, — o wadze sztuki:	
	a) powyżej 500 g	15
	b) powyżej 150 do 500 g	15
	c) 150 g i mniej	15
1007	Narzędzia drewniane rzemieślnicze, oprócz osobno wymienionych, wiórniki drewniane bez żelaz, drewniane oprawy do pił ręcznych; rękojeści do narzędzi, ściskacze drewniane, również z okuciem	35
1008	Narzędzia rzemieślnicze żelazne, stalowe, oprócz osobno wymienionych	10
1009	Przybory zecerskie, drukarskie:	
p. 1	czcionki, stereotypy, linie, ornamentacje, justunki, materiał zapełniający, jako to: sztabiki, sztegi; podkładki do stereotypów, czcionki linotypowe; — ze stopów ołowiu twardego:	
	a) linie	20
	b) inne	35
1009 p. 2	stemple do matryc, matryce metalowe do maszyn zecerskich lub do odlewu czcionek	25
p. 5	kamienie litograficzne z wykonanymi na nich rysunkami .	25
p. 6	klisze drukarskie wszelkie, oprócz drzeworytowych, matryce tekturowe, fotolito	30
p. 7	klisze drzeworytowe; litery i cyfry do drukowania drewniane i z innych pospolitych materiałów	30
1012	Naparstki z nieszlachetnych metali:	
p. 2	z innych metali nieszlachetnych, również z dodatkiem materiałów pospolitych	10

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Procent zniżki
1014	Haftki, sprzączki, klamerki, agrafki, szpilki itp. drobne wyroby do celów konfekcyjnych i ich części:	
p. 1	haftki, sprzączki, klamerki itp. drobne wyroby do celów konfekcyjnych:	
	c) objęte lit. „a" i „b" z dodatkiem pospolitych materiałów	20
p. 2	szpilki do włosów:	
	c) objęte lit. „a" i „b" z dodatkiem pospolitych materiałów	20
p. 3	szpilki inne:	
	c) objęte lit. „a" i „b" z dodatkiem pospolitych materiałów	20
p. 4	agrafki:	
	c) objęte lit. „a" i „b" z dodatkiem pospolitych materiałów	20
1018	Wyroby nożownicze metalowe:	
z p. 3	szczypce do łamania cukru, korkociągi, dziadki do orzechów	40
p. 4	scyzoryki, noże składane, — również w oprawach z materiałów pospolitych:	
	b) inne:	
	I. o jednym i 2 ostrzach lub narzędziach . . .	25
	II. zawierające 3 ostrza lub narzędzia i więcej . .	25
p. 6	maszynki do ostrzenia brzytew i nożyków do golenia . .	15
p. 8	przybory do pielęgnowania paznokci, jak obcążki, nożyki, łopatki, pilniczki, szczypczyki itp., również w oprawie z materiałów pospolitych, pojedyncze lub w kompletach, obejmujących także nożyczki	15
1020	Termosy	10
1026	Żelazka do prasowania, oprócz elektrycznych:	
p. 1	spirytusowe, benzynowe	40
1054	Prasy hydrauliczne o wadze sztuki:	
p. 1	powyżej 5.000 kg	15
p. 2	powyżej 1.000 do 5.000 kg	20
p. 3	1.000 kg i mniej	20
1057	Narzędzia pneumatyczne, jako to: młotki, wiertarki, ścinarki, ubijarki itp., — o wadze sztuki 25 kg i mniej:	
p. 1	powyżej 15 do 25 kg	20
1060	Krosna tkackie; maszyny pomocnicze do krosien:	
p. 1	krosna:	
	b) mechaniczne:	
	I. bez przyrządów nicielnicowych, żakardowych:	
	aa) do tkania jedwabiu	30
	bb) inne	10
	II. z przyrządami nicielnicowymi, żakardowymi:	
	aa) do tkania jedwabiu	30
	bb) inne	10
	III. wszelkie z automatyczną zmianą wątka:	
	aa) do tkania jedwabiu	40
	bb) inne	10
	c) wstążkowe:	
	I. do tkania jedwabiu	40
	II. inne	40

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Procent zniżki
p. 2	maszyny pomocnicze i przygotowawcze do krosien:	
	b) cewiarki, przewijarki, snowarki, krochmalarki osnowy	25
1074	Aparaty do automatycznego odmierzania benzyny, nafty, olejów mineralnych i smarów, o wadze sztuki:	
p. 1	powyżej 50 kg	70
p. 2	50 kg i mniej	70
1075	Aparaty dezynfekcyjne i dezynsekcyjne:	
p. 1	żeliwne, żelazne, stalowe, chociażby z zawartością 10% i mniej metali i stopów, objętych poz. 977 — 981, o wadze sztuki:	
	a) połączone z kotłem parowym:	
	I. powyżej 500 kg	20
	II. 500 kg i mniej	20
	b) inne:	
	I. powyżej 500 kg	20
	II. 500 kg i mniej	20
p. 2	wymienione w p. 1 z zawartością powyżej 10% metali i stopów, objętych poz. 977 — 981, o wadze sztuki:	
	a) połączone z kotłem parowym:	
	I. powyżej 500 kg	20
	II. 500 kg i mniej	20
	b) inne:	
	I. powyżej 500 kg	20
	II. 500 kg i mniej	20
z 1081	Młynki do kawy, chociażby z zawartością 10% i mniej metali i stopów, objętych poz. 977 — 981, o wadze sztuki:	
p. 3	powyżej 5 do 25 kg	20
p. 4	powyżej 1,5 do 5 kg	25
p. 5	1,5 kg i mniej	25
1084 p. 9	Zespoły kół zębatych, ślimakowych, zmontowane w skrzyniach ochronnych, oprócz osobno wymienionych, o wadze sztuki:	
	a) powyżej 300 kg	50
	b) powyżej 50 do 300 kg	52
	c) 50 kg i mniej	50
1099	Maszyny elektryczne wirujące, jako to: prądnice, silniki, przetwornice itp., magneto, induktory telefoniczne; maszyny z nieodłączalnym napędem elektrycznym, jako to: elektro-wentylatory, pompy, oprócz głębinowych, wiertarki, szlifierki, elektro-dźwigi, odkurzacze, froterki, prostowniki mechaniczne, sygnały akustyczne, magneto-latarki i tym podobne maszyny i aparaty; — o wadze sztuki:	
p. 1	powyżej 10.000 kg	30
p. 2	powyżej 6.000 do 10.000 kg	30
p. 3	powyżej 3.000 do 6.000 kg	30
p. 4	powyżej 500 do 3.000 kg	25
p. 5	powyżej 150 do 500 kg	30
p. 6	powyżej 50 do 150 kg	30
p. 7	powyżej 25 do 50 kg	30
p. 8	powyżej 10 do 25 kg	40
p. 9	powyżej 5 do 10 kg	40
p. 10	5 kg i mniej	40

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Procent zniżki
1101	Transformatory, elektromagnesy, cewki, również bez rdzenia, oprócz osobno wymienionych, sprzęgła, podnośniki elektromagnetyczne itp. przyrządy, ich części, — o wadze sztuki:	
p. 1	powyżej 50.000 kg	30
p. 2	powyżej 10.000 do 50.000 kg	30
p. 3	powyżej 3.000 do 10.000 kg	30
p. 4	powyżej 500 do 3.000 kg	25
p. 5	powyżej 250 do 500 kg	30
p. 6	powyżej 100 do 250 kg	30
p. 7	powyżej 50 do 100 kg	30
p. 8	powyżej 20 do 50 kg	40
p. 9	powyżej 2 do 20 kg	40
p. 10	powyżej 500 g do 2 kg	40
p. 11	500 g i mniej	40
1102	Prostowniki rtęciowe oraz inne, oprócz osobno wymienionych, ich części, — o wadze sztuki:	
p. 1	powyżej 1.500 kg	10
p. 2	powyżej 500 do 1.500 kg	10
p. 3	powyżej 200 do 500 kg	10
p. 4	powyżej 15 do 200 kg	20
p. 5	powyżej 5 do 15 kg	20
p. 6	5 kg i mniej	20
1103	Maszyny do spawania elektrycznego punktowego, rolowego, stykowego i łukowego, do nagrzewania nitów, — o wadze sztuki:	
p. 1	powyżej 1.500 kg	20
p. 2	powyżej 500 do 1.500 kg	20
p. 3	powyżej 100 do 500 kg	10
p. 4	100 kg i mniej	10
1105	Akumulatory elektryczne z ołowiu:	
p. 1	ogniwa, baterie akumulatorowe, oprócz osobno wymienionych:	
	b) w naczyniach z innych materiałów, oprócz wymienionych w p. 1 lit. a	35
p. 2	płyty akumulatorowe o wadze sztuki:	
	b) 2 kg i mniej	10
1107	Aparaty i przyrządy elektryczne do włączania, przerywania, zabezpieczania, regulowania i rozdziału prądu:	
p. 1	oporniki stałe, zmienne, jako to: rozruszniki, regulatory napięcia, regulatory obrotów, regulatory teatralne, potencjomierze, itp., — o wadze sztuki:	
	f) powyżej 10 do 100 g	20
	g) 10 g i mniej	30
p. 2	szafy i tablice rozdzielcze ze zmontowaną aparaturą: wyłączniki, przełączniki, ograniczniki, oprócz osobno wymienionych, bezpieczniki paskowe i rurkowe, z wyjątkiem korków i wstawek topikowych; wyłączniki w skrzyniach z przekaźnikami, bezpiecznikami i samoczynne; odgromniki różkowe, płytkowe i próżniowe; nastawnice, ładownice, skrzynki przyłączowe itp. przyrządy; — o wadze sztuki:	
	h) 1 kg i mniej	15

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Procent zniżki
1108	Kondensatory:	
p. 1	stałe o wadze sztuki:	
	g) 50 g i mniej	20
p. 2	obrotowe:	
	a) powyżej 100 g	15
	b) 100 g i mniej	20
1109	Mierniki elektrotechniczne, amperomierze, woltomierze, okresomierze, omomierze, watomierze, galwanometry, galwanoskopy, przyrządy elektryczne pomiarowe, laboratoryjne, falomierze, pojemnościomierze, światłomierze, przyrządy do sprawdzania lamp katodowych, — o wadze sztuki:	
p. 1	powyżej 5 kg	10
p. 2	powyżej 500 g do 5 kg	15
p. 3	500 g i mniej	25
1110	Liczniki energii elektrycznej:	
	1) liczniki o wadze sztuki 5 kg lub mniej jednofazowe i trójfazowe	20
	2) inne	60
1111	Lampy łukowe, prożektory elektryczne, — o wadze sztuki:	
p. 1	powyżej 150 kg:	
	a) lampy łukowe	50
	b) prożektory elektryczne	30
p. 2	powyżej 50 do 150 kg:	
	a) lampy łukowe	50
	b) prożektory elektryczne	30
p. 3	powyżej 15 do 50 kg:	
	a) lampy łukowe	50
	b) prożektory elektryczne	30
p. 4	powyżej 2 do 15 kg:	
	a) lampy łukowe	50
	b) prożektory elektryczne	30
p. 5	2 kg i mniej:	
	a) lampy łukowe	50
	b) prożektory elektryczne	30
1113	Lampki elektryczne bez armatur:	
p. 1	lampki katodowe	20
p. 2	lampki kwarcowe (palniki)	20
p. 4	lampki bez żarzącej się nitki, również rury i rurki napełnione gazem lub próżniowe	25
p. 5	rury rentgenowskie	50
p. 6	lampki elektryczne osobno niewymienione . . .	25
1114	Przyrządy elektryczne do podgrzewania, gotowania i temu podobnego użytku domowego lub technicznego, jako to: piecyki do ogrzewania, pralnice, warniki do łazienek, szafy, termostaty, żelazka do prasowania, nagrzewacze do karbówek, rondle, maszynki do kawy, poduszki, kompresy itp. przyrządy elektryczne, elementy oporowe do takich przyrządów, — z żelaza i stali, również z dodatkiem materiałów pospolitych, — o wadze sztuki:	
p. 7	50 g i mniej	15
z 1116	Elektryczne ostrzegacze pożarowe, ich części, klaksony samochodowe	20

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Procent zniżki
1118	Aparaty radiowe, ich części:	
p. 1	aparaty odbiorcze i nadawcze, wzmacniacze, przekaźniki fotoelektryczne wszelkie, — o wadze sztuki:	
	a) powyżej 150 kg	10
	b) powyżej 50 do 150 kg	10
	c) 50 kg i mniej	10
p. 2	słuchawki radiowe, głośniki, mechanizmy głośnikowe, przekaźniki gramofonowe (adaptery), mikrofony radiowe, — o wadze sztuki:	
	a) powyżej 10 kg	10
	b) 10 kg i mniej	10
1120	Przyrządy elektromedyczne:	
p. 1	postumenty z armaturami do lamp kwarcowych lub do lamp termicznych, statywy i przysłony do lamp rentgenowskich	35
p. 2	szafki do elektrycznych kąpieli świetlnych o wadze sztuki:	
	a) powyżej 15 kg	15
	b) 15 kg i mniej	25
p. 3	aparaty rentgenowskie, również z szafkami, ekrany do prześwietlań i ekrany wzmacniające	15
1121	Aparaty i przyrządy elektryczne, oprócz osobno wymienionych, ich części, — o wadze sztuki:	
p. 1	powyżej 100 kg	10
p. 2	powyżej 25 do 100 kg	10
p. 3	powyżej 5 do 25 kg	10
p. 4	5 kg i mniej	10
1124	Wyroby prasowane z masy węglowej i z masy grafitowej do celów elektrotechnicznych, oprócz osobno wymienionych:	
p. 1	z masy węglowej o wadze sztuki:	
	b) powyżej 500 g do 5 kg	25
	c) 500 g i mniej	25
p. 2	z masy grafitowej o wadze sztuki:	
	a) powyżej 5 kg	25
	b) powyżej 500 g do 5 kg	30
	c) 500 g i mniej	30
p. 3	z masy węglowej lub grafitowej z zawartością nieszlachetnych metali o wadze sztuki:	
	a) powyżej 500 g	35
	b) 500 g i mniej	35
1125	Szczotki do prądnic i silników węglowe, grafitowe lub z masy z zawartością nieszlachetnych metali — z okuciem, kabelkami itp. uzbrojeniem	29,15
1147	Kołowce:	
p. 1	jedno- i dwukołowe od sztuki	15
1148	Części kołowców, chociażby nieobrobione, oprócz osobno wymienionych	60 dla kontyngentu 1000 q rocznie
1152	Wózki do wożenia dzieci:	
p. 1	malowane, lakierowane — bez wykończenia tapicerskiego i obicia ceratą . . . . od sztuki	5
p. 2	malowane, lakierowane — z częściami żelaznymi, pokrytymi nieszlachetnymi metalami, również z wykończeniem tapicerskim, obite ceratą . . . . od sztuki	15

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Procent zniżki
p. 3	wszelkie o spodach całkowicie niklowanych od sztuki	15
p. 4	wyplatane trzciną, chaciażby z wykończeniem tapicerskim . . . . od sztuki	15
1159	Wagi, ich części metalowe, odważniki:	
p. 1	wagi żelazne, ich części:	
	d) wagi osobowe z automatem do wyrzucania kartek .	50
p. 4	wagi precyzyjne, jak aptekarskie, laboratoryjne, analityczne, techniczne, do badania nasion, włókien, papieru, tkanin itp., ich części:	
	a) wagi precyzyjne i ich części do badania nasion . .	20
	b) inne	50
1160	Przymiary, narzędzia i przyrządy pomiarowe warsztatowe:	
p. 3	przymiary do blachy, drutu, szablony do mierzenia skoku w gwintach, sprawdziany, rozsuwane narzędzia pomiarowe, linie metalowe z podziałkami, kątomierze, drobnomierze, czujniki, — o wadze sztuki:	
	a) powyżej 500 g	50
	b) powyżej 150 do 500 g	50
	c) 150 g i mniej	50
p. 5	maszyny do mierzenia, komparatory, maszyny podziałowe, przyrządy miernicze zaopatrzone w szkła optyczne, oprócz osobno wymienionych, narzędzia warsztatowe pomiarowe,— o wadze sztuki:	
	a) powyżej 50 kg	50
	b) powyżej 10 do 50 kg	50
	c) powyżej 2 do 10 kg	50
	d) powyżej 500 g do 2 kg	50
	e) powyżej 150 do 500 g	50
	f) 150 g i mniej	50
p. 6	maszyny do próbowania wytrzymałości tworzyw o wadze sztuki:	
	a) powyżej 500 kg	30
	b) 500 kg i mniej	30
1161	Przepływomierze cieczy, pary, gazów:	
p. 1	przepływomierze cieczy, oprócz spirytusu, o wadze sztuki:	
	a) powyżej 10 kg	25
	b) 10 kg i mniej	30
p. 2	przepływomierze spirytusu	25
p. 3	paromierze	40
p. 4	gazomierze o wadze sztuki:	
	a) powyżej 20 kg	10
	b) 20 kg i mniej	30
p. 5	części przepływomierzy cieczy, pary i gazów: mechanizmy liczydłowe, zespoły przekładniowe połączone, bębenki cyfrowe	65
1162	Przyrządy laboratoryjne techniczne, oraz techniczno-kontrolne:	
p. 1	moździerze agatowe, wyroby kwarcowe, oprócz osobno wymienionych, o wadze sztuki:	
	b) 5 kg i mniej	25

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Procent zniżki
p. 2	manometry, wakuumetry, ciągometry, indykatory, obrotomierze:	
	b) manometry i wakuumetry rejestrujące, ciągomierze, części mechanizmów do manometrów, wakuumetrów i ciągomierzy:	
	I. manometry i wakuumetry rejestrujące . . .	25
	II. inne	
	c) indykatory	40
	d) obrotomierze	40
p. 3	termometry, oprócz lekarskich, pirometry, barografy, termografy, barometry, anemometry, psychro- i pluwiometry itp. przyrządy meteorologiczne, aerometry:	
	a) aerometry, termometry, oprócz osobno wymienionych, psychrometry	50
	b) termometry kąpielowe, pirometry, barografy, barometry, termografy, anemometry, pluwiometry itp. przyrządy meteorologiczne	50
p. 4	kalorymetry o wadze sztuki:	
	b) 50 kg i mniej	25
p. 5	inne aparaty laboratoryjne osobno niewymienione . .	50
1163	Pomoce naukowe:	
p. 1	planetaria, zenitaria, globusy . . .	25
p. 2	pokazowe modele, okazy przyrodnicze itp. . .	25
1166	Protezy, aparaty i przybory ortopedyczne:	
p. 1	paski rupturowe, wkładki do płaskich stóp . . .	40
p. 2	protezy, aparaty i przybory ortopedyczne, oprócz wymienionych w p. 1	40
1167	Szkła i instrumenty optyczne:	
p. 1	szkło optyczne surowe:	
	a) w krążkach, soczewkach, płytkach, — odlewanych lub matowych, również w płytkach o brzegach polerowanych	50
p. 2	szkła do okularów, binokli, monokli	50
p. 3	soczewki, pryzmaty, obiektywy i okulary do instrumentów optycznych, części optyczne do lunet, lornetek, instrumentów geodezyjnych i astronomicznych, lupy itp., — również w oprawach	45
p. 4	okulary, binokle, monokle, lorniony, również ich oprawy:	
	a) wykonane z pospolitych materiałów . . .	30
p. 5	lornetki, lunety:	
	a) w oprawach z pospolitych materiałów . . .	25
p. 8	astronomiczne instrumenty optyczne	10
1168	Aparaty, przyrządy, sprzęt, fotograficzne, kinematograficzne, diaprojekcyjne:	
p. 1	aparaty fotograficzne i kinematograficzne do zdjęć, bez kaset, chociażby bez obiektywów, o wadze sztuki:	
	a) powyżej 5 kg	25
	b) powyżej 2 do 5 kg	25
	c) 2 kg i mniej	30
p. 3	aparaty kinematograficzne do wyświetlań o wadze sztuki:	
	a) powyżej 10 kg	10

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Procent zniżki
	b) 10 kg i mniej:	
	I. aparaty do wstęgi o szerokości 9,5 mm i poniżej .	60
	II. inne	40
p. 6	przyrządy migawkowe do obiektywów fotograficznych .	30
p. 7	płyty i błony fotograficzne, kinematograficzne i rentgenologiczne:	
	a) płyty szklane:	
	I. nienaświetlone	15
	II. naświetlone, wywołane jako pozytywy . . .	25
	b) błony fotograficzne:	
	II. naświetlone, wywołane jako pozytywy . . .	40
	c) błony rentgenologiczne:	
	I. nienaświetlone	5
	e) wstęgi kinematograficzne naświetlone:	
	I. dźwiękowe:	
	aa) negatywy	65
	bb) pozytywy	50
	II. nieme:	
	aa) negatywy	60
	bb) pozytywy	50
1170	Instrumenty, przyrządy i aparaty naukowe, pokazowe, pomiarowe, oprócz osobno wymienionych . .	30
1186	Broń palna i jej części, oprócz osobno wymienionych:	
p. 5	pistolety, rewolwery	15
1192	Kapelusze:	
p. 6	z tkanin i plecionek jedwabnych, półjedwabnych, szychowych, również z włosia i słomki ze sztucznego jedwabiu:	
	c) przybrane od sztuki	25
1204	Pióra ozdobne, wyroby z nich:	
p. 1	skórki ptasie z piórami wyprawione, również zestawione:	
	b) wysokowartościowe	35
p. 2	pióra ptasie wyprawione, zestawione:	
	b) wysokowartościowe	35
p. 3	wyroby z piór ozdobnych, oprócz osobno wymienionych .	35
1205	Rośliny sztuczne, ich części:	
p. 1	rośliny sztuczne i ich części, jako to: kwiaty, liście, owoce, chociażby w wiankach, wiązankach, — wykonane:	
	b) z gumelastyki, wosku, celuloidu, cellonu, bakelitu i tym podobnych mas plastycznych	35
	c) z włosia, przędzy, tkanin oraz wszelkie z dodatkiem kosztownych materiałów	30
	d) z innych materiałów pospolitych	35
p. 2	sztuczne kwiaty, liście, owoce — z częściami roślin naturalnych	35
1210	Wyroby z celuloidu, bakelitu, galalitu i tym podobnych sztucznych materiałów plastycznych, oprócz osobno wymienionych, chociażby niewykończone:	
p. 1	grzebienie, szpilki, zapinki, — do włosów:	
	a) bez dodatku kosztownych materiałów, chociażby pozłacane, posrebrzane	40

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Procent zniżki
p. 2	cygarniczki, papierośnice, fajki:	
	a) bez dodatku kosztownych materiałów, chociażby pozłacane, posrebrzane . .	40
p. 3	broszki, bransoletki, breloki itp. wyroby biżuteryjne:	
	a) bez dodatku kosztownych materiałów, chociażby pozłacane, posrebrzane	45
p. 4	inne, oprócz osobno wymienionych:	
	a) bez dodatku kosztownych materiałów, chociażby pozłacane, posrebrzane . . .	40
1221	Guziki z masy perłowej, również sztucznej . . .	20
1223	Spinki z drewna, masy papierowej zbitej, kości oprócz cennej, porcelany, fajansu, szkła,—bez dodatku innych materiałów	50
1228	Sita gotowe do użytku ręcznego:	
p. 4	z jedwabiu	50
1230	Szczotki z włosów, szczeciny — w oprawie z drewna, metali nieszlachetnych — bez ozdób — oprócz osobno wymienionych:	
p. 2	farbowane, lakierowane, polliturowane, pokryte nieszlachetnymi metalami	30
1231	Szczotki z włosów, szczeciny, materiałów roślinnych w oprawie z materiałów pospolitych innych niż drewno i metale nieszlachetne — bez ozdób z kosztownych materiałów .	50
1232	Szczoteczki do zębów w oprawie:	
p. 1	z kości zwyczajnej	30
p. 2	z innych pospolitych materiałów . . .	30
1235	Miotełki do użytku domowego z materiałów:	
p. 3	z piór	50
1236	Pendzle z włosów, szczeciny, materiałów roślinnych w oprawie z drewna, metali nieszlachetnych — o wadze sztuki:	
p. 2	50 g i mniej	40
1237	Pendzle z włosów, szczeciny, materiałów roślinnych w oprawie z materiałów pospolitych innych, niż drewno i metale nieszlachetne, bez ozdób z kosztownych materiałów. .	30
1240	Zabawki dziecięce, oprócz osobno wymienionych, bez mechanizmów sprężynowych, ich części:	
p. 1	z materiałów ceramicznych	50
z p. 2	z metali nieszlachetnych, chociażby z ozdobami pozłacanymi i posrebrzanymi, również z dodatkiem innych pospolitych materiałów	40
p. 3	z innych pospolitych materiałów, oprócz osobno wymienionych	50
1241	Zabawki dziecięce, oprócz osobno wymienionych, zaopatrzone w mechanizm sprężynowy:	
p. 1	z metali nieszlachetnych bez dodatku innych materiałów	40
p. 2	inne	40
1242	Zabawki dziecięce z urządzeniem silnikowym o wadze sztuki:	
p. 1	powyżej 2 kg	50
p. 2	2 kg i mniej	50
1244	Naśladownictwa zwierząt z pluszu, filcu, barchanu itp. materiałów włóknistych, o charakterze zabawek dziecięcych:	
p. 1	z pluszu, aksamitu, filcu	40
p. 2	z płótna, flaneli, barchanu i innych materiałów włóknistych	40

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Procent zniżki
1258	Biżuteria nieprawdziwa, jak broszki, łańcuszki itp.:	
p. 1	z materiałów pospolitych, oprócz osobno wymienionych, metali nieszlachetnych	35
1264	Wyroby ze srebra:	
p. 3	koperty do zegarków, chociażby pozłacane:	
	a) bez pereł prawdziwych, kamieni szlachetnych—o wadze sztuki:	
	I. powyżej 10 g	17
	II. 10 g i mniej	40
p. 4	inne wyroby, chociażby częściowo pozłacane:	
	a) bez pereł prawdziwych, kamieni szlachetnych:	
	I. tace, rączki do noży	50
	II. inne	25
1266	Wyroby ze złota, platyny, metali platynowych, oprócz osobno wymienionych:	
p. 3	koperty do zegarków:	
	a) ze złota:	
	I. bez pereł prawdziwych, kamieni szlachetnych .	20
	b) z platyny:	
	I. bez pereł prawdziwych, kamieni szlachetnych .	50
p. 4	inne wyroby, chociażby częściowo emaliowane:	
	a) bez pereł prawdziwych, kamieni szlachetnych:	
	I. papierośnice, łańcuszki, bransoletki, medaliony .	35
	II. inne	15
1267	Drut i nici:	
p. 2	ze złota, platyny i metali platynowych wszelkiej średnicy oraz ze srebra o średnicy lub grubości drutu lub nitki 0,75 mm i mniej	15
1268	Szych ciągniony:	
p. 2	nieprawdziwy:	
	a) aluminiowy	20
	b) inny	60
1269	Narzędzia i przybory do celów technicznych i lekarskich ze złota, platyny, metali platynowych . . .	40
1270	Wyroby z kości pospolitej, rogu, fiszbinu, gagatu, morskiej pianki, lawy, muszli zwykłych, orzecha kamiennego, mozaiki, oprócz osobno wymienionych, chociażby niewykończone:	
p. 1	grzebienie, szpilki, zapinki, — do włosów:	
	a) bez dodatku kosztownych materiałów, chociażby pozłacane, posrebrzane	50
p. 2	cygarniczki, papierośnice, fajki:	
	a) bez dodatku kosztownych materiałów, chociażby pozłacane, posrebrzane	50
p. 3	broszki, bransoletki, breloki itp. wyroby biżuteryjne:	
	a) bez dodatku kosztownych materiałów, chociażby pozłacane, posrebrzane	50
p. 4	inne, oprócz osobno wymienionych:	
	a) bez dodatku kosztownych materiałów chociażby pozłacane, posrebrzane	50
1272	Puszki do pudrowania:	
p. 1	z materiałów włóknistych:	
	a) bawełnianych	15
	b) wełnianych, półwełnianych	10
	c) jedwabnych, półjedwabnych, z innych kosztownych materiałów włóknistych	10
p. 2	ze skór zamszowych, z innych osobno niewymienionych materiałów pospolitych, chociażby z dodatkiem kosztownych materiałów	20

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Procent zniżki
p. 3	puchowe:	
	a) z dodatkiem kosztownych materiałów, z figurkami porcelanowymi, z ozdobami ze sztucznych materiałów plastycznych	30
	b) inne	30
1273	Wyroby z pospolitych materiałów, oprócz osobno wymienionych:	
p. 1	bez dodatku kosztownych materiałów, metali szlachetnych, chociażby pozłacane, posrebrzane	50

LISTA B.

Numer taryfy celnej francuskiej	Towary	Jednostka	Taryfa (franków)	Uwagi
9	Tryki, owce, barany	100 kg żywej wagi	202,60	Cło to jest obniżone do 102 fr 50 w rozmiarach kontyngentu ustalonego przez rozporządzenie ministerialne na młode barany i młode owce, pochodzące ze skrzyżowania z reproduktorami przywiezionymi z Francji i zapisanymi w ich księgach stadnych. Dopuszczenie do korzystania z tego cła uzależnione jest od przedstawienia specjalnego zezwolenia wystawionego przez francuskie Ministerium Rolnictwa na podstawie świadectw wystawionych przez powołaną do tego instytucję. (1).
16-A.1	Mięso baranie świeże i chłodzone	100 kg netto	277,20	Cło to jest obniżone do 138 fr 40 w rozmiarach kontyngentu ustalonego przez rozporządzenie ministerialne na mięso młodych baranów i młodych owiec, pochodzących ze skrzyżowania z reproduktorami przywiezionymi z Francji i zapisanymi w ich księgach stadnych. Dopuszczenie do korzystania z tego cła uzależnione jest od przedstawienia specjalnego zezwolenia wystawionego przez francuskie Ministerium Rolnictwa na podstawie świadectw wystawionych przez powołaną do tego instytucję. (1).
83-2	Ziemniaki w stanie świeżym przywożone w innych okresach	100 kg brutto	25,70	Cło obniżone do fr 15,40—na sadzeniaki przeznaczone do uzyskania ziemniaków dla fabryk mączki ziemniaczanej. Dopuszczenie do korzystania z tego cła uzależnione jest od przedstawienia specjalnego zezwolenia wystawionego przez francuskie Ministerium Rolnictwa po zawizowaniu przez powołaną do tego instytucję kontraktów zawartych pomiędzy eksporterami zagranicznymi i importerami francuskimi (1) i (2)

(1) Instytucją powołaną do wystawiania świadectw, o których mowa w powyższych uwagach, będzie francusko-polska Izba Rolnicza.

(1) i (2) Cło zniżone stosowane będzie do tych ziemniaków, skoro w widoczny sposób pochodzić będą ze zbiorów roku poprzedniego, chociażby były one przywożone w okresie od 1 marca do 1 lipca.

PROTOKÓŁ PODPISANIA.

W chwili podpisywania Traktatu z dnia dzisiejszego Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Republiki Francuskiej postanowiły określić dokładniej w niniejszym protokole warunki jego stosowania — według następujących postanowień:

Do Artykułu 1, lista A.

Do pozycji 128 p. 4.

Cła konwencyjne stosowane będą do serów, posiadających cechy zewnętrzne i skład określone w powołaniu na artykuł 13 francuskiej Ustawy z dnia 2 lipca 1935 r., i zaopatrzonych w zaświadczenie o wyrobie francuskim.

Dokument ten wystawiony przez Narodową Federację Przemysłu Serowniczego (Fédération Nationale de l'Industrie Fromagère, ulica de Rivoli 136 w Paryżu) winien zawierać wzmiankę o miejscu wyrobu we Francji. Winien on być poświadczony przez odpowiedni Konsulat Rzeczypospolitej Polskiej i służyć będzie jednocześnie jako świadectwo pochodzenia.

Do pozycji 277, 278 i 280.

1) Zakłady, które zastosują się do przepisów, dotyczących fabryk wódek, co do instalacji potrzebnych do butelkowania napojów alkoholowych, będą mogły pod warunkiem poddania się kontroli, przepisom rachunkowości oraz uiszczania opłat patentowych, uzyskiwać — bez żadnego ograniczenia — zezwolenie na butelkowanie koniaków i armaniaków przywożonych z Francji w beczkach.

2) Prawo butelkowania win przywożonych z Francji w beczkach, będzie udzielane pod warunkiem stosowania się do obowiązujących przepisów:

a) osobom prywatnym, przywożącym wina do prywatnego spożycia;

b) zakładom korzystającym z koncesji sprzedaży win w hurcie i w detalu i upoważnionym do sprzedaży wina wyłącznie w zamkniętych naczyniach;

c) restauracjom pierwszego rzędu, w połączeniu lub nie z przedsiębiorstwami hotelowymi.

3) Koniaki i armaniaki będą mogły być przywożone w butelkach zawierających 0,75 litra, 0,375 litra i 0,1875 litra.

Do z 49 (szparagi) i do 282 p. 1 (wino szampańskie).

Zniżki zamieszczone na liście A do powyższych pozycji będą stosowane od chwili, gdy wykonane zostaną przez Francję warunki przewidziane w ad artykuł 2 I niniejszego protokołu. Chwilowo stosowana będzie do wina szampańskiego (poz. 282 p. 1) zniżka 89%.

Do z 382 p. 2.

Jako sole lecznicze mineralne Vichy dozowane rozumie się pastylki i tabletki.

Do poz. 384.

Pod warunkiem wzajemności, podania firm francuskich o wciągnięcie francuskich specyfików farmaceutycznych na listę specyfików, dopuszczonych do sprzedaży w Polsce, będą traktowane przez właściwe instytucje polskie nie gorzej niż podania zgłaszane przez firmy jakiegokolwiek trzeciego kraju.

Rejestracja francuskich specyfików farmaceutycznych, o której mowa wyżej, będzie dokonywana zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem polskim.

W każdym razie Rząd Polski rozpatrzy jak najprzychylniej i w jak najkrótszym czasie podania o zarejestrowanie, które będą zgłoszone na produkty farmaceutyczne francuskie.

Do pozycji 398 (p. 1 a) i z p. 9) i do pozycji 490 (z p. 2).

1) W wypadku, gdyby niniejszy Traktat został przedłużony zniżki celne przyznane na następujące produkty: rezorcyna, kwas betarezorcylowy, kwas anyżowy i benzochinon będą obowiązywały do 31 grudnia 1938 r.

2) Co się tyczy ortonitroanizolu rozumie się, że ważność odnośnej zniżki celnej wygasa 31 grudnia 1937 r.

Do poz. 1136, 1137, 1138, 1143.

Stawki konwencyjne obowiązujące obecnie w Polsce na mocy postanowień umowy pomiędzy Polską i Zjednoczonym Królestwem z dnia 27 lutego 1935 r. i którym będą podlegały przy ich przywozie do polskiego obszaru celnego samochody, traktory, podwozia samochodowe i motocykle, zarówno w odniesieniu do stawek celnych, jak i do warunków odprawy celnej, są następujące:

Pozycja polskiej taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło stosowane od 100 kg
1136	Samochody:	
	p. 1. osobowe:	
	a) z silnikiem 6 cylindrów i mniej, o pojemności cylindrów:	
	aa) 1.400 cm³ i mniej	
	od wagi	25 zł
	i od wartości . . .	25%
	bb) powyżej 1.400 cm³ do 1.700 cm³	
	od wagi. . . .	65 zł
	i od wartości . . .	25%
	cc) powyżej 1.700 cm³ do 2.300 cm³	
	od wagi	125 zł
	i od wartości. . .	25%
	dd) powyżej 2300 cm³ do 4000 cm³	
	od wagi. . . .	350 zł
	i od wartości . . .	25%
	ee) powyżej 4000 cm³	
	od wagi. . . .	300 zł
	i od wartości. . .	25%
	p. 2. omnibusowe, sanitarne, karawanowe:	
	a) z silnikiem 6 cylindr. i mniej	
	od wagi	145 zł
	i od wartości	25%
	p. 4. Specjalne: pożarnicze, samochodowe sikawki, polewaczki, cysterny, zamiataczki, asenizacyjne itp. samochody specjalne:	
	a) z silnikiem 6 cylindrów i mniej	
	od wagi	250 zł
	i od wartości	25%
	UWAGA do 1136 p. 4 a) Samochody specjalne, niewyrabiane na polskim obszarze celnym, za pozwoleniem Ministra Skarbu,	
	od wagi	100 zł
	i od wartości	10%

Pozycja polskiej taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło stosowane od 100 kg
1137	Ciągówki (traktory):	
	p. 1 z silnikiem 6 cylindrów i mniej	
	od wagi	250 zł
	i od wartości	25%
1138	Podwozia samochodowe:	
	p. 1. z silnikiem 6 cylindrów i mniej	
	od wagi	300 zł
	i od wartości	25%
	UWAGA do 1138 p. 1. Podwozia samochodowe przywożone do wyrobu samochodów objętych poz. 1136 p. 2 i p. 3 za pozwoleniem Ministra Skarbu — o pojemności cylindrów:	
	a) 1.400 cm³ i mniej	
	od wagi	130 zł
	i od wartości . . .	25%
	b) powyżej 1400 cm³ do 2300 cm³	
	od wagi	105 zł
	i od wartości . . .	25%
	c) powyżej 2300 cm³	
	od wagi	130 zł
	i od wartości . . .	25%
	UWAGA do poz. poz. 1136, 1137, 1138. Przy odprawie celnej towarów objętych poz. 1136, 1137 i 1138 powinien być przedłożony certyfikat na podstawie zaświadczeń wystawianych przez francuską Izbę Syndykalną Producentów Samochodów (Chambre Syndicale Française des Constructeurs d'Automobiles) — poświadczony przez właściwy Konsulat R. P., zawierający następujące dane:	
	1) Markę i typ samochodu, podwozia lub ciągówki oraz numer fabryczny silnika.	
	2) Ilość cylindrów silnika.	
	3) Wagę netto samochodu, podwozia lub ciągówki.	

Pozycja polskiej taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło stosowane od 100 kg
	4) W odniesieniu do poz. 1136 p 1. i uwagi do poz. 1138 p. 1 pojemność cylindrów silnika na podstawie bieżących katalogów lub oficjalnych publikacji Francuskiej Izby Syndykalnej Producentów Samochodów (Chambre Syndicale Française des Constructeurs d'Automobiles).	
	5) Cenę detaliczną loco fabryka na rynku wewnętrznym samochodu, podwozia lub ciągówki. Cena ta będzie zaświadczona na podstawie cennikowych katalogów lub publikacji oficjalnych Izby Syndykalnej, a w braku tychże na podstawie cen detalicznych na rynku wewnętrznym na nowy odpowiedni samochód, podwozie lub ciągówkę.	
	6) Zaświadczenie, że wyżej wymienione towary zostały wyprodukowane we Francji. Certyfikat powyższy służyć będzie jednocześnie jako świadectwo pochodzenia.	
1143	Motocykle:	
	1) z silnikiem o pojemności cylindrów:	
	a) 600 cm³ i mniej . .	250 zł
	b) powyżej 600 cm³ . .	550 zł
	UWAGA do poz. 1143. Przy odprawie celnej motocykli powinien być przedłożony certyfikat wystawiony przez Francuską Izbę Syndykalną Kołowcową i Motocyklową (Chambre Syndicale Française du cycle et du motocycle) poświadczony przez właściwy konsulat R. P. i zawierający następujące dane:	
	1. Markę i typ motocykla,	
	2. Wagę netto motocykla,	
	3. Pojemność cylindrów silnika na podstawie bieżących katalogów lub oficjalnych publikacji Izby Syndykalnej,	
	4. Cenę motocykla,	
	5. Zaświadczenie, że motocykl został wyprodukowany we Francji. Certyfikat ten służyć będzie jednocześnie jako świadectwo pochodzenia.	

Do poz. 1258.

Biżuteria nieprawdziwa objęta tekstem konwencyjnym korzystać będzie ze stawek konwencyjnych poz. 1258 (przewidzianych w konwencji handlowej między Polską i Czechosłowacją z dn. 10 lutego 1934 r.) pod warunkiem, że każda przesyłka będzie zaopatrzona w świadectwo wydane przez Izbę Handlową w: Paryżu, Lyon, Saint-Claude, Angers, Clermont-Ferrand i Annecy, poświadczone przez właściwy Konsulat R. P., stwierdzające, że wymieniony towar należy do biżuterii nieprawdziwej wyprodukowanej na terenie działania powyższych Izb Handlowych.

Do artykułu 2:

I. Z chwilą ogłoszenia we Francji ustawy dotyczącej obniżenia cła przywozowego na żywe tryki, owce i barany, oraz na mięso baranie świeże i mrożone, Rząd polski zastosuje do wina szampańskiego (poz. 282 p. 1 taryfy celnej polskiej) zniżkę celną w wysokości 96 i 1/2 procent i do szparagów (z poz. 49 polskiej taryfy celnej) przywożonych w okresie od 1 lutego do 31 marca zniżkę celną w wysokości 50%.

II. W wypadku, gdyby Rząd francuski zmuszony był podwyższyć cła wymienione w liście B, lub niektóre z nich, Rząd polski będzie miał możność zmienić jak następuje stawki wymienione w liście A na następujące pozycje lub niektóre z nich. Wybór produktów co do których cła zostaną zmienione będzie przedmiotem uprzedniego porozumienia pomiędzy obu rządami.

Poz. pol. tar. cel.	Nazwa towaru	Procent wymien. na liście A	Procent zmieniony
z 49	Karczochy	80	—
z 49	Szparagi w okresie od 1 lutego do 30 marca	50	—
86	Dekoracyjne: liście, trawy, gałązki bez owoców lub kwiatów, — cięte:		
	1) świeże, suszone . . .	30	—
	2) farbowane lub inaczej preparowane	30	—
87	Kwiaty, również gałązki z owocami lub kwiatami, — cięte:		
	1) świeże, sprowadzane w okresie:		
	a) od 1 grudnia do końca lutego:		
	I) róże i goździki . . .	20	—
	II) mimoza	70	—
	III) inne	55	—
	b) od 1 marca do 30 listopada:		
	I) róże i goździki . . .	20	10
	II) mimoza	70	10
	III) inne	55	10
	2) suche farbowane lub inaczej preparowane	55	—
128 zp.4	Sery twarde inne, sery miękkie bez twardej powłoki:		
	a) Roquefort	87	60
	b) Brie, Camembert, Pont l'Evêque i Port-Salut .	87	60
	UWAGA do poz.: 128 z p. 4. Warunki stosowania stawek konwencyjnych wymienionych powyżej są przewidziane w niniejszym protokole do Art. 1 — lista A.		
205	Oliwa (olej oliwkowy)		
	p. 2 inny w naczyniach:		
	a) powyżej 2 kg . .	85	78
	b) 2 kg i mniej z bezpośrednim opakowaniem . . .	80	73
280	Wina winogronowe nie musujące:		
	p. 1. o mocy 16⁰ alkoholu i mniej		
	c) w innych naczyniach . .	94,19	84
282	Wina musujące:		
	p. 1. szampańskie	96½	89

Również, gdyby Rząd polski był zmuszony podwyższyć cła autonomiczne na artykuły wymienione w powyższej liście, zbada on wspólnie z Rządem francuskim jakiej kompensaty należałoby udzielić przy przywozie produktów rolnych francuskich.

III. Rząd francuski ustala na jaja pochodzące i przychodzące z obszaru celnego polskiego, przy ich przywozie do obszaru celnego francuskiego następujące korzyści:

Poz. franc. tar. celn.	Nazwa towaru	Jednostka opłaty	Opłata licencyjna
34 a	Jaja w skorupach, świeże, lub konserwowane w chłodniach lub każdym innym dozwolonym sposobem, o wadze sztuki:		
	poniżej 55 gr	100 kg brutto	—
	55 gr i powyżej . . .	100 kg brutto	76

Uwagi: Będą mogły korzystać ze zwolnienia od opłat jedynie jaja zgłoszone w skrzyniach standartowych, zawierających 720 lub 1440 sztuk, ważące brutto najmniej 50 kg i najwyżej 105 kg — zależnie od wypadku.

W wypadku, gdyby Rząd francuski zmuszony był ustanowić lub podwyższyć opłaty przewidziane powyżej, Rząd polski będzie miał możność zastosowania postanowień zawartych w wyżej wymienionym artykule II.

IV. Produkty pochodzące i przychodzące z obszaru celnego polskiego, które są wyszczególnione w niniejszym ustępie, będą korzystały przy ich przywozie do obszaru celnego francuskiego z celnego zaszeregowania i korzyści jak następuje:

Ex 17 ter — kiełbasa krakowska:

Ten produkt jest przyrównany z punktu widzenia zastosowania stawki celnej do mortadeli.

Ex 80 —Fasola zwykła w ziarnach:

Jako taka fasola będzie uważana fasola zawierająca 2 procent i więcej zanieczyszczeń.

Ex 83 — Płatki ziemniaczane przeznaczone wyłącznie na paszę dla bydła:

Jako takie są uważane płatki ziemniaczane zawierające jeszcze łupiny.

Ex 166-bis — Miazga ziemniaczana:

Miazga ziemniaczana zawierająca 50 procent i mniej skrobi podlega cłu jako makuchy inne (Nr 166-bis p. 2).

Ex 466-bis — Książki szkolne drukowane w języku polskim i przeznaczone do nauki początkowej lub elementarnej są zaliczone do poz. 466-bis taryfy celnej francuskiej, nawet jeżeli zawierają rysunki albo obrazki wyjaśniające, niekolorowe i stronice nie są numerowane.

Do Artykułu 11.

Kwity „acquit à caution" wystawione przez Administrację Podatków bezpośrednich na wina, produkty winne i napoje alkoholowe będą uważane za świadectwa analizy i zdrowotności przewidziane w artykule 11 niniejszego Traktatu.

Do Artykułu 19.

1) Wysokie Układające się Strony oświadczają swoją gotowość zbadania ewentualnego rozciągnięcia ochrony nazw pochodzenia, przewidzianej w artykule 19 na inne artykuły, których cechy specyficzne wypływają z gleby lub klimatu.

2) Ochrona przewidziana artykułem 19 niniejszego Traktatu (Nazwa pochodzenia produktów winnych) zostaje rozciągnięta na sery Roquefort, to jest na sery określone francuską ustawą z dnia 26 lipca 1925 r.

3) W wypadku, gdyby wódki z wina, winogron lub owoców uzyskały w przyszłości dobrodziejstwo nazwy regionalnej, zgodnie z ustawami i rozporządzeniami, istniejącymi we Francji, dokonana zostanie o tych nowych nazwach notyfikacja ze strony Rządu francuskiego. W tym wypadku Rząd polski udzieli napojom, stanowiącym przedmiot notyfikacji, dobrodziejstw udzielonych niniejszym Traktatem wódkom z Cognac i Armagnac, które korzystają już z nazw tego rodzaju.

Do artykułu 21.

I. Stwierdza się wyraźnie, że obecny Traktat nie uchyla traktatów specjalnych, tyczących się przepisów co do pracowników.

II. Rozumie się przez zarządzenie wywłaszczające wszystkie ogólne rozporządzenia ograniczające, zarządzające i ścieśniające, które tyczą się praw własności lub używania wszystkich dóbr, praw i interesów posiadanych prawnie, z wyjątkiem zarządzeń wyjątkowych uzasadnionych potrzebami obrony i bezpieczeństwa kraju, a mających zastosowanie do wszystkich cudzoziemców.

III. Rozumie się, że, przyjmując drugi ustęp artykułu 21, Wysokie Strony Układające się nie zrzekają się praw, które mogłyby wykazać skądinąd co do spraw uregulowanych tym ustępem.

IV. Wysokie Strony Układające się zgadzają się uznać, iż wyrażenie „wykonywanie handlu i przemysłu", figurujące w artykule 21 niniejszego Traktatu, tyczy się również handlu detalicznego i czynności rzemieślniczych (obejmujących i chałupników) bez względu na to, jaki jest rozmiar przedsiębiorstwa i ilość personelu zatrudnionego przez kupca lub rzemieślnika.

Rozumie się, że niniejszy Traktat nie może przeszkodzić stosowaniu obowiązującego na terytorium każdej z Wysokich Układających się Stron ustawodawstwa w wypadku, gdyby ustawodawstwo to uzależniało dla obywateli zagranicznych wykonywanie niektórych z tych czynności, o których mowa w powyższym ustępie, od specjalnego zezwolenia.

Do Artykułu 23.

Oba rządy zobowiązują się do rokowań w ciągu najbliższego czasu o układ co do podwójnego opodatkowania.

Nim układ ten zostanie zawarty obie Wysokie Układające się Strony godzą się co do podatków obliczanych od kapitału, dochodów lub zysków, że każda z nich obciążać będzie spółki drugiej Strony, zarówno jak i ich filie, w zależności od rodzaju podatków tylko w stosunku do tej części aktywów spółki, jaką inwestowały one na jej terytorium, w stosunku do dóbr, które na terytorium tym posiadają, walorów, które na terytorium tym są w obiegu, zysków, które spółki na terytorium tym osiągają lub interesów, które na terytorium tym prowadzą. Nie będzie również stosowała do nich wyższej stopy likwidacyjnej od tej, jaką stosuje do spółek krajowych.

Do Artykułu 24.

1) Jeżeli jakiś kraj graniczący z jednym z państw Układających się zamknie z jakiejkolwiek przyczyny granicę swą przed bezpośrednim ruchem pasażerskim lub towarowym

z przeznaczeniem do wspomnianego Układającego się Państwa lub idącym z tego Państwa, nie będzie odeń wymagane udzielanie tranzytu dla podróżnych lub towarów pomiędzy krajem powyżej wspomnianym i drugim Układającym się Państwem drogami komunikacyjnymi, przechodzącymi przez granicę, dopóki pozostanie ona zamknięta.

2) Wysokie Układające się Strony zgadzają się oświadczyć, iż postanowienia artykułu 24 nie naruszają w niczym prawa Rządu polskiego co do kontrolowania i zakazywania tranzytu broni, amunicji i materiału wojennego w wyniku artykułu 22 ust. 4 Traktatu, podpisanego w Rydze dnia 18 marca 1921 r. pomiędzy Polską z jednej strony i Sowieckimi Republikami Rosji, Ukrainy i Białej Rusi z drugiej strony.

Do Artykułu 31.

1) Rozumie się, że wyrażenie „kabotaż krajowy" nie tyczy się wypadków, gdy statek udaje się kolejno do szeregu portów tej samej Wysokiej Układającej się Strony, bądź, aby w nich wyładowywać całość lub część swego ładunku i swych pasażerów, przybywających z zagranicy, bądź aby w nich załadowywać całość lub część swego ładunku i swych pasażerów z przeznaczeniem zagranicę.

2) Rozumie się, że ustęp 4 artykułu 31 tyczy się wyłącznie wykonywania obsługi morskiej w nim wyszczególnionej. W wypadku, gdyby pilotaż był obowiązujący, taryfy i dokonane usługi poddane by były postanowieniom artykułu 25, 26 i 28, przy czym jednak każda z Wysokich Układających się Stron będzie mogła zwolnić z obowiązku pilotażu tych wśród swych krajowców, którzy odpowiadają określonym warunkom technicznym.

Do Artykułu 34.

Wobec tego, iż Rząd polski postanowił dla lepszego zapewnienia ochrony swych emigrantów, że nie mogą oni opuszczać polskiego terytorium celnego inaczej niż drogą morską, Rząd francuski oświadcza, iż z zastrzeżeniem następujących postanowień nie zgłasza przeciwko zarządzeniu temu jakiegokolwiek sprzeciwu:

I. Rząd polski oświadcza, że nie sprzeciwia się, aby francuskie przedsiębiorstwa żeglugowe, o których mowa w artykule 34, mogły dokonywać przewozu emigrantów, opuszczających polskie terytorium celne drogą morską, przeładowując ich w portach francuskich lub portach krajów trzecich, byleby tylko porty te leżały w krajach, gdzie Polska korzysta w dziedzinie praw co do ustalania się i żeglugi z traktowania na stopie krajowej lub traktowania na stopie kraju najbardziej uprzywilejowanego, i byleby porty te były zadawalające z punktu widzenia przewozu emigrantów.

II. W wypadku, gdyby jakiemukolwiek zagranicznemu przedsiębiorstwu żeglugowemu udzielono ułatwień dla zaokrętowywania emigrantów w porcie, leżącym poza polskim terytorium celnym, po skierowaniu ich do portu tego drogą lądową, Rząd polski gotów jest upoważnić na czas trwania tych ułatwień francuskie przedsiębiorstwa żeglugowe, o których mowa w artykule 34, do korzystania z ułatwień równoznacznych. Rozumie się przez wyrażenie „ułatwienia równoznaczne" upoważnienie przedsiębiorstw francuskich do zaokrętowywania emigrantów z przeznaczeniem do tego samego kraju imigracji, do którego udają się emigranci zaokrętowywani przez przedsiębiorstwo zagraniczne, po skierowaniu ich z Polski drogą lądową, byleby tylko zaokrętowywanie to odbywało się w równowartościowych portach kraju, gdzie leży port dopuszczony dla zaokrętowywania emigrantów przewożonych przez wspomniane przedsiębiorstwo zagraniczne. Rozumie się poza tym, iż porty te winny być zadawalające z punktu widzenia przewozu emigrantów.

III. W wypadkach wyjątkowych, to jest w wypadkach, kiedy emigranci, którzy powinni by byli być zaokrętowani normalnie w jednym z portów polskiego terytorium celnego, nie mogliby być w nim zaokrętowani na skutek wypadku siły wyższej, Rząd polski gotów jest traktować przychylnie podania zainteresowanych francuskich przedsiębiorstw żeglugowych, o których mowa w artykule 34, co do uzyskania w drodze wyjątku zezwolenia na kierowanie poszczególnych transportów wspomnianych emigrantów drogą lądową do portów innych krajów, gdzie Polska korzysta w dziedzinie praw ustalania się i żeglugi z traktowania na stopie krajowej lub na stopie kraju najbardziej uprzywilejowanego.

Do Artykułów 37 i 38.

Postanowienia artykułów 37 i 38 pozostaną w zastosowaniu w razie oddzielnego układu pomiędzy Polską i Syrią.

Do Artykułu 40.

Przez „obywateli" Wysokie Układające się Strony rozumieją wszystkie osoby fizyczne lub prawne poddane władzy jednej z Nich (obywatele, poddani lub pozostający pod protektoratem w Metropolii, koloniach, protektoratach i krajach pod mandatem). Klauzula największego uprzywilejowania, gdziekolwiek została ona ustalona, stosuje się zarówno do jednych jak i do drugich.

Sporządzono w Paryżu, w podwójnym egzemplarzu, dnia 22 maja 1937.

J. Łukasiewicz *Yvon Delbos*

Antoni Roman *Paul Bastid*

644

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 15 lipca 1937 r.

w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień podpisanego w Warszawie dnia 30 czerwca 1937 r. IV protokołu dodatkowego do konwencji handlowej między Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Węgier, podpisanej w Budapeszcie dnia 26 marca 1925 r.

Na podstawie art. 52 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Wprowadza się tymczasowo w życie postanowienia podpisanego w Warszawie dnia 30 czerwca 1937 r. IV protokołu dodatkowego do konwencji handlowej między Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Węgier, podpisanej w Budapeszcie dnia 26 marca 1925 r.

(2) Tekst wspomnianego protokołu zawarty jest w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Zagranicznych, Skarbu oraz Przemysłu i Handlu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia 15 lipca 1937 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 22 lipca 1937 r. Nr 55, poz. 427).

Załącznik do rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 15 lipca 1937 r. (Dz. Urz. Min. Sk. poz. 644).

Przekład.

CZWARTY PROTOKÓŁ DODATKOWY

do Konwencji Handlowej pomiędzy Rzecząpospolitą Polską i Królestwem Węgier, podpisanej w Budapeszcie 26 marca 1925 r.

Pełnomocnicy obu Układających się Stron, należycie upoważnieni, zgodzili się zmienić listy A i B, dołączone do Protokołu Dodatkowego do powyższej Konwencji, podpisanego w Warszawie 2 grudnia 1928 r., jak następuje:

1) Lista A Protokołu Dodatkowego jest zmieniona przez następujące postanowienie:

Nr taryfy węgierskiej	Towary	Cło przywozowe od 100 kg
479 c	Dychty Uwaga: Konsolidacja stawki celnej udzielona jest na okres do 30 czerwca 1938.	16 kor. zł.

2) Lista B Protokołu Dodatkowego jest zmieniona przez następujące postanowienie:

Dodają się do powyższej listy następujące pozycje:

Poz. taryfy polskiej	Towary	Cło przywozowe od 100 kg
230/2 ex d	Miazga z papryki	30 zł.

3) Uchyla się postanowienie punktu 1 „do poz. 128 p. 4" Aneksu do III Protokołu Dodatkowego do Konwencji Handlowej pomiędzy Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Węgier z 26 marca 1925 r., podpisanego w Budapeszcie 24 kwietnia 1936 r.

4) Ostatnie zdanie Protokołu podpisania do Protokołu Dodatkowego do Konwencji Handlowej pomiędzy Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Węgier z 26 marca 1925 r., podpisanego 2 grudnia 1928 r., oraz ostatnie zdanie 3 punktu III Protokołu Dodatkowego, wymienionego w punkcie 3 niniejszego Protokołu Dodatkowego, są uzupełnione przez następujące słowa:

„i pozostanie w mocy tak długo jak i powyższa Konwencja Handlowa pomiędzy Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Węgier z dnia 26 marca 1925 r.".

5) Niniejszy Protokół Dodatkowy podlega ratyfikacji. Wymiana dokumentów ratyfikacyjnych nastąpi w Budapeszcie możliwie najszybciej. Wejdzie on w życie trzydziestego dnia po dacie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych i pozostanie w mocy tak długo jak i powyższa Konwencja Handlowa pomiędzy Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Węgier z dnia 26 marca 1925 r.

Sporządzono w Warszawie, w dwóch egzemplarzach, 30 czerwca 1937 r.

Szembek *André de Hory*

645

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 15 lipca 1937 r.

w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień porozumienia między Polską a Norwegią w formie not, wymienionych w Warszawie dnia 18 czerwca 1937 r., w sprawie clenia serów pochodzenia norweskiego.

Na podstawie art. 52 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Wprowadza się tymczasowo w życie postanowienia porozumienia między Polską a Norwegią w formie not, wymienionych w Warszawie dnia 18 czerwca 1937 r., w sprawie clenia serów pochodzenia norweskiego.

(2) Tekst wspomnianego porozumienia zawarty jest w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Zagranicznych, Skarbu oraz Przemysłu i Handlu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia 15 lipca 1937 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*
(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 22 lipca 1937 r. Nr 55, poz. 428).

Załącznik do rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 15 lipca 1937 r. (Dz. Urz. Min. Sk. poz. 645).

Przekład.

POSELSTWO NORWESKIE.

Warszawa, dnia 18 czerwca 1937 r.

Panie Ministrze,

Powołując się na rozmowy dotyczące clenia serów pochodzących i przychodzących z Norwegii, które to rozmowy miały miejsce ostatnio między naszymi Rządami, mam zaszczyt w imieniu mojego Rządu zaproponować Waszej Ekscelencji następujące Porozumienie:

1. Rząd Rzeczypospolitej Polskiej oświadcza, że sery miękkie bez twardej powłoki, w opakowaniu oryginalnym, nazwane „Epoka", „Primula", „Karvi", pochodzące i przychodzące z Norwegii, będą korzystały ze stawki celnej ustanowionej Protokołem Taryfowym polsko-finlandzkim z daty 16 lipca 1936 r. dla serów miękkich bez twardej powłoki zwanych „L'Avenir", „Valio", „Windjammer", „Merkur", „La Fayette" i „Koskenlaskija" (pozycja 128 z p. 4 polskiej taryfy celnej).

2. Porozumienie niniejsze będzie ratyfikowane i dokumenty ratyfikacyjne zostaną wymienione w Oslo możliwie jak najprędzej.

Wejdzie ono w życie 15 dnia od daty wymiany dokumentów ratyfikacyjnych i będzie obowiązywało tak długo jak powyższy Protokół taryfowy polsko - finlandzki.

Byłbym obowiązany Waszej Ekscelencji za zakomunikowanie mi, czy Rząd Polski przyjmuje zaproponowane Porozumienie.

Proszę przyjąć, Panie Podsekretarzu Stanu, zapewnienie mego wysokiego poważania.

N. Ditleff

J. E. Pan Jan Szembek
Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Spraw Zagranicznych
w Warszawie.

MINISTERSTWO
SPRAW ZAGRANICZNYCH
Nr PV. 82/Nr/1/3/37.

Warszawa, 18 czerwca 1937.

Panie Ministrze,

Notą z dnia 18 czerwca 1937 r. zechciał Pan zakomunikować mi co następuje:

„Powołując się na rozmowy dotyczące clenia serów pochodzących i przychodzących z Norwegii, które to rozmowy miały miejsce ostatnio między naszymi Rządami, mam zaszczyt w imieniu mego Rządu zaproponować Waszej Ekscelencji następujące Porozumienie:

1. Rząd Rzeczypospolitej Polskiej oświadcza, że sery miękkie bez twardej powłoki, w opakowaniu oryginalnym, nazwane „Epoka", „Primula", „Karvi", pochodzące i przychodzące z Norwegii, będą korzystały ze stawki celnej ustanowionej Protokołem Taryfowym polsko-finlandzkim z daty 16 lipca 1936 r. dla serów miękkich bez twardej powłoki zwanych „l'Avenir", „Valio", „Windjammer", „Merkur", „La Fayette" i „Koskenlaskija" (pozycja 128 z p. 4 polskiej taryfy celnej).

2. Porozumienie niniejsze będzie ratyfikowane i dokumenty ratyfikacyjne zostaną wymienione w Oslo możliwie jak najprędzej.

Wejdzie ono w życie 15 dnia od daty wymiany dokumentów ratyfikacyjnych i będzie obowiązywało tak długo jak powyższy Protokół taryfowy polsko-finlandzki.

Byłbym obowiązany Waszej Ekscelencji za zakomunikowanie mi, czy Rząd Polski przyjmuje zaproponowane Porozumienie".

Potwierdzając odbiór powyższej noty, mam zaszczyt podać do wiadomości Pana, że Rząd Polski przyjmuje Porozumienie zaproponowane w tej nocie.

Zechce Pan, Panie Ministrze, przyjąć zapewnienie mego wysokiego poważania.

Szembek

J. E. Pan Niels Christian Ditleff
Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny Norwegii
w Warszawie.

646

UKŁAD DODATKOWY

do konwencji między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Grecką z dnia 22 kwietnia 1931 r. w sprawie eksploatacji linij regularnej komunikacji lotniczej, podpisany w Atenach dnia 5 października 1936 r.

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

MY, IGNACY MOŚCICKI,

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

wszem wobec i każdemu z osobna, komu o tym wiedzieć należy, wiadomym czynimy:

Dnia piątego października tysiąc dziewięćset trzydziestego szóstego roku podpisany został w Atenach między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Greckiej układ dodatkowy do konwencji między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Grecką z dnia 22 kwietnia 1931 r. w sprawie eksploatacji linij regularnej komunikacji lotniczej o następującym brzmieniu dosłownym:

Przekład.

UKŁAD DODATKOWY

do Konwencji między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Grecką, dotyczącej eksploatacji linij regularnej komunikacji powietrznej, podpisanej w Atenach dnia 22 kwietnia 1931 r.

JEGO EKSCELENCJA PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

i

JEGO KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓL HELLENÓW,

ożywieni jednakowym pragnieniem dalszego rozwoju połączeń lotniczych między obydwoma krajami, postanowili zawrzeć w tym celu, na zasadzie postanowień art. 3 Konwencji między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Grecką, dotyczącej eksploatacji linij regularnej komunikacji powietrznej, podpisanej w Atenach dnia 22 kwietnia 1931 r. układ dodatkowy do wspomnianej Konwencji i wyznaczyli jako swoich pełnomocników:

J. E. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej:

J. E. Pana Władysława de SCHWARZBURG-GÜNTHERA, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Polski w Atenach,

J. E. Pana Aleksandra BOBKOWSKIEGO, Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Komunikacji,

Jego Królewska Mość Król Hellenów:

J. E. Generała Jana METAXAS, Prezesa Rady Ministrów, Ministra Spraw Zagranicznych,

J. E. Generała Michała PASSARIS, Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Powietrza, —

którzy, po wymianie swych pełnomocnictw uznanych za dobre i w należytej formie, zgodzili się na postanowienia następujące:

Artykuł 1.

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej zgadza się w odniesieniu do swego terytorium na to, aby linia lotnicza Thessaloniki — Sofia — Bukareszt — Lwów ustalona w artykule 1 Konwencji wspomnianej wyżej, była przedłużona do Warszawy i Gdyni i z powrotem.

Rząd Królestwa Grecji zgadza się w odniesieniu do swego terytorium, aby linia lotnicza Lwów — Bukareszt — Sofia — Thessaloniki, ustalona w artykule 1 Konwencji wspomnianej wyżej, była przedłużona w kierunku do Palestyny z lądowaniem w Atenach.

Artykuł 2.

Obie Wysokie Umawiające się Strony udzielają sobie wzajemnie zapewnienia, że przedsiębiorstwa żeglugi powietrznej, greckie i polskie, korzystać będą zawsze ze wszystkich przywilejów, przyznanych przez ich Rządy od chwili podpisania niniejszego Układu, jakimkolwiek innym towarzystwom lotniczym zagranicznym, mającym prawo eksploatacji na ich terytoriach.

Artykuł 3

Układ niniejszy będzie ratyfikowany i dokumenty ratyfikacyjne będą wymienione w Warszawie w czasie jak najkrótszym.

Pozostanie on w mocy tak długo, jak Konwencja wymieniona wyżej i będzie podlegał, o ile chodzi o wejście w życie, rewizję i przedłużenie, tym samym warunkom, które są określone w ustępie 2 artykułu 19 wspomnianej Konwencji.

Sporządzono w Atenach w dwóch egzemplarzach dnia piątego października 1936 r.

Na dowód czego Pełnomocnicy podpisali układ niniejszy i wycisnęli na nim swe pieczęcie.

L. S. *Władysław Schwarzburg-Günther*

L. S. *A. Bobkowski*

L. S. *J. Metaxas*

L. S. *M. Passaris*

Zaznajomiwszy się z powyższym układem dodatkowym, uznaliśmy go i uznajemy za słuszny zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych; oświadczamy, że jest przyjęty, ratyfikowany i potwierdzony i przyrzekamy, że będzie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydaliśmy Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej.

W Warszawie, dnia 24 czerwca 1937 r.

(—) I. Mościcki

L. S.

Prezes Rady Ministrów:
(—) Sławoj Składkowski

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) Beck

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 24 lipca 1937 r. Nr 56, poz. 437).

647

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 10 lipca 1937 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych układu dodatkowego do konwencji między Rzecząpospolitą Polską i Republiką Grecką, dotyczącej eksploatacji linij regularnej komunikacji lotniczej między Polską a Grecją z dnia 22 kwietnia 1931 r., podpisanego w Atenach dnia 5 października 1936 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że w wykonaniu art. 3 układu dodatkowego do konwencji między Rzecząpospolitą Polską i Republiką Grecką, dotyczącej eksploatacji linij regularnej komunikacji lotniczej między Polską a Grecją z dnia 22 kwietnia 1931 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 39, poz. 402), podpisanego w Atenach dnia 5 października 1936 r., wymiana dokumentów ratyfikacyjnych wspomnianego układu nastąpiła w Warszawie dnia 26 czerwca 1937 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 24 lipca 1937 r. Nr 56, poz. 438).

648

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 lipca 1937 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania do grup uposażenia sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym, prokuratorów, oraz asesorów i aplikantów sądowych, tudzież o dodatkach lokalnych i funkcyjnych.

Na podstawie art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 665) zarządza się co następuje:

§ 1. W § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania do grup uposażenia sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym, prokuratorów, oraz asesorów i aplikantów sądowych, tudzież o dodatkach lokalnych i funkcyjnych (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 782) wprowadza się zmianę następującą:

po wyrazach: „Wiceprezes Sądu Okręgowego . . . . 200" umieszcza się wyrazy: „Kierownik oddziału zamiejscowego prokuratury okręgowej . . 100".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Sprawiedliwości: *W. Grabowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 24 lipca 1937 r. Nr 56, poz. 439).

649

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 lipca 1937 r.

o sposobie kwalifikowania urzędników państwowych.

Na podstawie art. 20 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 164) w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 737) zarządza się co następuje:

§ 1. (1) Kwalifikowanie urzędników państwowych obejmuje sporządzanie corocznych ocen kwalifikacyjnych i prowadzenie list kwalifikacyjnych.

(2) Kwalifikowaniu nie podlegają: 1) urzędnicy, zajmujący stanowiska kierownicze, które określa Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z właściwą władzą naczelną, w biurach Sejmu i Senatu — Marszałek Sejmu bądź Marszałek Senatu, w Kontroli Państwowej — Prezes Najwyższej Izby Kontroli, 2) urzędnicy pozostający w stanie nieczynnym oraz 3) urzędnicy i praktykanci, którzy z jakiegokolwiek powodu nie pełnili służby dłużej niż 6 miesięcy w ciągu roku kalendarzowego.

§ 2. (1) Ocena kwalifikacyjna składa się z opinii wydanej przez osobę, powołaną do sprawowania bezpośredniego nadzoru służbowego, i z opinii drugiej, wydanej przez osobę wykonującą nadzór pośredni; w przypadkach, gdy w myśl tej zasady przełożonym pośrednim, powołanym do wydania drugiej opinii, byłby minister, ocenę kwalifikacyjną stanowi jedna opinia bezpośredniego przełożonego. Ocenę kwalifikacyjną dla urzędników, których bezpośrednim przełożonym jest minister, stanowi opinia ministra.

(2) W zakresie umiejętności fachowych oprócz opinij przełożonych służbowych (ust. (1)) wydaje fachową opinię urzędnik, posiadający odpowiednie wykształcenie fachowe, który z ramienia władzy przełożonej sprawuje nad kwalifikowanym nadzór w sprawach związanych z jego specjalnością. Przepisu tego nie stosuje się w przypadkach, gdy przełożeni służbowi lub jeden z nich posiadają takie wykształcenie fachowe jak kwalifikowany.

(3) Jeżeli w ciągu roku kalendarzowego zajdzie z jakichkolwiek powodów (przeniesienie, delegacja, choroba itp.) zmiana osób, wykonujących nadzór bezpośredni lub pośredni nad kwalifikowanym, powołane do wydania opinii są te osoby, które w danym roku sprawowały nad nim nadzór przynajmniej przez sześć miesięcy. Te zaś osoby, które wykonywały nadzór służbowy krócej, niż sześć miesięcy, a dłużej niż trzy miesiące, powinny na żądanie przełożonych służbowych (ust. (1)) wydać krótką opinię w zakresie w jakim kwalifikowany dał się poznać.

(4) Opinie, przewidziane w ust. (2) i (3), będą brane pod uwagę przy wydawaniu opinij przełożonych służbowych (ust. (1)) i będą złączone z oceną kwalifikacyjną.

(5) Właściwe władze naczelne wydają dla podległych im działów zarządu państwowego zarządzenia ustalające szczegółowo uprawnienia do wydawania opinij według zasad paragrafu niniejszego.

§ 3. Ocenę kwalifikacyjną ustala się w następujących stopniach:

1) dobra, jeżeli urzędnik (praktykant) pod każdym względem czyni zadość wymaganiom służby i wyróżnia się skutecznym dążeniem do udoskonalenia wyników swej pracy;

2) dostateczna, jeżeli na ogół odpowiada on wymaganiom służby, lecz nie wybija się ponad przeciętną miarę;

3) niedostateczna, jeżeli nie czyni zadość wymaganiom służby.

§ 4. (1) Opinie przełożonych służbowych (§ 2 ust. (1)) powinny w konkluzji podawać stopień oceny kwalifikacyjnej, na który zdaniem opiniującego kwalifikowany zasługuje.

(2) Jeżeli wydane opinie różnią się w stopniu oceny kwalifikacyjnej, wówczas decydującą o stopniu oceny jest opinia osoby sprawującej nadzór pośredni.

§ 5. (1) O niedostatecznej ocenie kwalifikacyjnej władza służbowa zawiadamia pisemnie kwalifikowanego urzędnika, który może wnieść w drodze służbowej odwołanie do kierownika władzy naczelnej; prawo to służy również urzędnikom władz naczelnych.

(2) Kierownik władzy naczelnej lub upoważniony przezeń urzędnik tej władzy rozstrzyga odwołanie po rozważeniu wniosku komisji (ust. (3)) i w razie uwzględnienia odwołania ustala stopień oceny kwalifikacyjnej.

(3) Komisje do rozpatrywania odwołań wyznacza kierownik władzy naczelnej spośród podległych mu urzędników. Komisja składa się z przewodniczącego i dwóch członków. Przewodniczącym lub członkiem komisji nie może być urzędnik, który wydał opinię stanowiącą podstawę do ustalenia niedostatecznej oceny kwalifikacyjnej ani też żaden z podległych mu urzędników. W dziale Ministerstwa Spraw Wojskowych przewodniczącymi i członkami komisyj mogą być oficerowie, a w dziale Ministerstwa Sprawiedliwości — sędziowie i prokuratorzy.

(4) O rozstrzygnięciu odwołania władza służbowa zawiadamia pisemnie urzędnika.

(5) Tryb postępowania w sprawach unormowanych w paragrafie niniejszym w stosunku do urzędników biur Sejmu i Senatu ustalają zarządzenia Marszałka Sejmu bądź Marszałka Senatu, w stosunku zaś do urzędników Kontroli Państwowej — zarządzenie Prezesa Najwyższej Izby Kontroli.

(6) Przepisów paragrafu niniejszego nie stosuje się do praktykantów.

§ 6. Urzędnik, który otrzymał po raz pierwszy ocenę niedostateczną, powinien być przeniesiony na inne stanowisko służbowe, podlegające nadzorowi innych przełożonych, jeżeli odpowiednie stanowisko w danym dziale służby istnieje, a urzędnik wniesie prośbę o to przeniesienie. Przepisu tego nie stosuje się do praktykantów.

§ 7. Listy kwalifikacyjne prowadzą władze naczelne oraz władze bezpośrednio podległe władzom naczelnym. Szczegółową właściwość do prowadzenia list kwalifikacyjnych ustalają władze naczelne.

§ 8. Prezes Rady Ministrów wydaje szczegółowe instrukcje o sposobie sporządzania ocen i sposobie prowadzenia list kwalifikacyjnych oraz ustala wzory odpowiednich formularzy, z uwzględnieniem odrębności zachodzących w poszczególnych działach zarządu państwowego i rodzajach służby. Instrukcje takie dla biur Sejmu i Senatu wydają Marszałek Sejmu bądź Marszałek Senatu, a dla Kontroli Państwowej — Prezes Najwyższej Izby Kontroli.

§ 9. (1) Lista kwalifikacyjna oraz wszystkie dokumenty i czynności związane z kwalifikowaniem mają charakter poufny.

(2) Osoby, wydające opinie kwalifikacyjne, mają pod rygorem odpowiedzialności służbowej przestrzegać sumienności i bezstronności w ich formułowaniu.

§ 10. Przepisów rozporządzenia niniejszego nie stosuje się do Szefa i urzędników Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 22 lipca 1937 r. Nr 55, poz. 429).

650

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 lipca 1937 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonariuszów państwowych.

Na podstawie art. 5 ust. 4 i 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 663) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 781), zmienionym rozporządzeniami Rady Ministrów z dnia 12 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 97, poz. 885), z dnia 21 sierpnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 407), z dnia 2 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 369), z dnia 21 stycznia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 68), z dnia 29 stycznia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 69) i z dnia 15 maja 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 303) wprowadza się zmiany następujące:

1) w § 39:

a) w ustępie wymieniającym stanowiska kierownicze zaliczone do 3 stawki dodatków funkcyjnych po wyrazach: „Podsekretarz Stanu" wstawia się wyrazy: „Dyrektor Funduszu Kultury Narodowej Józefa Piłsudskiego";

b) w ustępie wymieniającym stanowiska kierownicze zaliczone do 7 stawki dodatków funkcyjnych po wyrazach: „Naczelnik Biura we władzach naczelnych" wstawia się wyrazy: „Wicedyrektor Głównego Urzędu Statystycznego", zaś po wyrazach: „Dyrektor Biblioteki Narodowej" wstawia się wyrazy: „Dyrektor Instytutu Badania Koniunktur Gospodarczych i Cen, Dyrektor Państwowego Instytutu Eksportowego";

c) w ustępie wymieniającym stanowiska kierownicze zaliczone do 8 stawki dodatków funkcyjnych po wyrazach: „Dyrektor Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego" wstawia się wyrazy: „Dyrektor Państwowego Instytutu Kultury Wsi"; wyrazy: „Dyrektor Państwowej Szkoły Morskiej" skreśla się;

d) w ustępie wymieniającym stanowiska kierownicze zaliczone do 9 stawki dodatków funkcyjnych po wyrazach: „w Państwowym Instytucie Geologicznym" wstawia się wyrazy: „w Państwowym Instytucie Eksportowym", a po wyrazach: „Naczelnik Morskiego Urzędu Rybackiego" wstawia się wyrazy: „Kierownik Sekcji w Instytucie Badania Koniunktur Gospodarczych i Cen, Naczelnik Okręgu Administracji Miar, Naczelnik Urzędu Probierczego";

e) po ustępie wymieniającym stanowiska kierownicze zaliczone do 10 stawki dodatków funkcyjnych dodaje się nowy ustęp treści następującej:

„Stanowiska kierowników władz pośrednio podległych władzy naczelnej w rozumieniu przepisu niniejszego ustala właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Skarbu.";

2) w § 40:

a) w pkt 2 w miejsce wyrazów: „w wojewódzkim wydziale bezpieczeństwa" wstawia się wyrazy: „w wojewódzkim wydziale społeczno-politycznym (bezpieczeństwa)", a po wyrazach: „Referendarz w referacie bezpieczeństwa w starostwach" dodaje się wyrazy: „i w dyrekcjach policji w województwie śląskim";

b) po pkt 6 dodaje się nowy punkt 7 w brzmieniu następującym:

„7. w dziale Ministerstwa Przemysłu i Handlu:

a) funkcjonariusze Urzędu Morskiego w Gdyni, zajmujący specjalne stanowiska fachowe w porcie gdyńskim — od 50 — 200. Stanowiska te oraz stawki dodatków, określonych w punkcie niniejszym, ustala Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu;

b) Dyrektor Państwowej Szkoły Morskiej — 400
Inspektor w Państwowej Szkole Morskiej, Kierownik Wydziału w Państwowej Szkole Morskiej — 300
Profesor Państwowej Szkoły Morskiej od 100 — 200
Stawki dodatków dla profesorów

Państwowej Szkoły Morskiej ustala Minister Przemysłu i Handlu.";

c) dotychczasowe punkty 7, 8, 9, 10 oznacza się jako punkty 8, 9, 10, 11.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1937 r.

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 22 lipca 1937 r. Nr 55, poz. 432).

651

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 lipca 1937 r.

o rozszerzeniu zakresu działania Państwowego Zakładu Emerytalnego na kandydatów na szeregowych Policji Państwowej.

Na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 20, poz. 160) i art. 1 ust. (2) ustawy z dnia 23 stycznia 1937 r. o zaopatrzeniu kandydatów na szeregowych Policji Państwowej (Dz. U. R .P. Nr 6, poz. 46, zarządza się, co następuje:

§ 1. Zakres działania Państwowego Zakładu Emerytalnego rozszerza się na kandydatów na szeregowych, odbywających służbę przygotowawczą w Policji Państwowej w charakterze pracowników kontraktowych na podstawie art. 138a rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr 5, poz. 27) w brzmieniu, ustalonym dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 kwietnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 226).

§2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia 20 kwietnia 1936 r.

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 22 lipca 1937 r. Nr 55, poz. 430).

652

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH

z dnia 8 lipca 1937 r.

w porozumieniu z Ministrami: Komunikacji i Skarbu w sprawie wykonania ustawy z dnia 27 marca 1920 r. o kolejach w czasie wojny lub grożącego Państwu niebezpieczeństwa.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 27 marca 1920 r. o kolejach w czasie wojny lub grożącego Państwu niebezpieczeństwa (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 160) w brzmieniu, zmienionym ustawą z dnia 7 listopada 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 109, poz. 844) zarządza się co następuje:

Do art 2 ust. 1.

§ 1. (1) Szef Sztabu Głównego komunikuje żądania Generalnego Inspektora Sił Zbrojnych oraz udziela wytycznych w zakresie prac przygotowawczych, dotyczących wojennej sprawności sieci kolejowej, które mają być wykonane w czasie pokoju — Ministrowi Komunikacji, który na tej podstawie wydaje bądź sam, bądź przez upoważnione władze lub organa zarządzenia:

a) co do kolei państwowych — własnym organom pracy w Ministerstwie Komunikacji i Dyrekcjom Okręgowym Kolei Państwowych;

b) co do kolei prywatnych — zarządom tych kolei.

(2) Władze kolei prywatnych wykonują powyższe zarządzenia pod nadzorem organów, wyznaczonych przez Ministra Komunikacji.

§ 2. Wykonanie zarządzonych przez Ministra Komunikacji prac przygotowawczych, określonych w § 1, następuje przy współdziałaniu organów wojskowych, wyznaczonych przez Szefa Sztabu Głównego, który również

w porozumieniu z Ministrem Komunikacji określa zakres i tryb tego współdziałania.

Do art. 3 i 5.

§ 3. Władzami właściwymi do występowania z żądaniami w myśl art. 3 lub w myśl art. 5 są:

a) w czasie zagrożenia bezpieczeństwa Państwa, stwierdzonego uchwałą Rady Ministrów — Minister Spraw Wojskowych i upoważnione przez niego organa wojskowe;

b) w czasie ogólnej lub częściowej mobilizacji — szef Sztabu Głównego i upoważnione przez niego organa wojskowe;

c) w czasie wojny — Szef Sztabu Naczelnego Wodza i upoważnione przez niego organa wojskowe.

Do art. 7.

§ 4. Wojskowa służba kolejowa polega na:

a) służbie w oddziałach wojsk kolejowych;

b) wykonywaniu czynności kolejowych na stanowisku (zajęciu), powierzonym przez właściwe władze kolejowe, pod kierunkiem i nadzorem zwierzchników kolejowych, za które funkcjonariusz lub pracownik ponosi dyscyplinarną i karną odpowiedzialność wobec władz wojskowych.

§ 5. Powołanie do wojskowej służby kolejowej oraz zwolnienie z tej służby następuje w myśl szczególnych przepisów Ministra Spraw Wojskowych, wydanych w porozumieniu z Ministrem Komunikacji.

§ 6. Przeznaczenie personelu cywilnego do wojskowej służby kolejowej w czasie wojny, mobilizacji lub gdy tego wymaga interes obrony Państwa, stwierdzony uchwałą Rady Ministrów, uskutecznia Minister Komunikacji na podstawie wytycznych Ministra Spraw Wojskowych lub Szefa Sztabu Głównego (§ 3 lit. a), b), ustalających w razie potrzeby ilość i rodzaj formacyj wojskowej służby kolejowej.

Do art. 9.

§ 7. (1) Powołani do wojskowej służby kolejowej stają się żołnierzami z chwilą zgłoszenia się w miejscu przeznaczenia i stwierdzenia tego zgłoszenia się w pisemnym zarządzeniu przełożonego zaliczającego powołanych do stanu faktycznego jednostki wojskowej (wcielenie).

(2) Wszelkie należności i inne prawa, związane z wykonywaniem wojskowej służby kolejowej, przysługują powołanemu do tej służby od chwili wcielenia i od tej chwili ciążą na nim wszelkie obowiązki, wynikające z pełnienia tej służby.

§ 8. (1) Powołani do wojskowej służby kolejowej otrzymują z chwilą wcielenia najniższy stopień wojskowy, o ile z tytułu poprzedniej służby nie posiadają stopnia wojskowego.

(2) Stwierdzenie stopnia wojskowego następuje w pisemnym zarządzeniu przełożonego po wcieleniu (§ 7 ust. 1).

(3) Powołanym do wojskowej służby kolejowej mogą być nadane stopnie oficerów i podoficerów na czas wojny w myśl obowiązujących przepisów. Nadanie stopnia oficera na czas wojny następuje przez Naczelnego Wodza na wniosek Ministra Komunikacji.

§ 9. Powołani do wojskowej służby kolejowej, którzy nie składali jeszcze przysięgi wojskowej, składają tę przysięgę bezpośrednio po wcieleniu według roty, ustalonej w obowiązujących przepisach dla żołnierzy, wobec dowódcy wyznaczonego przez władzę wojskową lub też wobec wyznaczonego przez tę władzę duchownego odnośnego wyznania.

§ 10. (1) Minister Spraw Wojskowych może zarządzić, by powołani do wojskowej służby kolejowej pełnili obowiązki służbowe w ubraniach cywilnych lub w odzieży służbowej kolejowej. W tym przypadku powołani otrzymują opaskę według wzoru, ustalonego przez Ministra Spraw Wojskowych.

(2) Opaskę nosi się na lewym rękawie wierzchniego ubrania.

§ 11. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Z dniem tym tracą moc:

a) rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych, Ministra Kolei Żelaznych i Ministra Skarbu z dnia 8 sierpnia 1920 r. w przedmiocie wykonania ustawy o kolejach w czasie wojny (Dz. U. R. P. Nr 79, poz. 533);

b) rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Kolei Żelaznych z dnia 18 marca 1921 r. w przedmiocie wojskowej służby kolejowej w czasie pokoju oraz wojennej służby kolejowej (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 272).

Minister Spraw Wojskowych: *Kasprzycki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 22 lipca 1937 r. Nr 55, poz. 434).

653

PRZEPISY MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 5 lipca 1937 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o noszeniu i używaniu broni przez pracowników Polskiej Wytwórni Papierów Wartościowych.

Na podstawie art. 22 ust. (5) prawa o broni, amunicji i materiałach wybuchowych z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 807) zarządza się co następuje:

§ 1.

Pracownicy Polskiej Wytwórni Papierów Wartościowych, pełniący funkcje wartownicze wewnątrz lub zewnątrz obiektów Polskiej Wytwórni Papierów Wartościowych, albo konwojujący przesyłki wartościowe, mogą być uzbrojeni w krótką lub długą broń palną.

Pracownicy, pełniący dyżur i czynności inspekcyjne po godzinach urzędowych, mogą być uzbrojeni w krótką broń palną.

§ 2.

Pracownicy (§ 1) mogą być uzbrojeni jedynie w czasie pełnienia służby.

Podczas noszenia broni każdy pracownik obowiązany jest posiadać przy sobie pozwolenie na tę broń, wydane dla „pracownika Polskiej Wytwórni Papierów Wartościowych".

§ 3.

Inspektor Ochrony Wytwórni i Inspektor Papierni lub Podinspektorowie Polskiej Wytwórni Papierów Wartościowych, pisemnie przez Zarząd tej Wytwórni upoważnieni, przechowują broń, naboje oraz pozwolenie na broń pod zamknięciem w lokalu Wytwórni Papierów Wartościowych oraz Papierni i ponoszą odpowiedzialność w przypadku zagubienia lub dostania się tych przedmiotów do rąk osób niepowołanych.

§ 4.

Osoby, wymienione w § 3, obowiązane są prowadzić księgę ewidencyjną pracowników; zaopatrywanych w broń, w której dla każdego pracownika oddzielnie należy odnotowywać rodzaj i numer broni przydzielonej pracownikowi, numer pozwolenia na tę broń oraz każdorazowo: ilość wydanych i zwróconych nabojów, datę i godzinę wydania oraz zwrotu broni, nabojów i pozwolenia.

§ 5.

Broń, naboje i pozwolenia na broń wydają pracownikom bezpośrednio przed rozpoczęciem przez nich służby osoby, wymienione w § 3.

Pracownicy obowiązani są zwracać tym osobom otrzymaną broń, naboje i pozwolenia niezwłocznie po ukończeniu służby. Otrzymanie i zwrot broni, nabojów i pozwoleń pracownicy obowiązani są potwierdzać podpisem w księdze ewidencyjnej.

§ 6.

Pracownicy obowiązani są w chwili otrzymania broni naładować ją i zabezpieczyć, a przy oddawaniu rozładować. Czynności te mają być wykonywane z zachowaniem należytej ostrożności.

§ 7.

Pracownicy uprawnieni są do użycia broni w celu odparcia rzeczywistego i bezprawnego napadu lub zamachu, zagrażającego bezpośrednio ich życiu, życiu osób trzecich albo powierzonemu pracownikom mieniu Polskiej Wytwórni Papierów Wartościowych, jeżeli odparcie takiego napadu lub zamachu innymi środkami jest niemożliwe, a zwłoka grozi niebezpieczeństwem.

Użycie broni dopuszczalne jest tylko wówczas, gdy nie grozi ono bezpośrednim niebezpieczeństwem życiu osób postronnych.

§ 8.

Użycie broni może nastąpić tylko po przynajmniej jednorazowym ostrzeżeniu.

Jeżeli, ze względu na okoliczności danego przypadku, ostrzeżenie ustne jest niemożliwe, użycie broni może nastąpić po jednorazowym wystrzale ostrzegawczym w powietrze.

Bez ostrzeżenia wolno użyć broni tylko wówczas, gdy wszelka zwłoka grozi bezpośrednim niebezpieczeństwem życiu pracownika lub osób trzecich albo narażiłaby Polską Wytwórnię Papierów Wartościowych na bezwzględną utratę mienia.

§ 9.

W razie konieczności użycia broni, należy, o ile to jest możliwe, starać się jedynie unieszkodliwić napastnika na tyle, ile tego wymagają okoliczności przypadku.

§ 10.

O każdym przypadku użycia broni pracownik obowiązany jest donieść niezwłocznie swemu przełożonemu, który natychmiast powiadomi najbliższy posterunek Policji Państwowej.

§ 11.

Przepisy §§ 1 — 6 nie dotyczą broni, stanowiącej prywatną własność pracowników oraz krótkiej broni palnej, będącej własnością Polskiej Wytwórni Papierów Wartościowych, a wydanej na stałe pracownikom, którzy posiadają imienne pozwolenia na tę broń.

§ 12.

Przepisy niniejsze wchodzą w życie w trzydzieści dni po dniu ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 15 lipca 1937 r. Nr 159, poz. 264).

654

OBWIESZCZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 14 lipca 1937 r.

w porozumieniu z Ministrem Skarbu

o wykazie instytucyj uprawnionych do wydawania zaświadczeń eksportowych, wymienionych w § 3 rozporządzenia z dnia 25 października 1934 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie niektórych towarów.

§ 1.

W wykonaniu § 5 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 października 1934 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zwrotu cła przy wywozie niektórych towarów (Dz. U. R. P. Nr 96, poz. 883) w brzmieniu nadanym rozporządzeniami: z dnia 22 sierpnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 415), z dnia 31 marca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 230) i z dnia 29 sierpnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 74, poz. 528) ustala się aż do odwołania niżej podany wykaz instytucyj, uprawnionych do wystawiania zaświadczeń eksportowych na wywóz za zwrotem cła towarów wyszczególnionych w § 1 powołanego rozporządzenia:

Liczba porządkowa	Nazwa uprawnionej instytucji	Punkty § 1 rozp. z dn. 25 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 96, poz. 883), na które rozciąga się uprawnienie do wydawania zaświadczeń eksportowych
1	**Związek Eksportowy Polskich Hut Żelaznych, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Katowicach.**	1, 2, 3, 4, z wyjątkiem żelaza i stali drobnowymiarowych ciągnionych; 5, 6, 7, z wyjątkiem odlewów oraz wyrobów ze stali szlachetnej obrobionych; z p. 12 drut walcowany; 15, 20, z wyjątkiem części wagonów, tendrów i parowozów obrobionych oraz kół stalowych lanych nieobrobionych i obrobionych; 22 z wyjątkiem rur kompensacyjnych.
2	Polski Związek Przemysłowców Metalowych w Warszawie.	Z p. 4 żelazo i stal drobnowymiarowe ciągnione; z p. 7 odlewy oraz wyroby ze stali szlachetnej obrobionej; 8, 9, 10, 11, 12 z wyjątkiem drutu walcowanego; 13, 14, 16, 17, 18, 19; z p. 20 części wagonów, tendrów i parowozów — obrobione oraz koła stalowe lane nieobrobione i obrobione; 21 z p. 22 rury kompensacyjne; 23, 24, 25, 26 i 27.
3	Izba Przemysłowo-Handlowa w Łodzi.	
4	Izba Przemysłowo-Handlowa w Wilnie.	
5	Izba Przemysłowo-Handlowa w Sosnowcu.	28 do 33
6	Zrzeszenie Eksporterów Wyrobów Włókienniczych w Bielsku Cieszyńskim.	
7	Sekcja Eksportowa przy Związku Przemysłu Chemicznego Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie.	34 do 51
8	Sekcja Eksportowa przy Związku Hut Szklanych w Polsce w Warszawie.	52 53
9	Sekcja Eksportowa Polskiego Przemysłu Ryżowego w Krakowie.	55

§ 2.

Jednocześnie uchyla się obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 30 października 1934 r. (Monitor Polski Nr 277, poz. 384), uzupełnione i zmienione obwieszczeniami: z dnia 13 kwietnia 1935 r. (Monitor Polski Nr 93, poz. 126) oraz z dnia 16 lipca 1935 r. (Monitor Polski Nr 174, poz. 208).

Za Ministra Przemysłu i Handlu:
(—) *M. Sokołowski,*
Podsekretarz Stanu.

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 23 lipca 1937 r. Nr 166, poz. 279).

655

OBWIESZCZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 20 lipca 1937 r.

w porozumieniu z Ministrami: Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o trybie postępowania przy wydawaniu zaświadczeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu na wolny od cła wywóz grzybów jadalnych: suszonych, solonych i marynowanych, konserw rybnych i ogórków.

Na podstawie § 7 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 października 1934 r. o ustanowieniu taryfy celnej wywozowej (Dz. U. R. P. Nr 96, poz. 873) w związku z § 1 punkt 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 czerwca 1937 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej wywozowej (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 397) ustalam następujący tryb postępowania przy wydawaniu zaświadczeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu na wolny od cła wywóz grzybów jadalnych: suszonych, solonych i marynowanych, konserw rybnych i ogórków:

§ 1.

Zaświadczenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu na wolny od cła wywóz grzybów jadalnych: suszonych, solonych i marynowanych, konserw rybnych i ogórków, wymienione w uwadze 2 do grupy III cytowanego wyżej rozporządzenia, będą wydawane (według wzoru załączonego do niniejszego obwieszczenia) firmom wpisanym przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu do rejestru eksporterów grzybów jadalnych: suszonych, solonych i marynowanych, konserw rybnych i ogórków na transporty odpowiadające przepisom standaryzacyjno-technicznym, ustalonym przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 2.

1) O wpisanie do rejestru eksporterów (§ 1) mogą ubiegać się firmy przemysłowe, które:
   a) wykupiły świadectwo przemysłowe od I do VI kat. przemysłowej (Firmy trudniące się wyłącznie suszeniem grzybów — VII kat. przemysłowej);
   b) prowadzą księgi handlowe, chociażby nie były kupcami rejestrowymi; spółdzielnia winna złożyć zaświadczenie o należeniu do Związku Rewizyjnego Spółdzielni;
   c) posiadają odpowiednio urządzone wytwórnie;
   d) posiadają prawnie zarejestrowany znak towarowy, względnie znak taki zgłosiły w Urzędzie Patentowym R. P.;
2) Podania o wpisanie do rejestru eksporterów firmy przemysłowe składają do Ministerstwa Przemysłu i Handlu za pośrednictwem Związku Izb Przemysłowo Handlowych R. P. Do podania powinny być dołączone:
   a) opinia właściwej Izby Przemysłowo Handlowej o kwalifikacjach eksportowych firmy;
   b) poświadczenie inspektoratu standaryzacyjnego o posiadaniu odpowiednio urządzonej wytwórni;
   c) deklaracja, w której firma zobowiązuje się: przestrzegać przepisy dotyczące urządzenia wytwórni, surowca, puszek, fabrykacji i opakowania, poddać się przewidzianej kontroli w zakresie obowiązujących przepisów standaryzacyjno-technicznych i stosować się do innych zarządzeń, mających na celu dobro eksportu.

§ 3.

1) O wpisanie do rejestru eksporterów (§ 1) mogą się ubiegać również firmy handlowe, które posiadają: świadectwo przemysłowe od I do II kategorii handlowej (Firmy trudniące się wyłącznie handlem grzybami jadalnymi suszonymi — III kat. handlowej). Podania o wpis do rejestru eksporterów firmy handlowe składają do Ministerstwa Przemysłu i Handlu również za pośrednictwem Związku Izb Przemysłowo Handlowych R. P. Do podania firmy powinny być dołączone:
   a) opinia właściwej Izby Przemysłowo Handlowej wydana w porozumieniu z Izbą Rolniczą o kwalifikacjach eksportowych firmy;
   b) deklaracja, w której firma zobowiązuje się: przestrzegać przepisy standaryzacyjno-techniczne, poddać się przewidzianej kontroli w zakresie powyższych przepisów oraz stosować się do innych zarządzeń mających na celu dobro eksportu.

§ 4.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu wpisuje na zasadzie powyższych dokumentów firmę do rejestru eksporterów grzybów jadalnych: suszonych, solonych i marynowanych, konserw rybnych i ogórków, o czym zawiadamia firmę i Związek Izb Przemysłowo Handlowych R. P.

§ 5.

1) Do oceny, czy eksportowane zagranicę grzyby jadalne: suszone, solone i marynowane, konserwy rybne i ogórki odpowiadają przepisom standaryzacyjno-technicznym (§ 1), powołany jest inspektorat standaryzacyjny Związku Izb Przemysłowo Handlowych R. P.
2) Głównego Inspektora oraz inspektorów zatwierdza Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych spośród kandydatów przedstawionych przez Związek Izb Przemysłowo Handlowych R. P.
3) Zasady wykonywania czynności nadzorczych przez głównego inspektora oraz inspektorów ustala Ministerstwo Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 6.

1) Zaświadczenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu na wolny od cła wywóz grzybów jadalnych: suszonych, solonych i marynowanych, konserw

rybnych i ogórków wydawane będą za pośrednictwem Związku Izb Przemysłowo Handlowych R. P. na podstawie opinii inspektoratu standaryzacyjnego.

2) Ministerstwo Przemysłu i Handlu może uzależnić wydanie zaświadczenia na wolny od cła wywóz artykułów objętych niniejszym obwieszczeniem od spełnienia dodatkowych zarządzeń Ministerstwa, mających na celu dobro eksportu.

§ 7.

Kontrola badanego towaru odbywa się zasadniczo w czasie produkcji w wytwórni, względnie w suszarni lub składzie, ponadto również na stacjach nadawczych lub granicznych, składach portowych itp.

§ 8.

Wysokość opłat manipulacyjnych pobieranych z tytułu wydawania powyższych zaświadczeń ustali Ministerstwo Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i Reform Rolnych.

§ 9.

Związek Izb Przemysłowo Handlowych przesyłać będzie do Ministerstwa Przemysłu i Handlu kwartalne sprawozdania dotyczące działalności w zakresie niniejszego obwieszczenia.

§ 10.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Za Ministra Przemysłu i Handlu:
(—) *M. Sokołowski*,
Podsekretarz Stanu.

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 24 lipca 1937 r. Nr 167, poz. 280).

656

OBWIESZCZENIE
URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

z dnia 13 lipca 1937 r.

w sprawie wylosowanych premii do obligacji 3% premiowej pożyczki inwestycyjnej emisji II-ej z 1935 r.

Urząd Długów Państwa podaje do wiadomości, że zgodnie z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 29 maja 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 273) zostało wylosowanych w dniach 5, 6, 7 i 8 lipca 1937 r. 1440 premii do obligacji 3% premiowej pożyczki inwestycyjnej emisji II z 1935 r. na ogólną sumę 2.300.000 złotych w złocie; numery serii i numery obligacji, na które padły premie, i ich wielkość podane są w załączniku do niniejszego numeru Monitora Polskiego.

w z. Dyrektora Urzędu Długów Państwa:
(—) *Z. Dziewanowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 21 lipca 1937 r. Nr 164, poz. 275).

657

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 24 lipca 1937 r.

L. D. III. 9083/4/37

w sprawie obrotu czekowego za pośrednictwem P. K. O.

Do

wszystkich izb skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz do wszystkich kas urzędów skarbowych.

Według doniesienia Pocztowej Kasy Oszczędności władze (urzędy) asygnujące nie przestrzegają zasad obrotu czekowego, ustalonych okólnikiem z dn. 9.IV. 1936 r. Nr D. III. 4904/3/36, a w szczególności „dowody przelewu" wystawiane są często na kwoty przekraczające zł 20.000,— zaś „przekazy" (załączniki do czeków przekazowych) na miejscowości, w których nie ma oddziału P. K. O. lub oddziału Banku Polskiego — na kwoty przekraczające zł 2.000,—. Te ostatnie uchybienia, jak stwierdza Pocztowa Kasa Oszczędności, dotyczą powiększej części przekazów na uposażenia nauczycieli szkół powszechnych (z dyspozycji inspektorów szkolnych).

W związku z powyższym Ministerstwo Skarbu poleca, aby w przypadkach stwierdzenia uchybień, o których wyżej mowa, nadsyłane przez władze asygnujące czeki i załączniki do czeków względnie asygnaty, do których dołączono niewłaściwie wypełnione przekazy były zwracane bez załatwienia dotyczącym władzom.

Ministerstwo Skarbu zwraca uwagę, że norma zł 2.000,— dotyczy jedynie „przekazów" przy czekach na P. K. O., (wystawianych na miejscowości, w których nie ma oddziału Banku Polskiego lub P. K. O.), natomiast maksymalna norma dla „przekazów pocztowych" obowiązuje w wysokości zł 5.000,—. Ministerstwo Skarbu zauważa, że do czasu wydania osobnego zarządzenia w sprawie podwyższenia do 5.000 zł maksymalnej kwoty, na jaką mogą być wystawiane przekazy — załączniki do czeków przekazowych na P. K. O., musi być przestrzegana norma ustalona w zacytowanym na wstępie okólniku Ministerstwa Skarbu.

Naczelnik Wydziału:
(—) *Dr Bielak.*

658

OKÓLNIK C. 52 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 17 lipca 1937 r.

L. D.IV.15993/3/37

w sprawie odprawy celnej czasopism i dzienników na podstawie zgłoszenia ustnego.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że dzienniki i czasopisma, objęte poz. 837 taryfy celnej przywozowej, mogą być odprawiane ostatecznie na podstawie zgłoszenia ustnego, a to stosownie do postanowień § 47 ust. 1-d przepisów wykonawczych do prawa celnego.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

659

OKÓLNIK C. 56 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 26 lipca 1937 r.

L. D. IV. 17324/3/37

w sprawie przesyłek dostarczanych drogą kołową do odprawy w magazynach kolejowo - celnych.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości przytoczony niżej wyciąg z zarządzenia Ministerstwa Komunikacji z dn. 9 kwietnia 1937 r. Nr HP IV. 152/23 wydanego Dyrekcjom Okręgowym Kolei Państwowych w sprawie przesyłek dostarczanych drogą kołową do odprawy celnej w magazynach kolejowo-celnych:

„Ministerstwo Komunikacji w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu wyjaśnia, że przy odprawie celnej towaru, dostarczonego drogą kołową, należy postępować tak samo, jak się postępuje z towarem celnym, przywiezionym koleją; należy więc pobierać od stron nie tylko komisowe i opłatę za wykonanie robót fizycznych ale również i składowe, przewidziane w T. T. Cz. I-B.

Postanowienia, zawarte w T. T. Cz. I-B str. 165 pkt d 1) oraz § 105 Instrukcji Kolejowo-celnej, nie dotyczą towarów, zgłaszanych do normalnej odprawy celnej, natomiast przewidują zwolnienie od opłaty składowego przesyłek kolejowo - celnych skonfiskowanych na rzecz Skarbu Państwa, przesyłek spadłych z licytacji i zakwalifikowanych do zniszczenia, a także wszelkich innych towarów, zajętych przez Urząd celny do czasu wyjaśnienia kwestii celnej".

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

660

OKÓLNIK C. 57 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 26 lipca 1937 r.

L. D. IV. 17191/2/37

w sprawie uzupełnienia wykazu środków leczniczych dozwolonych do przywozu na podstawie zaświadczeń wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W uzupełnieniu okólnika z dnia 19 czerwca 1935 r. L. D. IV. 4825/2/35 (Monitor Polski Nr 150, poz. 176 i Dz. Urz. Min. Sk. Nr 19, poz. 441 z 1935 r.) w sprawie wykazu środków leczniczych dozwolonych do przywozu, Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że w myśl § 24 dz. III p. 1 przepisów wykonawczych do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 820 z 1934 r.) zarejestrowany został i może być sprowadzany z zagranicy na podstawie zaświadczeń wojewódzkiej władzy administracji ogólnej preparat leczniczy pod nazwą:

Prontosil album. (tabletki) — I. G. Farbenindustrie A. G. w Leverkusen — Nr reg. 1914.

Preparat powyższy podlega cleniu według poz. 384 i uwaga po tej pozycji taryfy celnej za dozowanie.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

661

OKÓLNIK C. 58 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 17 lipca 1937 r.

L. D. IV. 17188/3/37

o uzupełnieniu okólnika L. D. IV. 30842/3/35

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Okólnik L. D. IV. 30842/3/35 z dnia 28 stycznia 1936 r. w sprawie obliczania okresów i terminów, ustalonych w przepisach celnych (Dz. Urzęd. Min. Sk. Nr 3 z 1936 r. poz. 94), uzupełnia się przez dodanie dalszego punktu 6 treści następującej:

„6) Terminy ważności niektórych zarządzeń, rozporządzeń, umów handlowych lub pozwoleń Ministerstwa Skarbu są oznaczone ściśle do pewnego dnia, bez określenia „włącznie" lub „wyłącznie". Np. rozporządzenie o zniżkach celnych i zwolnieniach od cła jest ważne do dnia 31 października, zniżka konwencyjna została przyznana na czas od 1 kwietnia — 30 czerwca i t. d. W takich przypadkach oznaczenie terminu ważności zarządzenia rozporządzenia, umowy lub pozwolenia należy uważać jako oznaczenie „włącznie".

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

662

OKÓLNIK C. 60 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 26 lipca 1937 r.

L. D. IV. 18063/3/37

w sprawie ogólnego pozwolenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu na przywóz niektórych towarów z zagranicy.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

I. W związku z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 5 maja 1936 r. w sprawie zakazu przywozu towarów (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 280) Ministerstwo Przemysłu i Handlu wydało ogólne pozwolenie na przywóz następujących towarów:

Nazwa towaru	Pozycja t. c. przywoz.
1) Ryżu niewyłuszczonego oraz wyłuszczonego w błonce, sprowadzanego do wyrobu ryżu polerowanego, przez porty polskiego obszaru celnego, — za pozwoleniem Ministra Skarbu	Uwaga 1 do poz. 30
2) Ryżu łamanego, zawierającego całe ziarna najwyżej w ilości 5% wagi, przeznaczonego do wyrobu krochmalu, araku, — za pozwoleniem Ministra Skarbu	Uwaga 2 do poz. 30
3) Grzybni	52 p. 3
4) Zwierząt, ptaków, płazów, owadów — osobno niewymienionych, nadchodzących pod adresem ogrodów zoologicznych	114
5) Rud, szlamów, żużli, zendry, oprócz osobno wymienionych — wszystko w kawałkach, proszku, brykietach, również wzbogaconych	177
6) Drożdży — sprowadzanych za pozwoleniem Ministra Skarbu . . .	284
7) Kultur bakteryjnych	391 p. 2
8) Bawełny, odpadków i wyczesek bawełnianych, oprócz osobno wymienionych, — surowych, sprowadzanych za pozwoleniem Ministra Skarbu	Uwaga do p. 1 poz. 606
9) Juty, wyczesek jutowych — za pozwoleniem Ministra Skarbu . . .	Uwaga 2 do poz. 624
10) Reklamowych plakatów firm zagranicznych, o wszelkich konturach i rysunku, również z podpórkami, z uwidocznioną nazwą i siedzibą firmy	z 834 p. 1
11) Książek, broszur, również z ilustracjami w tekście	836 i ewent. uwaga 1 po poz. 847
12) Czasopism ilustrowanych w językach obcych	837 p. 1 lit. b i ewent. uwaga 1 po poz. 847
13) Czasopism nieilustrowanych i dzienników w językach obcych . . .	837 p. 2 lit. b i ewent. uwaga 1 po poz. 847
14) Czasopism ilustrowanych w języku polskim — za pozwoleniem Ministra Skarbu	uwaga 1 do poz. 837 i ewent. uwaga 1 po poz. 847
15) Czasopisem nieilustrowanych oraz dzienników w języku polskim, któ-	

Nazwa towaru	Pozycja t. c. przywoz.
rych redakcje mają stałą siedzibę poza granicami polskiego obszaru celnego	uwaga 2 do poz. 837 i ewent. uwaga 1 po poz. 847
16) Kalendarzy książkowych z działem literackim w języku słowackim	z 838
17) Nut	839 i ewent. uwaga 1 po poz. 847
18) Wykonanych ręcznie: obrazów, rysunków, map, planów, nut oraz manuskryptów, tudzież wypełnionych ręcznie lub pismem maszynowym ksiąg handlowych, rachunkowych, różnych blankietów, kwitów itp.	840 i ewent. uwaga 1 po poz. 847
19) Fotografij, nawet w postaci pocztówek, w pojedyńczych egzemplarzach oraz fotografij nadsyłanych jako materiał redakcyjny dla dzienników i czasopism	Uwaga do poz. 841
20) Map, planów, również w atlasach, chociażby podklejonych, oprawionych, w połączeniu z listwami, oprócz osobno wymienionych . . .	843
21) Reklamowych: książek, broszur, plakatów, cenników, katalogów, prospektów itp. firm zagranicznych	845 p. 1 lit. c
22) Reklamowych: książek, broszur, plakatów, cenników, katalogów, prospektów, dotyczących zagranicznej propagandy turystycznej	845 p. 1 lit. d
23) Książeczek czekowych banków zagranicznych	Uwaga do p. 3 poz. 845 i ewent. uwaga 1 po poz. 847
24) Biletów kolejowych zagranicznych oraz biletów dla komunikacji z zagranicą , ...	845 p. 4 lit. a i ewent. uwaga 1 po poz. 847
25) Rozkładów jazdy dla wszelkiej komunikacji, z wyjątkiem komunikacji w granicach polskiego obszaru celnego	845 p. 5 lit. b i ewent. uwaga 1 po poz. 847
26) Znaczków pocztowych dla celów filatelistycznych	847
27) Matryc tekturowych gotowych, ogłoszeniowych i ilustracyjnych, w pojedyńczych egzemplarzach	Uwaga do p. 6 poz. 1009
28) Dzieł sztuki, broni muzealnej oraz wszelkich przedmiotów muzealnych— za pozwoleniem Ministra Skarbu	1275
29) Etykiet, rysunków, pieczątek itp. towarów odprawianych warunkowo w myśl postanowień ust. 5 paragrafu 78 przepisów wykonawczych do prawa celnego	

II. W związku z powyższym wyjaśnia się, że przy odprawie celnej wymienionych wyżej towarów nie należy żądać pozwoleń na przywóz, wydawanych przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu.

III. Równocześnie Ministerstwo Skarbu nadmienia, że niektóre urzędy celne otrzymały szereg okólników w sprawie automatycznego stosowania zniżek celnych na pewne maszyny nie wyrabiane w kraju, podług załączonych do tych okólników list i katalogów, o ile maszyny te pochodzą z państw, które zawarły z Polską odnośne osobne porozumienia.

W związku z tym wyjaśnia się, że stosując zniżki celne przy odprawie celnej tych maszyn urząd celny, aż do odwołania, nie powinien wymagać pozwoleń przywozu Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

IV. Okólnik niniejszy należy stosować od dnia ogłoszenia. Jednocześnie uchyla się okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 10 czerwca 1936 r. L. D. IV. 14491/3/36 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 16, poz. 515), zmieniony okólnikami: z dnia 20 lipca 1936 r. L. D. IV. 15958/3/36 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 20, poz. 630), z dnia 29 września 1936 r. L. D. IV. 23887/3/36 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 26, poz. 795), z dnia 6 lutego 1937 r. L. D. IV. 369/3/37 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 4, poz. 120), z dnia 26 lutego 1937 r. L. D. IV. 4898/3/37 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 6, poz. 189), z dnia 21 maja 1937 r. L. D. IV. 10624/3/37 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 14, poz. 459) i z dnia 7 lipca 1937 r. L. D. IV. 16383/3/37 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 17, poz. 590) oraz okólnik z dnia 26 listopada 1936 r. L. D. IV. 28808/3/36 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 32, poz. 972).

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

663

OKÓLNIK T. 91 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 26 lipca 1937 r.

L. D. IV. 18212/2/37

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy stosowania do niepokrajanych i niepodziurawionych skrawków papierowych i makulatury odpowiednich pozycyj z grup 57 i 58 taryfy celnej).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 16 czerwca 1937 roku (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 365 z 1937 r.) przewiduje możność zwalniania od cła przez Ministerstwo Skarbu skrawków papieru i makulatury również wtedy, jeżeli nie podlegają pozycji 792 taryfy celnej, t. j. jeżeli nie są drobno pokrajane lub gęsto podziurawione.

Ze wspomnianej ulgi mogą korzystać używane przez papiernie jako surowiec skrawki oraz makulatura.

Jako makulaturę należy rozumieć towary, objęte grupami 57 i 58 taryfy celnej, które nie mogą służyć do celu, do jakiego były przeznaczone.

Do takiej więc makulatury należeć będą np: stare gazety i czasopisma, druki handlowe i przemysłowe, wycofane z użycia, stare akta, nie mające wartości archiwalnej, nieaktualne plakaty i reklamy, książki z brakującymi kartami, bibułka wypłowiała, papier odpadkowy itp.

Pozycję taryfy celnej dla skrawków papieru i makulatury, przy stosowaniu zwolnienia od cła w myśl powyższego rozporządzenia, należy ustalać w wyniku rewizji w sposób następujący:

1) jeśli poszczególna jednostka opakowania (np. bela) zawiera towar jednolity, ustala się pozycję taryfy celnej właściwą dla danego towaru,

2) jeśli natomiast jednostka opakowania zawiera towar różnorodny z grupy 57 i 58 taryfy celnej, wówczas towar taki należy traktować jako mechaniczną mieszaninę ze składników o różnych stawkach, niewymienioną w taryfie i clić ją na mocy postanowień art. 4 p. 3 rozporządzenia z dnia 23 sierpnia 1932 r. o ustanowieniu taryfy celnej przywozowej (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 732 z 1932 r.) według jakości składnika, podlegającego najwyższej stawce.

Pozwolenia na wolny od cła przywóz niepokrajanych i niepodziurawionych skrawków papieru i makulatury będą mogły otrzymywać tylko fabryki papieru i tektury do przerobu w ramach ich bieżącej produkcji. Wyznaczony urząd celny powinien stosować dorywczą kontrolę nad użyciem surowca do przerobu. Surowiec przed przerobem powinien być przechowywany w zamkniętych przez firmę pomieszczeniach w stanie nierozpakowanym i w opakowaniu w jakim towar został stronie wydany przez urząd celny.

Przedsiębiorstwa, które nie użyją zwolnionego od cła towaru (surowca) do przerobu na papier, tekturę, lub karton w oznaczonym w w pozwoleniu terminie, będą obowiązane uiścić różnicę należności celnych do pełnej ich wysokości, niezależnie od odpowiedzialności karnej z art. 49 p. k. s.

Podobne konsekwencje pociągnie za sobą niezachowanie przez przedsiębiorstwo innych warunków, określonych w niniejszym okólniku i w pozwoleniach.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

664

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 15 lipca 1937 r.

L. D. V. 22116/2/37

w sprawie odpisań na zużycie oraz kwalifikacji podatkowej wydatków na remonty przy ustalaniu dochodu z budynków.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich urzędów skarbowych.

I) W związku z wejściem w życie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25.III. 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 270) o wykonaniu ordynacji podatkowej oraz wobec stwierdzenia, że o ile chodzi o budynki w wielu wypadkach podstawa amortyzacji ustalona przez przyjęcie wartości przeliczonej z marek polskich na złote według relacji miarodajnej dla przerachowania zobowiązań prywatno prawnych, lub też szacunku ubezpieczeniowego od ognia z 1924 roku znacznie odbiega od rzeczywistej wartości amortyzowanego przedmiotu majątkowego— Ministerstwo Skarbu uchyla postanowienia zawarte w cz. III pkt 2 i 4 okólnika z dnia 18 listopada 1936 r. L. D. V. 24674/2/36 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 32, poz. 976) i nadaje punktom 2 i 4 cz. III wspomnianego okólnika brzmienie następujące:

„2) jeżeli cena nabycia, poniesiona przez obecnego właściciela, wyrażona jest w walutach b. państw zaborczych, a data nabycia jest wiadoma, należy zapłaconą

cenę kupna przeliczyć na złote według relacji miarodajnej dla przerachowania zobowiązań prywatno - prawnych, a podanej w § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr 30, poz. 213).

4) Jeżeli podstawa amortyzacji nie da się w myśl zasad powyższych ustalić, wówczas należy ją określić posiłkując się wartością ubezpieczenia od ognia (z dodatkiem — przy budynkach — 10% na fundamenty), a w ostatecznym dopiero razie — przez biegłych, którzy winni ustalić wartość danego przedmiotu majątkowego na podstawie danych z okresu jego nabycia lub wytworzenia. Przy ustalaniu wartości budynków na podstawie wartości ubezpieczenia od ognia należy się posiłkować pierwszym oszacowaniem po wybudowaniu. O ile jednak chodzi o budynki będące w posiadaniu obecnego właściciela w okresie przed wprowadzeniem złotego, należy— gdy cena nabycia nie może być ustalona — przyjmować oszacowanie przez biegłych. Oszacowanie to przyjmować należy również wtedy, gdy cena nabycia wyrażona jest w markach polskich."

Pozostałe wyjaśnienia zawarte w okólniku z dnia 18 listopada 1936 r. L. D. V. 24674/2/36 pozostają w mocy.

II) Doszło również do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że Urzędy Skarbowe, bez dokładnego zbadania charakteru wydatków doliczają do dochodu sumy wydatkowane na remonty, jak np. zamiana zużytych kafli i drzwiczek w piecach, ram okiennych, podłóg, rur wodociągowych i kanalizacyjnych i t. p., względnie zupełnie dowolnie uwzględniają tylko połowę tych kosztów. Ponieważ tego rodzaju praktyka nie znajduje oparcia w obowiązujących przepisach prawnych i judykaturze Najwyższego Trybunału Administracyjnego, przeto Ministerstwo Skarbu poleca, aby poniesione z tytułu remontu wydatki, co do których nie ma żadnej wątpliwości, że są kosztem z art. 6 ustawy o podatku dochodowym — były wyłączane z podstaw wymiaru w całości, natomiast w razie wątpliwości należy kwalifikować je po uprzednim zasięgnięciu opinii biegłych. W związku z tym Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że ustawa o podatku dochodowym nie zna pojęcia t. zw. kapitalnego remontu, którym to pojęciem operują często władze skarbowe przy doliczaniu do dochodu sum wydatkowanych na koszty napraw w tych wypadkach, gdy sumy te są stosunkowo dość wysokie, lub gdy obejmują znaczną ilość drobnych napraw dokonywanych zazwyczaj jednorazowo na skutek zaniedbania normalnej konserwacji w latach ubiegłych. Sama bowiem wysokość wydatku na remont, ani też okoliczność, iż jednorazowo przeprowadzono cały szereg napraw różnego rodzaju nie nadaje jeszcze poniesionym z tego tytułu wydatkom cech inwestycyj w rozumieniu przepisu art. 8 p. 1 ustawy o podatku dochodowym, przepisy te wymagają natomiast, by **każdy wydatek z osobna** był zbadany i oceniony z punktu widzenia wpływu, jaki wywiera na powiększenie lub ulepszenie źródła dochodu.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr J. Lubowicki.*

665

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 28 lipca 1937 r.

L. D. V. 28074/3/37

o darowaniu skutków niedotrzymania terminów w sprawach ulg w podatku gruntowym z powodu klęsk żywiołowych.

Do

Panów Dyrektorów Izb Skarbowych i Pana Naczelnika Wydziału Skarbowego Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego.

Ministerstwo Skarbu na podstawie art. 146 Ordynacji Podatkowej przyznaje P. P. Dyrektorom Izb Skarbowych (Panu Naczelnikowi Wydziału Skarbowego) uprawnienia, przewidziane w § 116 rozporządzenia wykonawczego do Ordynacji podatkowej, także w stosunku do terminów w sprawach ulg w podatku gruntowym z powodu klęsk żywiołowych, o których mowa w części IV rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 31 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 250).

Podsekretarz Stanu:
(—) *F. Świtalski.*

666

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 19 lipca 1937 r.

L. D. V. 6474/1/37

w sprawie niepotrącania zaległości podatkowych z pożyczek przyznawanych pod rejestrowy zastaw rolniczy.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich urzędów skarbowych.

Stosownie do przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o rejestrowym zastawie rolniczym (Dz.

U. R. P. Nr 38, poz. 360) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 655) wymienione w tym rozporządzeniu instytucje kredytowe przystępują co roku w okresie letnim do udzielania rolnikom pożyczek pod rejestrowy zastaw zboża i innych płodów rolnych.

W związku z tym Ministerstwo Skarbu zarządza, aby przedmiotów zastawu nie zajmowano egzekucyjnie na pokrycie zaległości podatkowych pożyczkobiorców, nawet w tym wypadku gdyby na podstawie art. 10 wspomnianego rozporządzenia egzekucja była dopuszczalna.

Zarządzenie powyższe obowiązuje również i w przyszłych latach, aż do odwołania.

W końcu Ministerstwo Skarbu zaznacza, że z kredytów, udzielanych w roku bieżącym, nie będą dokonywane żadne potrącenia, z wyjątkiem zaległych rat tych kredytów, a więc nie zostaną potrącone również zaległości w podatku gruntowym.

Podsekretarz Stanu:
(—) *F. Świtalski.*

667

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 17 lipca 1937 r.

L. D. V. 37296/4/37

w sprawie ulg w podatku przemysłowym na III-cich Międzynarodowych Targach Futrzarskich w Wilnie.

Do
Izby Skarbowej
w Wilnie.

Ministerstwo Skarbu, na podstawie art. 39 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 46, poz. 339) zwalnia: 1) futrzarskie firmy krajowe nie posiadające świadectw przemysłowych na prowadzone przedsiębiorstwa (np. fermy hodowlane) i futrzarskie firmy zagraniczne, które wezmą udział w III-ich Międzynarodowych Targach Futrzarskich w Wilnie w roku 1937 od obowiązku nabycia świadectw przemysłowych na posiadane na Targach zakłady (stoiska) oraz 2) wszystkie firmy od podatku przemysłowego od obrotu za rok 1937 z tytułu dokonanych na Targach transakcyj sprzedaży futer.

Ulga wymieniona powyżej w pkt 2) przysługiwać będzie jedynie firmom, prowadzącym prawidłowe księgi handlowe.

Za dowód, stwierdzający fakt dokonania transakcyj sprzedaży futer na Międzynarodowych Targach Futrzarskich w Wilnie oraz wysokość obrotów wynikających z tytułu dokonania tych transakcyj, będzie służyło zarówno firmom krajowym jak i zagranicznym zaświadczenie Komitetu Wykonawczego Targów według załączonego wzoru.

Równocześnie Ministerstwo Skarbu na podstawie art. 39 powołanej ustawy zwalnia od obowiązku opłacania państwowego podatku przemysłowego (w obu jego formach) w roku 1937 Komitet Wykonawczy III-cich Międzynarodowych Targów Futrzarskich w Wilnie.

Za Dyrektora Departamentu:
(—) *S. Kowalik,*
Naczelnik Wydziału.

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. V. 37296/4/37

Warszawa, dnia 17 lipca 1937 r.

Do
wszystkich izb skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich urzędów skarbowych.

Ministerstwo Skarbu udziela do wiadomości i stosowania.

Za Naczelnika Wydziału:
(—) *A. Grajewski,*
Radca.

Załącznik do reskryptu Ministerstwa Skarbu z dnia 17 lipca 1937 r. L. D. V. 37296/4/37.

Wzór.

Wilno, dnia . . . . 1937 r.

KOMITET WYKONAWCZY III-ch MIĘDZYNARODOWYCH TARGÓW FUTRZARSKICH
w Wilnie

Zaświadczenie Nr . . . . .

Sprzedawca: . . . . . .
Adres: . . . . . .
Nabywca: . . . . . .
Adres: . . . . . .
Rodzaj towaru: . . . . . .
Ilość, cena: . . . . . .
Ogólna suma dokonanej transakcji: .
Warunki specjalne: . . . . . .

Powyższa transakcja dokonana została dnia . . . . . . 1937 r. na III-ch Międzynarodowych Targach Futrzarskich w Wilnie i w myśl reskryptu Ministerstwa Skarbu z dnia 17 lipca 1937 r. L. D. V. 37296/4/37 wolna jest od podatku przemysłowego od obrotu.

Komitet Wykonawczy (stampila)
(podpisy)

668

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 23 lipca 1937 r.

L. D. V. 7815/1/37

w sprawie stosowania norm szacunkowych dochodowości przedsiębiorstw handlowych, przemysłowych, rzemieślniczych oraz wolnych zajęć zawodowych.

Do

wszystkich izb skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy).

Zatwierdzone na bieżący rok podatkowy normy szacunkowe dochodowości netto wyrażają w myśl przepisów §§ 30 i 31 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 270) dochód przedsiębiorstw handlowych, przemysłowych, rzemieślniczych oraz wolnych zajęć zawodowych wykonywanych **w budynku własnym.**

Celem więc ustalenia dochodu podlegającego opodatkowaniu należy w myśl powołanych wyżej przepisów od kwoty obliczonej na podstawie norm szacunkowych potrącić udowodnione koszty czynszu za lokal znajdujący się w cudzym budynku.

Celem uproszczenia jednak postępowania wymiarowego Ministerstwo Skarbu poleca nie żądać od płatników udowodnienia poniesionych kosztów lokalu, potrącać zaś ten wydatek z urzędu w wysokości podanej w wykazie najemców, zgodnie z danymi wykazanymi w podatku od lokali, w przypadkach gdy lokal zajmowany jest wyłącznie na przedsiębiorstwo lub wolne zajęcie zawodowe.

W razie natomiast, gdy przedsiębiorstwo wykonywane jest w lokalu, którego część służy również za mieszkanie płatnika należy wartość czyszową części lokalu, zajętej na przedsiębiorstwo ustalać indywidualnie, posiłkując się w razie potrzeby opinią biegłych.

O ile chodzi o wolne zajęcia zawodowe, wykonywane w pomieszczeniach łączących się z mieszkaniem i stanowiących tym samym jeden lokal, Ministerstwo Skarbu poleca jako potrącalny koszt komornego przyjmować jedną trzecią ogólnego czynszu za lokal, o ile płatnik nie zażąda i nie udowodni słuszności potrącenia wyższej kwoty, aniżeli 1/3 czynszu przypadającego za cały lokal.

Podsekretarz Stanu:
(—) *F. Świtalski.*

669

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 20 lipca 1937 r.

L. D. VI. 6647/3 37

w sprawie naklejania opasek podatkowych na cegiełkach z drożdżami.

Do

wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że niektóre drożdżownie nie stosują się do obowiązujących przepisów §§ 275 i 276 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 746) nakazujących aby do zewnętrznego opakowania cegiełek drożdży używać tylko takiego papieru, na którym banderolę można trwale nakleić i aby opaski podatkowe naklejać na opakowaniach cegiełek starannie i trwale.

W szczególności niektóre drożdżownie używają do tego zabiegu nieodpowiedniego kleju, w następstwie czego można z cegiełek drożdżowych zdejmować opaski podatkowe bez ich uszkodzenia.

W związku z powyższym Ministerstwo Skarbu poleca Izbie zwrócić szczególną uwagę organom dozorującym drożdżownie na potrzebę sprawdzania, czy drożdżownie stosują się ściśle do wspomnianych przepisów, w przypadkach zaś stwierdzenia innego stanu rzeczy wyciągać najdalej idące konsekwencje aż do wdrażania dochodzeń karno skarbowych.

Zarazem Ministerstwo Skarbu poleca Izbie (Wydziałowi Skarbowemu) wydać ogólne zarządzenia do podwładnych urzędów i organów wykonawczych w celu sprawdzania, czy sposób naklejania opasek podatkowych na opakowaniach drożdży znajdujących się już w wolnym obrocie w okręgu Izby (Urzędu Wojewódzkiego) odpowiada obowiązującym przepisom, tudzież w celu rozciągnięcia kontroli nad niszczeniem opasek podatkowych przy detalicznej sprzedaży drożdży na wagę oraz przy zużywaniu drożdży w zakładach piekarskich do wypieku.

O wynikach wydanych zarządzeń należy donieść Ministerstwu Skarbu do dnia 15 października 1937 r.

Zastępca Dyrektora Departamentu:
(—) *Zubrzycki.*

670

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 20 lipca 1937 r.

L. D. VI. 7130/4/37

w sprawie alkoholomierzy.

Do
wszystkich izb skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

W związku z wprowadzeniem do użytku tablic alkoholometrycznych, opartych na nowych danych alkoholometrii i na skali termometrycznej C, zostały ustalone typy nowych alkoholomierzy.

Zakres skal i podziałki elementarne ustalono jak następuje:

Termoalkoholomierze	
zakres skali	podziałka
0^0 — 40^0	$0{,}5^0$
37^0 — 60^0	$0{,}2^0$
59^0 — 86^0	$0{,}2^0$
85^0 — 97^0	$0{,}1^0$
92^0 —$102{,}3^0$	$0{,}1^0$
Alkoholomierze kieszonkowe	
0^0 — 35^0	$0{,}5^0$
35^0 — 70^0	"
70^0 — 95^0	"

Ponieważ przy użyciu alkoholomierzy starego typu z zastosowaniem nowych tablic alkoholometrycznych i tabelek poprawek otrzymuje się dokładne wyniki, przeto wprowadzenie do użytku nowych alkoholomierzy będzie się odbywało w miarę zużywania się starych.

Termin całkowitego wycofania starych alkoholomierzy i zastąpienia ich nowymi będzie ustalony w przyszłości.

Na razie Ministerstwo Skarbu zaopatrzy Izby Skarbowe w termoalkoholomierze nowego typu z zakresem skali 37^0 — 60^0, obejmującym wódki o mocy 55^0, gdyż obecnie używane termoalkoholomierze nie obejmują tej mocy. W związku z tym Izby Skarbowe przedłożą Ministerstwu zapotrzebowanie na te alkoholomierze w terminie do 15 września r. b. Równocześnie Izby Skarbowe przedstawią ewentualnie swoje uwagi w sprawie ustalonych zakresów skal i typów nowych alkoholomierzy.

Zastępca Dyrektora Departamentu:

(—) *Zubrzycki.*

671

OKÓLNIK KOMISJI DEWIZOWEJ

z dnia 14 lipca 1937 r.

o uzupełnieniu okólnika Nr 10 z dnia 22 maja 1937 r. w sprawie sprzedaży i kupna złota na cele przemysłowo-przetwórcze, naukowe i lecznicze.

Komisja Dewizowa wyjaśnia, że przez złoto w sztabach — w znaczeniu przyjętym w okólniku Komisji Dewizowej Nr 10 z dnia 22 maja 1937 r. (rozdział II p. 5) (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 14, poz. 469) — należy rozumieć takie stopy ze złota, bez względu na ich kształt, które odpowiadają następującym warunkom:

a) zawierają czystego złota co najmniej 500‰,
b) ważą ponad 100 gramów, lub są opatrzone krajową lub zagraniczną cechą, określającą zawartość złota,
c) nie posiadają znamion gotowych do użytku wyrobów i nie są złomem, pochodzącym z takich wyrobów.

Komisja Dewizowa.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z MINISTERSTWA SKARBU:

Komunikat

o zmianie siedzib i utworzeniu Oddziału Brygady Ochrony Skarbowej na terenie województwa śląskiego.

Ministerstwo Skarbu komunikuje, że na terenie województwa śląskiego z dniem 1 sierpnia 1937 r. przenosi się Brygadę Ochrony Skarbowej w Cieszynie do Bielska i Oddział Brygady Ochrony Skarbowej w Lublińcu do Tarnowskich Gór.

Jednocześnie tworzy się Oddział Brygady Ochrony Skarbowej w Cieszynie.

Komunikat

o ulgach w spłacie należności prywatno-prawnych Skarbu Państwa mających charakter długów rolniczych a znajdujących się w jego kompetencji.

P. Minister Skarbu wydał na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 maja 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 278) zarządzenie o ulgach w spłacie należności prywatnoprawnych Skarbu Państwa mających charakter długów rolniczych a znajdujących się w jego kompetencji.

W myśl tego zarządzenia ulegają umorzeniu zaległe do dn. 1 czerwca 1935 r. odsetki oraz wszelkie należności uboczne od należności z tytułu pomocy rolnej dla właścicieli gospodarstw wiejskich, udzielonej przez b. państwa zaborcze i władze okupacyjne w formie zaliczek na świadczenia wojenne, pożyczek, sprzedaży inwentarzy i narzędzi rolniczych itp. oraz z tytułu pożyczek i zapomóg, udzielonych przez Państwo Polskie na odbudowę budynków zniszczonych lub uszkodzonych wskutek działań wojennych i klęsk żywiołowych.

Ulegają dalej umorzeniu należności od właścicieli gospodarstw wiejskich z tytułu udzielonej przez b. państwa zaborcze i b. władze okupacyjne pomocy rolnej o ile nie spłacona część długu kapitałowego obliczona na dzień 1 czerwca 1935 r., nie przekracza po jej ulgowym przerachowaniu kwoty 500 złotych.

Umarza się również należności z tytułu pożyczek i zapomóg, udzielonych przez Państwo Polskie na odbudowę budynków zniszczonych lub uszkodzonych wskutek działań wojennych i klęsk żywiołowych, o ile pierwotna wysokość pożyczki lub zapomogi nie przekracza 1.000 zł.

Umarza się należności z tytułu pożyczek, udzielonych przez b. państwo austriackie z powodu klęsk żywiołowych oraz należności Skarbu Państwa z tytułu rent, ciążących na osadach, zlikwidowanych na podstawie ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr 70, poz. 467) i pozbytych na podstawie ustawy z dnia 28 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 602), a zaległych za czas przed ich przejęciem przez Skarb Państwa.

Spłata należności prywatnoprawnych Skarbu Państwa, przejętych po b. państwach zaborczych na podstawie traktatów pokoju oraz z tytułu pożyczek i zapomóg, udzielonych przez Państwo Polskie na odbudowę budynków, zniszczonych lub uszkodzonych wskutek działań wojennych i klęsk żywiołowych, może nastąpić w ratach półrocznych płatnych w dniu 1 kwietnia i 1 października każdego roku, przy oprocentowaniu na 3% rocznie z góry.

Spłaty mogą być rozłożone na okres do lat 14, przy czym półroczna rata nie może być mniejsza niż 25 zł.

Płatność pierwszej raty przypada w półroczu kalendarzowym następującym po ustaleniu należności, z tym, że może być ona odroczona do 1 października 1938 r.

Do dnia 31.XII. 1939 r. wymienione wyżej należności spłacać będzie można w całości lub części także przedterminowo, z tym, że każda zapłata gotowizną umarzać będzie 120% zapłaconej sumy.

Jeżeli dług jest rozłożony na raty na podstawie przepisów niniejszego zarządzenia, zapłata na zasadach ustępu poprzedzającego, może być dokonana tylko wtedy, jeżeli suma wpłacona wynosi nie mniej niż półroczna rata. Zapłata taka może być zarachowana jedynie na całość długu, skutkiem czego nie uiszczone raty ulegają równomiernemu zmniejszeniu.

P. Minister Skarbu jest ponadto upoważniony na podstawie uchwały Rady Ministrów do obniżenia w indywidualnych przypadkach miary przerachowania wierzytelności Skarbu Państwa, przejętych po b. państwach zaborczych na podstawie traktatów pokoju, mających charakter długów rolniczych, a znajdujących się w jego kompetencji, w granicach do 5% sumy obliczonej według skali § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 213 z roku 1925) oraz do umorzenia zaległych odsetek od wymienionych wierzytelności Skarbu Państwa.

Komunikat
o sprostowaniu błędu w okólniku C. 43 — L. D. IV. 14573/3/37 z dnia 30 czerwca 1937 r.

W Dz. Urz. Min. Sk. Nr 17, poz. 584, na str. 848 omyłkowo wydrukowano: „L. D. IV. 12392/1/37"; winno zaś być: „L. D. IV. 14573/3/37".

Komunikat
o płatności podatków w sierpniu 1937 r.

W sierpniu 1937 r. płatne są podatki następujące:

1. do 25 sierpnia zaliczka miesięczna na podatek przemysłowy od obrotu za r. 1937 w wysokości podatku przypadającego od obrotu osiągniętego w lipcu przez wszystkie przedsiębiorstwa obowiązane do publicznego ogłaszania sprawozdań o swych operacjach lub do składania sprawozdań do zatwierdzenia a z innych przedsiębiorstw — przez przedsiębiorstwa handlowe I i II kategorii oraz przemysłowe I — V kategorii, prowadzące prawidłowe księgi handlowe;
2. do 15 sierpnia zaliczka kwartalna na podatek przemysłowy od obrotu przez płatników nie prowadzących prawidłowych ksiąg handlowych za II kwartał b. r. — w wysokości co najmniej 1/5 kwoty podatku wymierzonego za ubiegły rok kalendarzowy;
3. do 5 sierpnia — podatek od energii elektrycznej, pobrany przez sprzedawcę energii elektrycznej w czasie od 16 do 31 lipca b. r. do 20 sierpnia — tenże podatek, pobrany przez sprzedawcę energii elektrycznej w ciągu pierwszych 15 dni sierpnia b. r.;
4. do 7 sierpnia podatek dochodowy od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłaconych przez służbodawcę w lipcu b. r.

Ponadto płatne są w sierpniu zaległości odroczone lub rozłożone na raty z terminem płatności w tym miesiącu oraz podatki, na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze z terminem płatności również w tym miesiącu.

WYCIĄG Z CEDUŁY URZĘDOWEJ

GIEŁDY PIENIĘŻNEJ W WARSZAWIE

z dnia 28 lipca 1937 roku.

WALUTY	Za	Sprzedaż	Kupno
		Złotych	
a) BILETY BANKOWE			
Belgi belgijskie	100 Blg.	89,33	88,90
Dinary jugosłow.	100 Din.	—	—
Dolary Stanów Zjedn.	1 Dol.	5,29½	5,27
Dolary kanadyjskie	1 Dol.	5,29	5,26½
Floreny holenderskie	100 Fl.	292,82	291,10
Franki francuskie	100 Fr.	19,97	19,72
Franki szwajcarskie	100 Fr.	121,80	121,00
Funty angielskie	1 Ł.	26,41	26,25
Funty palestyńskie	1 Ł.	26,28	26,00
Funty tureckie	1 Ł.	—	—
Guldeny gdańskie	100 Gld.	100,20	99,80
Korony czecho-słow.	100 K.	18,50	17,50
Korony duńskie	100 K.	117,79	116,95
Korony estońskie	100 K.	—	—
Korony norweskie	100 K.	132,63	131,65
Korony szwedzkie	100 K.	136,08	135,10
Leje rumuńskie	100 Lei	—	—
Lewy bułgarskie	100 Lew.	—	—
Liry włoskie	100 Lir.	23,70	22,30
Łaty łotewskie	100 Łat.	—	—
Marki fińskie	100 Mk.	11,68	11,20
Marki niemieckie	100 Mk.	142,50	139,50
Pengö węgierskie	100 Png.	—	—
Pesety hiszpańskie	100 Pes.	—	—
Szylingi austriackie	100 Szyl.	99,20	98,50

Kurs urzędowy 1 grama czystego złota = 5,9244 zł.

WALUTY	Za	Transakcje	Sprzedaż	Kupno
			Złotych	
b) CZEKI I WYPŁATY				
Amsterdam	100 Fl.	292,10	292,82	291,38
Belgrad	100 Din.	—	—	—
Berlin	100 Mk.	—	212,51	211,67
Bruksela	100 Blg.	89,15	89,33	88,97
Budapeszt	100 Png.	—	—	—
Bukareszt	100 Lei	—	—	—
Gdańsk	100 Gld.	100,00	100,20	99,80
Helsinki	100 Mk.	—	11,68	11,62
Konstantynopol	1 Ł.	—	—	—
Kopenhaga	100 K.	—	117,79	117,21
Londyn	1 Ł.	26,34	26,41	26,27
Madryt	100 Pes.	—	—	—
Mediolan	100 Lir.	—	27,98	27,78
Montreal	1 Dol.	—	5,29½	5,27
Nowy Jork	1 Dol.	5,28¾	5,30	5,27½
Nowy Jork telegr.	1 Dol.	5,29	5,30¼	5,27¾
Oslo	100 K.	—	132,63	131,97
Paryż	100 Fr.	19,87	19,97	19,77
Praga	100 K.	18,45	18,50	18,40
Ryga	100 Łat.	—	—	—
Sofia	100 Lew.	—	—	—
Sztokholm	100 K.	135,75	136,08	135,42
Tallin	100 K.	—	—	—
Tel-Aviv	1 Ł	—	26,28	26,14
Wiedeń	100 Szyl.	—	99,20	98,80
Zurych	100 Fr.	121,50	121,80	121,20
c) MONETY				
2. Srebro.				
Marki niemieckie	100 Mk.	—	150,50	147,50